

KOLOROWY
START

marzec – kwiecień

Autorki
Małgorzata Marta Skrobacz
Wiesława Żaba-Żabińska

Projekt okładki
Magdalena Pilch

Redakcja merytoryczna
Wiesława Żaba-Żabińska

Redakcja językowa i korekta
Beata Pędziwilk

Skład i łamanie
Marek Zapala

Autorstwo zagadek i rymowanek
Małgorzata Skrobacz (s. 22, 25, 31, 42, 49, 64, 72, 74, 85, 115)

Wydawca oświadcza, że dołożył wszelkich starań, aby dotrzeć do wszystkich właścicieli i dysponentów praw autorskich.

Wszelkie prawa zastrzeżone. Kopiowanie publikacji w całości lub we fragmentach bez zgody wydawnictwa zabronione.

© Grupa MAC S.A. 2017

ISBN 978-83-8108-107-8

Grupa MAC S.A.
25-561 Kielce, ul. Witosa 76
tel. 41 366 55 55; faks 41 366 33 02
e-mail: mac@mac.pl; www.mac.pl

Spis treści

Rozkład materiału	4
--------------------------------	---

Marzec

- I. Zwierzęta na świecie (książka, s. 54; karty pracy, cz. 3, s. 26–35;
Przygotowanie do czytania, pisania, liczenia, s. 54, 85;
Nauka czytania, pisania, liczenia, s. 20, 50, 86–88) 24
- II. Czy dinozaury żyły naprawdę? (książka, s. 55–57; karty pracy, cz. 3, s. 36–39; *Przygotowanie do czytania, pisania, liczenia*, s. 20, 55, 86, 87; *Nauka czytania, pisania, liczenia*, s. 21, 51, 89) 38
- III. Nadchodzi wiosna (książka, s. 58–61; karty pracy, cz. 3, s. 40–50; *Przygotowanie do czytania, pisania, liczenia*, s. 56; *Nauka czytania, pisania, liczenia*, s. 22, 52, 90) 51
- IV. Nadeszła wiosna (książka, s. 62–65; karty pracy, cz. 3, s. 51–59; *Przygotowanie do czytania, pisania, liczenia*, s. 88; *Nauka czytania, pisania, liczenia*, s. 23–24, 53) 67

Kwiecień

- I. Wielkanoc – zwyczaje i tradycje (książka, s. 66–67; karty pracy, cz. 3, s. 60–69; *Przygotowanie do czytania, pisania, liczenia*, s. 57; *Nauka czytania, pisania, liczenia*, s. 25–26, 54, 91) 80
- II. Wiosna na wsi (książka, s. 68–73; karty pracy, cz. 3, s. 70–80; *Nauka czytania, pisania, liczenia*, s. 27–28, 55, 92) 94
- III. Dbamy o Ziemię (karty pracy, cz. 4, s. 3–10; *Przygotowanie do czytania, pisania, liczenia*, s. 21; *Nauka czytania, pisania, liczenia*, s. 29, 56, 93) 107
- IV. Teatr (książka, s. 74–75; karty pracy, cz. 4, s. 11–19; *Przygotowanie do czytania, pisania, liczenia*, s. 22; *Nauka czytania, pisania, liczenia*, s. 30, 57, 94) 121

Propozycja korzystania z Tablic demonstracyjnych dla starszych przedszkolaków.. 134

Propozycja korzystania z Wyprawki plastycznej 136

Oznaczenia:

 – zajęcia wynikające z zadań programowych

 – zajęcia wynikające z realizacji treści wychowania zdrowotnego

 – treści realizowane z dziećmi objętymi rocznym przygotowaniem przedszkolnym

MARZEC, TYDZIEŃ I

Treści programowe	Tematy tygodni	Dzień tygodnia	Temat dnia	Aktywność i działalność dziecka
1	2	3	4	5
<p>Poznajemy przyrodę <i>Wiosna</i></p> <ul style="list-style-type: none"> – poznawanie warunków niezbędnych do rozwoju zwierząt – dostrzeganie różnic w budowie dzikich zwierząt dostępnych bezpośrednio obserwacji – nazywanie domów zwierząt, sposobów poruszania się zwierząt, odżywiania. <p>Uczymy się czytać <i>Elementarna nauka czytania</i></p> <ul style="list-style-type: none"> – rozpoznawanie liter drukowanych – małych i wielkich – czytanie wyrazów o prostej budowie fonetycznej. <p>Nasza edukacja matematyczna <i>Kształtowanie pojęć liczbowych i umiejętności liczenia</i></p> <ul style="list-style-type: none"> – rozpoznawanie cyfr – dodawanie i odejmowanie w zakresie 10 z wykorzystaniem palców lub innych zbiorów zastępczych – rozróżnianie zbiorów – równolicznych i nierównolicznych – zachęcanie dzieci do poszerzania zainteresowań matematycznych. 	<p>Zwierzęta na świecie</p>	1.	Zwierzęta żyją tylko raz	<ul style="list-style-type: none"> • Słuchanie wiersza M. Buczkówny <i>Tylko jeden raz.</i> • <u>Wprowadzenie litery z: małej i wielkiej, drukowanej i pisanej.</u>
		2.	Co wiemy o zwierzętach?	<ul style="list-style-type: none"> • <i>Co wiemy o zwierzętach?</i> – praca w grupach. • Liczenie na zbiorach zastępczych, z jednoczesnym przeniesieniem liczby elementów na inne zbiory.
		3.	Zwierzątko zwane osiołkiem	<ul style="list-style-type: none"> • Słuchanie opowiadania A. Galicy <i>O zwierzątku zwanym osiołkiem.</i> • Tworzenie kompozycji <i>Zwierzęta sawanny.</i>
		4.	Cztery zielone słonie	<ul style="list-style-type: none"> • Zabawy przy piosenkach <i>Cztery zielone słonie.</i> • <u>Wprowadzenie zapisu cyfrowego liczby 9.</u>
Numery obszarów z podstawy programowej:				

Cele, które są podkreślone dotyczą dzieci objętych rocznym przygotowaniem przedszkolnym.

MARZEC, TYDZIEŃ I

Cele ogólne	Cele operacyjne	Książka, karty pracy, cz. 2, 3, zeszyty*	Zajęcia ruchowe
6	7	8	9
<ul style="list-style-type: none"> – uwrażliwienie dzieci na losy zwierząt – <u>zapoznanie z literą z: małą i wielką, drukowaną i pisaną</u> – rozwijanie sprawności fizycznej 	<p>Dziecko:</p> <ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje i nazywa wybrane zwierzęta – <u>rozpoznaje i nazywa literę z: małą i wielką, drukowaną i pisaną</u> – uczestniczy w ćwiczeniach fizycznych 	<p>k, s. 54, kp, s. 26, 27, <i>Nauka...</i> s. 20, 50</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Ćwiczenia poranne – zestaw nr XXII (opracowane przez autora). • Zabawa ruchowa twórcza – <i>Rzeźbę zwierzątko</i>. • Zabawa ruchowo-naśladowcza <i>Poruszam się jak...</i> • Zabawa ruchowa <i>Stonie</i>. • Zabawa bieżna <i>Wąz</i>. • Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw nr XVI (opracowane przez autora).
I 5, III 4, III 5, III 8, IV 2, IV 4, IV 18			
<ul style="list-style-type: none"> – poszerzanie wiadomości o zwierzętach – rozwijanie umiejętności liczenia 	<ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje i nazywa wybrane zwierzęta – liczy na zbiorach zastępczych 	<p>kp, s. 28, 29, 30, 31</p>	
I 5, III 4, III 5, III 8, IV 2, IV 8, IV 15, IV 18			
<ul style="list-style-type: none"> – rozwijanie mowy – rozwijanie sprawności manualnej 	<ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje i nazywa osła – korzysta w pracy z kilku technik plastycznych 	<p>kp, s. 32, 33, <i>Przygotowanie...</i> s. 85</p>	
I 5, III 4, III 5, III 8, IV 2, IV 8, IV 18			
<ul style="list-style-type: none"> – umuzykalnianie dzieci – <u>zapoznanie z zapisem cyfrowym liczby 9</u> – rozwijanie sprawności fizycznej 	<ul style="list-style-type: none"> – improwizuje wokalnie – <u>rozpoznaje cyfrę 9</u> – uczestniczy w ćwiczeniach 	<p><i>Nauka...</i> s. 86–88</p>	
I 5, III 4, III 5, III 8, IV 2, IV 7, IV 8, IV 15, IV 18			

* *Przygotowanie...* – zeszyt *Przygotowanie do czytania, pisania, liczenia*
Nauka... – zeszyt *Nauka czytania, pisania, liczenia*

<p>(<i>Nasze przedszkole</i>. Program edukacji przedszkolnej wspomagający rozwój aktywności dzieci, Grupa MAC S.A. 2017, s. 36, 51, 52, 55).</p>		5.	Znamy różne zwierzęta egzotyczne	<ul style="list-style-type: none"> Wykonanie albumu <i>Zwierzęta egzotyczne</i> (do kącika książki). Układanie opowieści o żyrafie.
MARZEC, TYDZIEŃ II				
<p>Poznajemy przyrodę <i>Zima</i></p> <ul style="list-style-type: none"> – poznawanie historii powstawania węgla kamiennego, jego właściwości – poznawanie wybranych zwierząt (dinozaury) i roślin (np. olbrzymie paprocie) występujących w tamtym okresie. <p>Jesteśmy Polakami <i>Rozwijanie poczucia przynależności narodowej</i></p> <ul style="list-style-type: none"> – poznawanie ważniejszych regionów Polski, znajdujących się tam bogactw naturalnych. <p>Uczymy się czytać <i>Elementarna nauka czytania</i></p> <ul style="list-style-type: none"> – rozpoznawanie liter drukowanych – małych i wielkich – czytanie wyrazów o prostej budowie fonetycznej. <p>Nasza edukacja matematyczna <i>Kształtowanie pojęć liczbowych i umiejętności liczenia</i></p> <ul style="list-style-type: none"> – rozpoznawanie cyfr – dodawanie i odejmowanie w zakresie 10 z wykorzystaniem palców lub innych zbiorów zastępczych – rozróżnianie zbiorów – równolicznych i nierównolicznych – zachęcanie dzieci do poszerzania zainteresowań matematycznych. 	Czy dinozaury żyły naprawdę?	1.	Dinozaury w przedszkolu	<ul style="list-style-type: none"> Słuchanie wiersza A. Widzowskiej <i>Dinozaury w przedszkolu</i>. <u>Wprowadzenie litery u: małej i wielkiej, drukowanej i pisanej.</u>
		2.	Dinozaur w szafce	<ul style="list-style-type: none"> Zabawy przy piosence <i>Dinozaur w szafce</i>. <i>Park jurajski</i> – wycinanka z wykorzystaniem różnych materiałów.
		3.	Osiem dinozaurów	<ul style="list-style-type: none"> <i>Dinozaury</i> – dodawanie i odejmowanie w zakresie 8. <u>Ćwiczenia w dodawaniu i odejmowaniu w zakresie 9.</u>
		4.	Dlaczego dinozaury wyginęły?	<ul style="list-style-type: none"> Poznanie przypuszczalnych przyczyn wyginienia dinozaurów – słuchanie opowiadania nauczyciela. <i>Dinozaur</i> – wydzieranka z gazety połączona z rysunkiem.
Numery obszarów z podstawy programowej:				

– rozwijanie sprawności manualnej	– wspólnie z kolegami wykonuje album	kp, s. 34, 35, <i>Przygotowanie...</i> s. 54	
– rozwijanie mowy	– układa opowiadanie o żyrafie		
I 5, III 4, III 5, III 8, IV 2, IV 8, IV 18			
MARZEC, TYDZIEŃ II			
– rozwijanie mowy	Dziecko: – wypowiada się na temat wiersza	k, s. 55, 56, 57, <i>Nauka...</i> s. 21, 51, <i>Przygotowanie...</i> s. 55	<ul style="list-style-type: none"> • Ćwiczenia poranne – zestaw nr XXIII (opracowane przez autora). • Zabawy ruchowe: <i>Berek dinozaur, Zamieniamy się w dinozaury, Małe dinozaury i duże dinozaury, Uwaga! Dinozaur! Pełny wagonik i pusty wagonik.</i> • Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw nr XVII (opracowane przez autora).
– zapoznanie z literą <u>u</u> : małą i wielką, drukowaną i pisaną	– rozpoznaje i nazywa literę <u>u</u> : małą i wielką, drukowaną i pisaną		
– rozwijanie sprawności fizycznej	– uczestniczy w ćwiczeniach metodą Labana		
I 5, III 4, III 5, III 8, IV 2, IV 15			
– umuzykalnianie dzieci	– pokazuje ręką kierunek linii melodycznej	kp, s. 36, 37	
– rozwijanie sprawności manualnej	– wykonuje wycinankę, korzystając z różnych materiałów		
I 5, III 4, III 5, III 8, IV 2, IV 7, IV 8			
– rozwijanie umiejętności liczenia	– liczy w zakresie 8	kp, s. 38, <i>Nauka...</i> s. 89, <i>Przygotowanie...</i> s. 86	
– rozwijanie umiejętności dodawania i odejmowania	– dodaje i odejmuje w zakresie <u>9</u>		
– rozwijanie sprawności fizycznej	– wykonuje prawidłowo ćwiczenia		
I 5, III 4, III 5, III 8, IV 2, IV 15			
– rozwijanie mowy	– wypowiada się na dany temat	<i>Przygotowanie...</i> s. 20	
– rozwijanie sprawności manualnej	– wykonuje wydzierankę z gazety połączoną z rysunkiem		
I 5, III 4, III 5, III 8, IV 2, IV 8, IV 15			

<p>(<i>Nasze przedszkole. Program edukacji przedszkolnej wspomagający rozwój aktywności dzieci, Grupa MAC S.A. 2017, s. 27, 36, 51, 52, 54).</i></p>		5.	O czym szeptały iskierki?	<ul style="list-style-type: none"> • Słuchanie opowiadania H. Zdzitowieckiej <i>O czym szeptały iskierki.</i> • Zabawy badawcze – poznanie właściwości fizycznych minerałów: soli kamiennej i węgla kamiennego.
MARZEC, TYDZIEŃ III				
<p>Poznajemy przyrodę <i>Wiosna</i></p> <p>– obserwowanie zmian zachodzących w przyrodzie przed zbliżającą się wiosną, np. coraz dłuższe dni, coraz wyższa temperatura, topnienie śniegu i lodu, powracające pierwsze ptaki (skowronki, czajki, szpaki), pojawiające się pierwsze kwiaty (przebiśniegi, krokusy)</p> <p>– poznawanie zwiastunów wiosny, np. kwitnienie wierzby i leszczyny, pojawienie się pąków na drzewach, krzewach.</p> <p>Uczymy się czytać <i>Elementarna nauka czytania</i></p> <p>– rozpoznawanie liter drukowanych – małych i wielkich</p> <p>– czytanie wyrazów o prostej budowie fonetycznej.</p> <p>Nasza edukacja matematyczna <i>Kształtowanie pojęć liczbowych i umiejętności liczenia</i></p> <p>– rozpoznawanie cyfr</p> <p>– dodawanie i odejmowanie w zakresie 10 z wykorzystaniem palców lub innych</p>	Nadchodzi wiosna	1.	Czekamy na wiosnę	<ul style="list-style-type: none"> • Nauka wiersza K. Datkun-Czeraniak <i>Czekam na wiosnę.</i> • <u>Wprowadzenie litery c: małej i wielkiej, drukowanej i pisanej.</u>
		2.	Deszczowe kropelki	<ul style="list-style-type: none"> • Kalendarz pogody – omówienie wyglądu i sposobu prowadzenia. • Zabawy matematyczne – <i>Liczmy do dziewięciu.</i>
		3.	Wkrótce wiosna	<ul style="list-style-type: none"> • Rozmowa na temat oznak zbliżającej się wiosny. • <i>Wiosna tuż-tuż</i> – rysunek uzupełniony wycinanką.
		4.	Wiosenne tańce	<ul style="list-style-type: none"> • Nauka piosenki <i>Wkrótce wiosna.</i> • <u>Wprowadzenie zapisu cyfrowego liczby 10.</u>
Numery obszarów z podstawy programowej:				

<p>– rozwijanie mowy</p> <p>– budzenie zainteresowania przyrodą nieożywioną</p>	<p>– wypowiada się na temat powstania węgla kamiennego</p> <p>– wymienia wybrane właściwości fizyczne węgla kamiennego i soli kamiennnej</p>	<p>kp, s. 39, <i>Przygotowanie...</i> s. 87</p>	
<p>I 5, III 4, III 5, III 8, IV 2, IV 8</p>			
<p>MARZEC, TYDZIEŃ III</p>			
<p>– rozwijanie pamięci słuchowej</p> <p>– <u>zapoznanie z literą c: małą i wielką, drukowaną i pisaną</u></p> <p>– rozwijanie sprawności fizycznej</p>	<p>Dziecko:</p> <p>– recytuje wiersz</p> <p>– <u>rozpoznaje i nazywa literę c: małą i wielką, drukowaną i pisaną</u></p> <p>– uczestniczy w ćwiczeniach</p>	<p>kp, s. 41, <i>Nauka...</i> s. 22, 52</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Ćwiczenia poranne – zestaw nr XXIV (ułożone przez autora). • Zabawa orientacyjno-porządkowa <i>Deszcz i po deszczu</i>. • Zabawa ruchowa rozwijająca szybką reakcję na sygnał – <i>Mieszkańcy łąki</i>.
<p>I 5, III 4, III 5, III 8, IV 2, IV 4, IV 15, IV 18</p>			
<p>– zapoznanie z kalendarzem pogody</p> <p>– kształtowanie pojęcia liczby 9</p>	<p>– zaznacza w kalendarzu pogody elementy charakterystyczne dla danego dnia</p> <p>– liczy w zakresie 9</p>	<p>k, s. 58, 59, kp, s. 40, 42, <i>Przygotowanie...</i> s. 56</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Zabawa ruchowa z elementem ortofonicznym – <i>Bociany</i>. • Zabawa ruchowa z elementem wyprostnym – <i>Wiosenne kwiaty</i>.
<p>I 5, III 4, III 5, III 8, IV 2, IV 15, IV 18</p>			
<p>– rozwijanie mowy</p> <p>– rozwijanie sprawności manualnej</p>	<p>– wymienia oznaki zbliżającej się wiosny</p> <p>– wykonuje rysunek uzupełniony wycinanką</p>	<p>k, s. 60, 61, kp, s. 43, 44, 45</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Zabawa ruchowa kształtująca postawę ciała – <i>Wiosenne przebudzenie</i>. • Zabawa ruchowa <i>Deszczyk</i>.
<p>I 5, III 4, III 5, III 8, IV 2, IV 4, IV 8, IV 15, IV 18</p>			
<p>– rozwijanie umiejętności wokalnych</p> <p>– <u>zapoznanie z zapisem cyfrowym liczby 10</u></p> <p>– rozwijanie sprawności fizycznej</p>	<p>– śpiewa piosenkę</p> <p>– <u>rozpoznaje i nazywa liczbę 10</u></p> <p>– sprawnie wykonuje ćwiczenia</p>	<p>kp, s. 46, 47, 48, <i>Nauka...</i> s. 90</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw nr XVIII (ułożone przez autora).
<p>I 5, III 4, III 5, III 8, IV 2, IV 4, IV 7, IV 8, IV 15, IV 18</p>			

zbiorów zastępczych – rozróżnianie zbiorów – równolicznych i nierów- nolicznych – zachęcanie dzieci do po- szerzania zainteresowań matematycznych. (<i>Nasze przedszkole. Pro-</i> <i>gram edukacji przedszkol-</i> <i>nej wspomagający rozwój</i> <i>aktywności dzieci, Grupa</i> <i>MAC S.A. 2017, s. 36, 51,</i> <i>52, 55).</i>		5.	Wiosenne porządki	<ul style="list-style-type: none"> • Słuchanie opowiadania I. Kwintowej <i>Przebiśniegi</i>. • Spacer w pobliżu przedszkola, robienie wiosennych porządków.
			Numery obszarów z podstawy programowej:	

MARZEC, TYDZIEŃ IV

Poznajemy przyrodę <i>Wiosna</i> – obserwowanie zmian zachodzących w przyrodzie przed zbliżającą się wiosną, np. coraz dłuższe dni, coraz wyższa temperatura, topnienie śniegu i lodu, powracające pierwsze ptaki (skowronki, czajki, szpaki), pojawiające się pierwsze kwiaty (przebiśniegi, krokusy) – poznawanie zwiastunów wiosny, np. kwitnienie wierzby i leszczyny, pojawienie się pąków na drzewach, krzewach. Uczymy się czytać <i>Elementarna nauka czytania</i> – rozpoznawanie liter drukowanych – małych i wielkich – czytanie wyrazów o prostej budowie fonetycznej. Nasza edukacja matematyczna <i>Kształtowanie pojęć liczbowych i umiejętności liczenia</i> – rozpoznawanie cyfr – dodawanie i odejmowanie w zakresie 10	Nadeszła wiosna	1.	Powroty ptaków	<ul style="list-style-type: none"> • Rozmowa o wiosennych powrotach ptaków. • <i>Jaskółka</i> – wyklejanka z czarnego papieru. • <u>Wprowadzenie litery I: małej i wielkiej, drukowanej i pisanej.</u>
			Numery obszarów z podstawy programowej:	
		2.	Czy to ptak, czy to ssak?	<ul style="list-style-type: none"> • <i>Czy to ptak, czy to ssak?</i> – kwiz. • Zabawa matematyczna <i>Kukulcze jajo</i>.
			Numery obszarów z podstawy programowej:	
		3.	Wiosna w błękitnej sukience	<ul style="list-style-type: none"> • Zabawa przy piosence <i>Wiosna w błękitnej sukience</i>.
			Numery obszarów z podstawy programowej:	
		4.	Pierwsze motyle	<ul style="list-style-type: none"> • <i>Pierwsze motyle</i> – zapoznanie z etapami rozwojowymi motyla. • <u>Zabawy i ćwiczenia związane z mierzaniem pojemności płynów.</u>
			Numery obszarów z podstawy programowej:	

<ul style="list-style-type: none"> – rozwijanie mowy – zrozumienie konieczności robienia wiosennych porządków 	<ul style="list-style-type: none"> – wypowiada się na temat zachowania bohaterki opowiadania – uczestniczy w sprzątnięciu placu przedszkolnego 	kp, s. 49, 50		
I 5, III 4, III 5, III 8, IV 2, IV 18, IV 19				
MARZEC, TYDZIEŃ IV				
<ul style="list-style-type: none"> – rozwijanie mowy – <u>zapoznanie z literą I: małą i wielką, drukowaną i pisaną</u> – rozwijanie sprawności manualnej 	Dziecko: <ul style="list-style-type: none"> – wypowiada się na temat powrotu ptaków – <u>rozpoznaje i nazywa literę I: małą i wielką, drukowaną i pisaną</u> – wykonuje wyklejankę 	kp, s. 51, 52, 53, <i>Nauka...</i> s. 23–24, 53	<ul style="list-style-type: none"> • Ćwiczenia poranne – zestaw nr XXV (ułożone przez autora). • Zabawa bieżna – <i>Powroty ptaków</i>. • Zabawa ruchowa rozwijająca szybką reakcję na sygnał – <i>Wróbelki i kot</i>. • Zabawy orientacyjno-porządkowe: <i>Motyle, Pszczółki zbierają nektar</i>. • Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw nr XVIII (ułożone przez autora). 	
I 5, III 4, III 5, III 8, IV 2, IV 4, IV 8				
<ul style="list-style-type: none"> – wykazywanie się wiedzą na temat zwierząt – rozwijanie umiejętności dodawania i odejmowania 	<ul style="list-style-type: none"> – prawidłowo rozwiązuje kwiz – dodaje i odejmuje w zakresie 9 	k, s. 62, 63, kp, s. 54		
I 5, III 4, III 5, III 8, IV 2, IV 15, IV 18				
<ul style="list-style-type: none"> – rozwijanie umiejętności wokalnych – rozwijanie sprawności fizycznej 	<ul style="list-style-type: none"> – śpiewa piosenkę – uczestniczy w ćwiczeniach 	k, s. 64, 65, kp, s. 55		
I 5, III 4, III 5, III 8, IV 2, IV 4, IV 7, IV 8, IV 15, IV 18				
<ul style="list-style-type: none"> – zachęcanie do obserwowania przyrody – <u>porównywanie pojemności różnych naczyń</u> – rozwijanie sprawności fizycznej 	<ul style="list-style-type: none"> – wymienia etapy rozwoju motyla – <u>mierzy pojemność różnych naczyń za pomocą tej samej miarki</u> – aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach 	kp, s. 56, 57		
I 5, III 4, III 5, III 8, IV 2, IV 4, IV 18				

<p>z wykorzystaniem palców lub innych zbiorów zastępczych</p> <p>– rozróżnianie zbiorów – równolicznych i nierównolicznych</p> <p>– zachęcanie dzieci do poszerzania zainteresowań matematycznych.</p> <p>(<i>Nasze przedszkole. Program edukacji przedszkolnej wspomagający rozwój aktywności dzieci, Grupa MAC S.A. 2017, s. 36, 51, 52, 55).</i>)</p>		5.	Bzy, bzy, bzy – pszczołka mała	<ul style="list-style-type: none"> • Rozmowa na temat pszczół. • Wykonanie papierowych pszczółek.
			Numery obszarów z podstawy programowej:	

KWIECIEŃ, TYDZIEŃ I

<p>Nasze rodziny <i>Wzmacnianie więzów w rodzinie</i></p> <p>– kultywowanie tradycji, zwyczajów rodzinnych, np. związanych ze świętami Bożego Narodzenia, Wielkanocy.</p> <p>Uczymy się czytać <i>Elementarna nauka czytania</i></p> <p>– rozpoznawanie liter drukowanych – małych i wielkich</p> <p>– czytanie krótkich, ilustrowanych tekstów.</p> <p>Nasza edukacja matematyczna <i>Orientacja przestrzenna</i></p> <p>– porównywanie schematu własnego ciała ze schematem ciała innej osoby.</p> <p><i>Rozwijanie umiejętności szeregowania i klasyfikowania</i></p> <p>– klasyfikowanie przedmiotów pod względem jednej cechy lub kilku cech wspólnych.</p> <p><i>Kształtowanie pojęć liczbowych i umiejętności liczenia</i></p> <p>– rozpoznawanie cyfr</p> <p>– rozwiązywanie zadań tekstowych na temat znanych</p>	Wielkanoc – zwyczaj i tradycje	1.	Przygotowania do świąt	<ul style="list-style-type: none"> • Rozwiązywanie zagadek związanych z Wielkanocą. • Zabawa dydaktyczna – <i>Co powinno się znaleźć w wielkanocnym koszyku?</i> • <u>Wprowadzenie litery j: małej i wielkiej, drukowanej i pisanej.</u>
			Numery obszarów z podstawy programowej:	
		2.	Pisanki wielkanocne	<ul style="list-style-type: none"> • Zabawa dydaktyczna – <i>Wkrótce Wielkanoc.</i> • <i>Nasze pisanki</i> – zabawa plastyczna.
			Numery obszarów z podstawy programowej:	
		3.	Liczmy kurki i kurczęta	<ul style="list-style-type: none"> • Zabawa matematyczna – <i>Kury i kurczęta.</i> • <u>Rozwiązywanie zadań tekstowych na dodawanie i na odejmowanie w zakresie 10.</u>
			Numery obszarów z podstawy programowej:	

<p>– rozwijanie mowy</p> <p>– rozwijanie sprawności manualnej</p>	<p>– wypowiada się na temat pszczoł</p> <p>– wykonuje papierową pszczołkę z rolki po papierze toaletowym</p>	<p>kp, s. 58, 59, <i>Przygotowanie...</i> s. 88</p>	
<p>I 5, III 4, III 5, III 8, IV 2, IV 8, IV 15, IV 18</p>			
<p>KWIECIEŃ, TYDZIEŃ I</p>			
<p>– rozwijanie mowy i myślenia</p> <p>– zapoznanie z tradycjami świątecznymi</p> <p>– <u>zapoznanie z literą j: małą i wielką, drukowaną i pisaną</u></p>	<p>Dziecko:</p> <p>– wymienia czynności wykonywane przed świętami</p> <p>– nazywa produkty z koszyczka wielkanocnego</p> <p>– <u>rozpoznaje i nazywa literę j: małą i wielką, drukowaną i pisaną</u></p>	<p>kp, s. 60, 61, <i>Nauka...</i> s. 25, 26, 54</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Ćwiczenia poranne – zestaw nr XXVI (ułożone przez autora). • Zabawy ruchowe rozwijające szybką reakcję na sygnał: <i>Posłuszne kurczątko, Kurczątko i jastrząb, Ptasie rozmowy, Uciekamy przed oblaniami.</i> • Zabawa ruchowo-naśladowcza <i>Przedświąteczne porządki.</i> • Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw nr XIX (ułożone przez autora).
<p>I 5, III 4, III 5, III 8, IV 2, IV 4, IV 8</p>			
<p>– zapoznanie ze zwyczajem wykonywania pisanek</p> <p>– rozwijanie sprawności manualnej i inwencji twórczej</p>	<p>– rozpoznaje pisanki wśród innych przedmiotów</p> <p>– wykonuje pisanekę wybraną techniką</p>	<p>k, s. 66, kp, s. 62, 63</p>	
<p>I 5, III 4, III 5, III 8, IV 2, IV 4, IV 22</p>			
<p>– rozwijanie umiejętności liczenia, tworzenie zbiorów równolicznych</p> <p>– <u>rozwijanie umiejętności dodawania i odejmowania w zakresie 10</u></p> <p>– rozwijanie sprawności fizycznej, umiejętności współdziałania z partnerem i grupą</p>	<p>– tworzy zbiory równoliczne</p> <p>– <u>układa działania do zadań</u></p> <p>– reaguje określonym ruchem na polecenia nauczyciela, współpracuje z partnerem z pary i z innymi dziećmi</p>	<p>k, s. 67, kp, s. 64, 65, <i>Nauka...</i> s. 91</p>	
<p>I 5, III 4, III 5, III 8, IV 2, IV 7, IV 8, IV 14, IV 15</p>			

<p>dzieciom sytuacji; stosowanie metody symulacyjnej.</p> <p>(<i>Nasze przedszkole</i>. Program edukacji przedszkolnej wspomagający rozwój aktywności dzieci, Grupa MAC S.A. 2017, s. 23, 36, 49, 51, 52).</p>		4.	Jajka, jajeczka	<ul style="list-style-type: none"> • Słuchanie wiersza K. Datkun-Czerniak <i>Jajko</i>. • <i>Kurczątka wielkanocne</i> – wykonanie płaskiego origami z kółek.
		Numery obszarów z podstawy programowej:		
		5.	Śmigus-dyn-gus	<ul style="list-style-type: none"> • Zapoznanie ze zwyczajami wielkanocnymi na podstawie wiersza J. Koczanowskiej <i>Wielkanoc</i>. • Zabawy przy piosence <i>Święta – biją dzwony</i>.
Numery obszarów z podstawy programowej:				
KWIECIEŃ, TYDZIEŃ II				
<p>Poznajemy przyrodę <i>Wiosna</i></p> <p>– poznanie dorosłych i młodych zwierząt hodowanych na wsi</p> <p>– nazywanie <i>domów</i> zwierząt, sposobów poruszania się zwierząt, odżywiania</p> <p>– wyjaśnienie znaczenia hodowli zwierząt dla ludzi.</p> <p>Uczymy się czytać <i>Elementarna nauka czytania</i></p> <p>– rozpoznawanie liter drukowanych – małych i wielkich</p> <p>– czytanie krótkich, ilustrowanych tekstów.</p> <p>Nasza edukacja matematyczna <i>Orientacja przestrzenna</i></p> <p>– porównywanie schematu własnego ciała ze schematem ciała innej osoby.</p> <p><i>Rozwijanie umiejętności szeregowania i klasyfikowania</i></p>	Wiosna na wsi	1.	Kwoka i jej dzieci	<ul style="list-style-type: none"> • Słuchanie wiersza T. M. Massalskiej <i>W gospodarstwie</i>. • Zabawa dydaktyczna – <i>Skąd to mamy?</i> • <u>Wprowadzenie litery f: małej i wielkiej, drukowanej i pisanej.</u>
		Numery obszarów z podstawy programowej:		
		2.	Na wiejskim podwórku	<ul style="list-style-type: none"> • <i>Na wiejskim podwórku</i> – twórcza zabawa plastyczna.
		Numery obszarów z podstawy programowej:		
		3.	Co słychać na wsi?	<ul style="list-style-type: none"> • Zabawa matematyczna – <i>Jaki to kierunek?</i> • Zabawy przy piosence <i>U nas na podwórku</i>. • <u>Zabawa matematyczno-językowa <i>Układamy wyrazy</i>.</u>
		Numery obszarów z podstawy programowej:		

<ul style="list-style-type: none"> – rozwijanie mowy i myślenia – rozwijanie sprawności manualnej i umiejętności odwzorowywania 	<ul style="list-style-type: none"> – wymienia części jajka; wymienia nazwy zwierząt, które wykluwają się z jajek – wykonuje origami z kół według wzoru 	kp, s. 66, <i>Przygotowanie...</i> s. 57	
I 5, III 4, III 5, III 8, IV 2, IV 4, IV 8, IV 15			
<ul style="list-style-type: none"> – rozwijanie mowy – rozwijanie wrażliwości muzycznej i poczucia rytmu 	<ul style="list-style-type: none"> – wymienia zwyczaje związane z Wielkanocą – rytmicznie porusza się przy piosence 	kp, s. 67, 68, 69	
I 5, III 4, III 5, III 8, IV 2, IV 7, IV 8, IV 22			
KWIECIEŃ, TYDZIEŃ II			
<ul style="list-style-type: none"> – rozwijanie mowy i myślenia – ukazywanie znaczenia hodowli zwierząt dla człowieka – <u>zapoznanie z literą f: małą i wielką, drukowaną i pisaną</u> 	Dziecko: <ul style="list-style-type: none"> – wypowiada się na temat wiersza – wymienia korzyści, jakie przynosi człowiekowi hodowla zwierząt – <u>rozpoznaje i nazywa literę f: małą i wielką, drukowaną i pisaną</u> 	k, s. 68, 69, 70, 71, 73, kp, s. 70, 71, <i>Nauka...</i> s. 27–28, 55	<ul style="list-style-type: none"> • Ćwiczenia poranne – zestaw nr XXVII (ułożone przez autora). • Zabawa słuchowo-ruchowa <i>Kwoka i kurczęta</i>. • Zabawa ruchowa rozwijająca umiejętność reagowania określonym ruchem na polecenia nauczyciela – <i>Polecenia</i>. • Zabawa muzyczno-ruchowa <i>W ogródku</i>. • Zabawa ruchowa z elementem biegu – <i>Koniki</i>. • Zabawa ruchowa z elementem równowagi – <i>Nie podepcz grządek</i>. • Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw nr XX (ułożone przez autora).
I 5, III 4, III 5, III 8, IV 2, IV 4, IV 15, IV 18			
<ul style="list-style-type: none"> – rozwijanie sprawności manualnej, inwencji twórczej i zgodnego współdziałania – rozwijanie sprawności fizycznej 	<ul style="list-style-type: none"> – współpracuje w zespole podczas tworzenia wspólnej całości – uczestniczy w ćwiczeniach 	k, s. 72, kp, s. 72, 73	
I 5, III 4, III 5, III 8, IV 2, IV 4, IV 8			
<ul style="list-style-type: none"> – rozwijanie orientacji przestrzennej – rozwijanie umiejętności śpiewania piosenki i reagowania ruchem na sygnały muzyczne – <u>łączenie pojęć matematycznych z czytaniem</u> 	<ul style="list-style-type: none"> – prawidłowo posługuje się określeniami kierunków – śpiewa piosenkę, reaguje ruchem na umówione sygnały muzyczne – <u>odczytuje ukryte wyrazy</u> 	kp, s. 74, 75, <i>Nauka...</i> s. 92	
I 5, III 4, III 5, III 8, IV 2, IV 7, IV 8, IV 14			

<p>– klasyfikowanie przedmiotów pod względem jednej cechy lub kilku cech wspólnych.</p> <p><i>Kształtowanie pojęć liczbowych i umiejętności liczenia</i></p> <p>– rozpoznawanie cyfr</p> <p>– rozwiązywanie zadań tekstowych na temat znanych dzieciom sytuacji; stosowanie metody symulacyjnej.</p> <p><i>(Nasze przedszkole. Program edukacji przedszkolnej wspomagający rozwój aktywności dzieci, Grupa MAC S.A. 2017, s. 36, 49, 51, 52, 56).</i></p>		4.	Zwierzęce rodziny	<ul style="list-style-type: none"> • <i>Rodzice i ich dzieci</i> – rozmowa na temat młodych i dorosłych zwierząt z wiejskiego podwórka.
		Numery obszarów z podstawy programowej:		
		5.	Wiosna na działce	<ul style="list-style-type: none"> • Słuchanie wiersza H. Zdzitowieckiej <i>W naszym ogródeczku</i>. Nauka wiersza. • Zapoznanie z wyglądem dżdżownicy oraz z jej rolą w spulchnianiu gleby.
		Numery obszarów z podstawy programowej:		

KWIECIEŃ, TYDZIEŃ III

<p>Poznajemy przyrodę</p> <p><i>Ochrona przyrody</i></p> <p>– poznawanie zagrożeń dla środowiska przyrodniczego wynikających z niszczycielskiej działalności ludzi, np. zatrucie wód, powietrza, gleby, zabijanie zwierząt dla futer, kłów, wycinanie lasów, wyrzucanie odpadów w niedozwolonych miejscach</p> <p>– nieniszczenie roślin, np. niełamanie gałęzi drzew</p> <p>– wyrzucanie śmieci do kosza</p> <p>– sprzątanie placu zabaw, np. w czasie Dnia Ziemi</p> <p>– sadzenie drzew, kwiatów i dbanie o nie</p> <p>– nied deptanie trawników, klombów z kwiatami</p> <p>– szanowanie wody, niemarnowanie jej</p>	Dbamy o Ziemię	1.	Szanujmy las	<ul style="list-style-type: none"> • Wycieczka do lasu, parku.
		Numery obszarów z podstawy programowej:		
		2.	Sadźmy drzewko	<ul style="list-style-type: none"> • Słuchanie wiersza Danuty Gellnerowej <i>Co to jest przyroda?</i> • <u>Wprowadzenie litery ż: małej i wielkiej, drukowanej i pisanej.</u> • Sadzenie drzewka lub krzewu w ogrodzie przedszkolnym.
		Numery obszarów z podstawy programowej:		
		3.	Widzimy, słyszymy, wachamy	<ul style="list-style-type: none"> • Zabawy przy piosence <i>Nasze uszy słyszą świat.</i> • Klasyfikowanie z użyciem kart logicznych.
		Numery obszarów z podstawy programowej:		

– rozwijanie mowy i logicznego myślenia	– rozwiązuje zagadki	kp, s. 76, 77	
– rozwijanie sprawności fizycznej	– uczestniczy w ćwiczeniach		
I 5, III 4, III 5, III 8, IV 2, IV 4, IV 8, IV 11, IV 12, IV 18			
– rozwijanie pamięci słuchowej	– recytuje wiersz	kp, s. 78, 79, 80	
– zachęcanie do obserwowania przyrody	– rozpoznaje i nazywa dżdżownicę		
I 5, III 4, III 5, III 8, IV 2, IV 4, IV 8, IV 18			
KWIECIEŃ, TYDZIEŃ III			
– bezpośrednie obserwowanie przyrody	Dziecko: – obserwuje w lesie (parku) rośliny, małe zwierzęta, sprawdza czystość roślin (powietrza)	kp, s. 3	<ul style="list-style-type: none"> • Ćwiczenia poranne – zestaw nr XXVIII (opracowany przez autora). • Zabawa ruchowa kształtująca postawę ciała – <i>Kwiatek rośnie</i>. • Zabawy ruchowe: <i>Ziemia, woda, powietrze; Układamy krople wody; Wiatr porusza gałązkami drzew</i>. • Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw nr XXIII (opracowany przez autora).
I 5, III 4, III 5, III 8, IV 2, IV 4, IV 18			
– rozwijanie mowy	– wypowiada się na temat wiersza	kp, s. 4, 5, <i>Nauka...</i> s. 29, 56	
– <u>zapoznanie z literą ż: małą i wielką, drukowaną i pisaną</u>	– <u>rozpoznaje i nazywa literę ż: małą i wielką, drukowaną i pisaną</u>		
– wyrabianie opiekuńczego stosunku względem przyrody	– sadzi wspólnie z kolegami drzewko w ogrodzie przedszkolnym		
I 5, III 4, III 5, III 8, IV 2, IV 4, IV 18			
– umuzykalnienie dzieci	– rozróżnia dźwięki – wysokie i niskie	<i>Przygotowanie...</i> s. 21	
– rozwijanie umiejętności klasyfikowania	– klasyfikuje przedmioty ze względu na dwie cechy równocześnie		
I 5, III 4, III 5, III 8, IV 2, IV 7, IV 12, IV 18			

<p>– wyjaśnianie określeń: <i>kwiaty chronione, zwierzęta chronione</i></p> <p>– poznawanie przedstawicieli ginących gatunków</p> <p>– poznawanie sposobów dbania o środowisko</p> <ul style="list-style-type: none"> • oczyszczanie wody • zakładanie filtrów na kominie fabryczne • karanie za łamanie praw przyrody. <p>Uczymy się czytać <i>Elementarna nauka czytania</i></p> <p>– rozpoznawanie liter drukowanych – małych i wielkich</p> <p>– czytanie krótkich, ilustrowanych tekstów.</p> <p>Nasza edukacja matematyczna <i>Orientacja przestrzenna</i></p> <p>– porównywanie schematu własnego ciała ze schematem ciała innej osoby.</p> <p><i>Rozwijanie umiejętności szeregowania i klasyfikowania</i></p> <p>– klasyfikowanie przedmiotów pod względem jednej cechy lub kilku cech wspólnych.</p> <p><i>Kształtowanie pojęć liczbowych i umiejętności liczenia</i></p> <p>– rozpoznawanie cyfr</p> <p>– rozwiązywanie zadań tekstowych na temat znanych dzieciom sytuacji; stosowanie metody symulacyjnej.</p> <p>(<i>Nasze przedszkole</i>. Program edukacji przedszkolnej wspomagający rozwój aktywności dzieci, Grupa MAC S.A. 2017, s. 36, 49, 51, 52, 57–58).</p>		4.	Gdyby lasu nie było...	<ul style="list-style-type: none"> • Historyjka obrazkowa – <i>Co się stało z drzewem?</i> • Wykonanie papierowego motyla. • <u>Zabawy guzikami.</u>
		Numery obszarów z podstawy programowej:		
		5.	Oznaka przyjaciela przyrody	<ul style="list-style-type: none"> • Projektowanie oznaki <i>Przyjaciel przyrody.</i>
		Numery obszarów z podstawy programowej:		

<ul style="list-style-type: none"> – rozwijanie myślenia przyczynowo-skutkowego – rozwijanie sprawności manualnej – <u>rozwijanie umiejętności klasyfikowania</u> 	<ul style="list-style-type: none"> – opowiada historyjkę – wykonuje papierowego motyla – <u>segreguje guziki według dwóch cech</u> 	<p>kp, s. 6, 7 <u>Nauka...</u> s. 93</p>	
<p>I 5, III 4, III 5, III 8, IV 2, IV 4, IV 8, IV 12, IV 18</p>			
<ul style="list-style-type: none"> – zachęcanie do dbania o przyrodę – rozwijanie sprawności fizycznej 	<ul style="list-style-type: none"> – wymienia cechy przyjaciela przyrody – uczestniczy w ćwiczeniach fizycznych 	<p>kp, s. 8, 9, 10</p>	
<p>I 5, III 4, III 5, III 8, IV 2, IV 4, IV 8, IV 18</p>			

KWIECIEŃ, TYDZIEŃ IV

<p>W świecie sztuki. Teatr <i>Udział w przedstawieniach teatralnych</i></p> <ul style="list-style-type: none"> – oglądanie przedstawień teatralnych dla dzieci w przedszkolu i w teatrze – poznawanie wystroju teatru (kasa, widownia, scena, kurtyna) oraz ludzi tam pracujących (aktor, reżyser, scenograf) – przestrzeganie zasad właściwego zachowania się – odszukiwanie w oglądanych utworach uniwersalnych wartości, takich jak: dobro, piękno, sprawiedliwość, prawda – umiejętne posługiwanie się rekwizytami – przygotowanie kącika teatralnego – wzbogacanie kącika w stroje, maski; wspólne wykonywanie pacynek, kukielek, sylwet (do teatryku cieni). <p>Uczymy się czytać <i>Elementarna nauka czytania</i></p> <ul style="list-style-type: none"> – rozpoznawanie liter drukowanych – małych i wielkich – czytanie krótkich, ilustrowanych tekstów. <p>Nasza edukacja matematyczna <i>Orientacja przestrzenna</i></p> <ul style="list-style-type: none"> – porównywanie schematu własnego ciała ze schematem ciała innej osoby. <p><i>Rozwijanie umiejętności szeregowania i klasyfikowania</i></p>	Teatr	1.	Pacynka, jawałka, marionetka i kukielka	<ul style="list-style-type: none"> • Słuchanie wiersza J. Koczanowskiej <i>Teatr</i>. • Wykonanie maski z papierowego talerza. • <u>Wprowadzenie litery h: małej i wielkiej, drukowanej i pisanej.</u> 	
		Numery obszarów z podstawy programowej:			
		2.	Jesteśmy w teatrze	<ul style="list-style-type: none"> • Oglądanie baśni w teatrze dla dzieci. 	
		Numery obszarów z podstawy programowej:			
		3.	Kto jest wyższy? Kto jest niższy?	<ul style="list-style-type: none"> • Porównywanie wzrostu – <i>Kto jest wyższy? Kto jest niższy?</i> 	
		Numery obszarów z podstawy programowej:			
		4.	Dziwna chatka	<ul style="list-style-type: none"> • Wykonanie ilustracji do wiersza Doroty Gellner <i>Śmieszny zamek</i>. • Zabawa przy piosence <i>Dziwna chatka</i>. • <u>Z prawej strony, z lewej strony – ćwiczenia rozwijające orientację przestrzenną.</u> 	
		Numery obszarów z podstawy programowej:			
		5.	Teatrzyk paluszkowy	<ul style="list-style-type: none"> • Teatrzyk paluszkowy na podstawie utworu D. Ślepowrońskiej <i>Smoczy karnawał</i>. 	
		Numery obszarów z podstawy programowej:			

KWIECIEŃ, TYDZIEŃ IV

<ul style="list-style-type: none"> – rozwijanie mowy – rozwijanie sprawności manualnej – <u>zapoznanie z literą h: małą i wielką, drukowaną i pisaną</u> 	<p>Dziecko:</p> <ul style="list-style-type: none"> – wie, czym różnią się: pacynka, jawajka, kukielka i marionetka – wykonuje maskę z papierowego talerza – <u>rozpoznaje i nazywa literę h: małą i wielką, drukowaną i pisaną</u> 	<p>kp, s. 11, 12, 13, k, s. 74, <u>Nauka...</u> s. 30, 57</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Ćwiczenia poranne – zestaw nr XXIX (opracowany przez autora). • Zabawa ruchowo-naśladowcza <i>Jestem aktorem</i>. • Zabawa muzyczno-ruchowa <i>Czarodziejski zamek</i>. • Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw nr XXIII (opracowany przez autora).
<p>I 5, III 4, III 5, III 8, IV 2, IV 4, IV 8</p>		<p>kp, s. 14, k, s. 75</p>	
<ul style="list-style-type: none"> – zapoznanie z teatrem – zachęcanie do oglądania spektakli teatralnych 	<ul style="list-style-type: none"> – wie, co to jest scena, kurtyna, widownia – chętnie ogląda przedstawienia teatralne 		
<p>I 5, III 4, III 5, III 8, IV 2, IV 15</p>		<p>kp, s. 15, <i>Przygotowanie...</i> s. 22</p>	
<ul style="list-style-type: none"> – porównywanie wysokości – rozwijanie sprawności fizycznej 	<ul style="list-style-type: none"> – stosuje słowa: <i>wyższy od... niższy od... takiego samego wzrostu</i> – uczestniczy w ćwiczeniach ruchowych 		
<p>I 5, III 4, III 5, III 8, IV 2, IV 4, IV 8, IV 13</p>		<p>kp, s. 16, 17, <u>Nauka...</u> s. 94</p>	
<ul style="list-style-type: none"> – rozwijanie sprawności manualnej – rozróżnianie wysokości dźwięków – <u>rozwijanie orientacji przestrzennej</u> 	<ul style="list-style-type: none"> – maluje <i>śmieszny zamek</i> – reaguje odpowiednim ruchem na dźwięki: wysokie, średnie i niskie – <u>rozróżnia strony – prawą i lewą</u> 		
<p>I 5, III 4, III 5, III 8, IV 2, IV 7, IV 8, IV 14</p>		<p>kp, s. 18, 19</p>	
<ul style="list-style-type: none"> – zachęcanie do interpretowania utworu za pomocą pacynek paluszkowych – rozwijanie sprawności fizycznej 	<ul style="list-style-type: none"> – uczestniczy w teatryku paluszkowym – chętnie wykonuje ćwiczenia ruchowe 		
<p>I 5, III 4, III 5, III 8, IV 2, IV 8</p>			

<p>– klasyfikowanie przedmiotów pod względem jednej cechy lub kilku cech wspólnych.</p> <p><i>Kształtowanie pojęć liczbowych i umiejętności liczenia</i></p> <p>– rozpoznawanie cyfr</p> <p>– rozwiązywanie zadań tekstowych na temat znanych dzieciom sytuacji; stosowanie metody symulacyjnej.</p> <p><i>(Nasze przedszkole. Program edukacji przedszkolnej wspomagający rozwój aktywności dzieci, Grupa MAC S.A. 2017, s. 36, 49, 51, 52, 64–65).</i></p>			
--	--	--	--

--	--	--

Tydzień I: Zwierzęta na świecie

Dzień 1. Zwierzęta żyją tylko raz

Cele ogólne:

- uwrażliwienie dzieci na losy zwierząt; zapoznanie z literą z: małą i wielką, drukowaną i pisaną; rozwijanie sprawności fizycznej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- rozpoznaje i nazywa wybrane zwierzęta; rozpoznaje i nazywa literę z: małą i wielką, drukowaną i pisaną; uczestniczy w ćwiczeniach fizycznych.

Środki dydaktyczne: wiersz M. Buczkówny *Tylko jeden raz*, zdjęcia, obrazki różnych zwierząt, stare, kolorowe czasopisma ze zdjęciami zwierząt, nożyczki, klej, karton, bębenek, tamburyn, plastikowe kręgle, kamyki tangram, zdjęcie zebry (zwierzęcia), kolorowe nakrywki, litery, kartoniki z nazwami zwierząt, tacki z piaskiem, karty pracy, cz. 3, s. 26, 27, książka, s. 54, *Nauka...* s. 20, 50.

Przebieg dnia

I

1. Wycinanie ze starych czasopism zdjęć różnych zwierząt. Nazywanie przedstawionych na nich zwierząt. Wspólne wykonanie gazetki tematycznej *Zwierzęta świata*.
2. Dzielenie nazw zwierząt przedstawionych na zdjęciach na sylaby i na głoski.

 Ćwiczenia poranne – zestaw nr XXII.

- Zabawa orientacyjno-porządkowa *Szukam przyjaciela*.

Dzieci spacerują po sali ze spuszczoneymi głowami; na mocne uderzenie w bębenek dobierają się w pary i radośnie podskakują w małych kółeczkach (przy powtórzeniach zabawy dzieci szukają innego przyjaciela).

- Ćwiczenie tułowia – *Podaj mi ręce*.

Dzieci dobierają się parami i stają tyłem do siebie w rozkroku, w niewielkiej odległości od siebie. Wykonują skłon w przód i podają ręce partnerowi przez okienko utworzone przez rozkrok; następnie prostują się i klaszczą nad głowami cztery razy.

- Ćwiczenie zręczności i równowagi – *Przez przeszkody*.

Dzieci są podzielone na dwie grupy. W jednej z nich dobierają się w pary, siadają na piętach, zwrócone twarzami do siebie, i podają sobie wyciągnięte ręce, tworząc *drabinkę*. Dzieci z drugiej grupy przechodzą ostrożnie przez kolejne *oczka drabinki* (przy powtórzeniu zabawy następuje zmiana ról).

- Podskoki – *Kolano do łokcia*.

Dzieci w podskokach dotykają prawym kolaniem lewego łokcia i odwrotnie – lewym kolaniem prawego łokcia; ćwiczenie najpierw wykonują wolno, a potem coraz szybciej.

- Zabawa uspokajająca – *Marsz z klaskaniem*.

Dzieci maszerują po obwodzie koła, licząc do czterech, następnie przykucają i cztery razy klaszczą, a potem ponownie maszerują.

II

 Słuchanie wiersza M. Buczkówny *Tylko jeden raz*.

I. Ćwiczenia w książce, s. 54.

Oglądanie zdjęcia biedronki, słuchanie nazw jej części ciała.

Nazywanie zwierząt, które są na zdjęciach; określanie, gdzie je można zobaczyć.

Wyjaśnianie znaczenia nazwy *zwierzęta chronione*.

Zabawa ruchowo-naśladowcza *Poruszam się jak...*

Nauczyciel ma zdjęcia, obrazki różnych zwierząt (można wykorzystać gazetkę *Zwierzęta świata*). Pokazuje kolejno zdjęcia zwierząt, a dzieci naśladowują ich ruchy i ewentualnie głos.

2. Słuchanie wiersza.

*Chcą żyć, jak i ty żyjesz,
wszystkie na świecie zwierzęta –
i mrówki, i żaby, i żmije,
i pszczoła wiecznie zajęta.*

*Przypatrz się z bliska dżdżownicy,
biedronce, jak kropki liczy,
jaskółce, jak gniazdo kleci,
jak pająk rozsuwa sieci.*

*I paż królowej – motyl –
niech fruwa tęczowo-złoty,
i ślimak środkiem dróżki
niech pełźnie, wystawia różki...*

*Niech skacze pasikonik,
niech świerszczyk w trawie dzwoni...
Dla nich kwitnie łąka, dla nich rośnie las.
Jak i ty – żyją tylko raz.*

3. Rozmowa na temat wiersza.

- Wymieńcie zwierzęta z wiersza.
- Czy zwierzęta czują ból?
- Czy zwierzęta mogą żyć kilka razy?
- Czy powinniśmy ranić zwierzęta, zabijać je dla zabawy?

4. Karta pracy, cz. 3, s. 26.

Nazywanie zwierząt przedstawionych na zdjęciach. Wskazywanie na zdjęciach na dole karty miejsc – środowisk, w których one żyją.

- Układanie zagadek na temat zwierząt przedstawionych na zdjęciach.

Np.

Lubi jeść żołędzie, często ryje pod dębem, żeby je znaleźć.

Fruwa, jest pożytecznym owadem. Zbiera nektar z kwiatów i znosi go do ula.

Mieszka w lesie. Żywi się roślinami i małymi zwierzętami. Całą zimę przesyfia w swej norze.

Wygląda jak fruwały, kolorowy kwiat.

Duży, mieszka w stajni i rzy. Mały mieszka na łące i wydaje dźwięki poprzez pocieranie tylnych nóg o pokrywy.

- Jest dużym czworonożnym zwierzęciem. Ma okazałe rogi.

Dzieci rozwiązują zagadki i wskazują odpowiednie zwierzęta na zdjęciach.

Wprowadzenie litery z: małej i wielkiej, drukowanej i pisanej.

1. Oglądanie zdjęcia zebry. Omówienie jej wyglądu.

- Słuchanie ciekawostek na temat zebry.

Zebra ma białe pasy na czarnej sierści. Jest ssakiem, należy do rodziny koniowatych. Zamieszkuje Afrykę – sawannę. Żyje w stadach, gdzie głównie jest jeden samiec z haremem samic. Odżywia się trawami i ziołami. Jej największym wrogiem jest lew, przed którym szybko ucieka. Rodzi jedno młode, które osiąga dojrzałość w wieku trzech lat.

2. Analiza i synteza słuchowa słowa zebra.

- Dzielenie słowa zebra na sylaby.
- Dzielenie słowa zebra na głoski.
- Co słyszycie na początku słowa zebra?
- Podawanie przykładów słów rozpoczynających się głoską z (zegar, zapalki, zupa...), mających ją w środku (koza, waza, mazurek...).
- (W słowach kończących się głoską z często słyszemy głoskę s).
- Z ilu głosek składa się słowo zebra?

3. Budowanie schematu słowa *zebra*.

4. Podawanie przykładów imion rozpoczynających się głoską *z* (*Zuzia, Zosia, Zenek...*).

5. Analiza i synteza słuchowa imienia *Zenek*.

Dzielenie imienia na sylaby, na głoski; budowanie jego schematu.

6. Pokaz litery *z*: małej i wielkiej, drukowanej i pisanej.

7. Umieszczenie poznanych liter: **z, Z, a, r, b, e, n, k**, pod schematami słów *zebra, Zenek*.

• Odczytanie wyrazów **zebra, Zenek**.

 Zabawa ruchowa *Co to za zwierzę?*

Nauczyciel ma kartoniki z nazwami zwierząt. Dzieci biegają po sali. Na sygnał – uderzenie w tamburyn – zatrzymują się, odczytują nazwę zwierzęcia i naśladują jego ruchy. Przykładowe nazwy: **zebra, koza, osa, wrona, motyl, zimorodek, rak...**

8. Ćwiczenia w zeszytcie *Nauka czytania, pisania, liczenia*, s. 20.

• Dzielenie słowa *zegar* na głoski – podział prostokąta pod rysunkiem na tyle części, z ilu głosek składa się nazwa.

• Kolorowanie liter **z, Z** na wybrany kolor.

• Czytanie połączeń litery **z** z poznanymi literami.

• Czytanie i rysowanie tego, o czym mógł gadać stary zegar.

• Czytanie, naśladowanie odgłosów – zegara i zegarka.

• Skreślanie w nazwach rysunków niepotrzebnych liter.

• Pisanie liter **z, Z** po śladach.

9. Ćwiczenia w zeszytcie *Nauka czytania, pisania, liczenia*, s. 50.

• Pokaz prawidłowego kreślenia liter **z, Z** przez nauczyciela.

• Kreślenie liter **z, Z** w powietrzu, na podłodze, na tacce z piaskiem.

• Samodzielne pisanie liter **z, Z**.

 Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw nr XVI (*przewodnik cz. 3*, s. 97–98).

III

1. Karta pracy, cz. 3, s. 27.

Nazywanie zwierząt przedstawionych na zdjęciach. Dzielenie tych nazw na głoski. Zaznaczanie ich liczby kreskami w polach pod zdjęciami.

2. Układanie z kamyków tangramu wybranego zwierzątka.

 Zabawa ruchowa *Węszące dziki*.

Dzieci w kłęku, z dłońmi opartymi o podłogę i łokciami skierowanymi na zewnątrz, opuszczają głowy i naśladują obwąchiwanie – tak, jak robią to dziki. W takiej pozycji poruszają się po sali w różnych kierunkach.

Dzień 2. Co wiemy o zwierzętach?

Cele ogólne:

– poszerzanie wiadomości o zwierzętach; rozwijanie umiejętności liczenia.

Cele operacyjne:

Dziecko:

– rozpoznaje i nazywa wybrane zwierzęta; liczy na zbiorach zastępczych.

Środki dydaktyczne: wiersz B. Szelańskiej *Jedna głowa*, zdjęcia (obrazki) zwierząt: jeża, dzięcioła, wrony, niedźwiedzia brunatnego, sarny, wiewiórki, lisa, klocki, puszki z wodą, monety, obrazki: do rebusu fonetycznego, z różną liczbą przedmiotów, klej, kartoniki z nazwami zwierząt, kartki, kredki, różne zabawki, sznurki z węzłami, pałeczka, bębenek, karty pracy, cz. 3, s. 28, 29, 30, 31.

Przebieg dnia

I

1. Zabawa z wykorzystaniem wiersza B. Szelałowskiej *Jedna głowa*.

Podczas recytacji wiersza przez nauczyciela dzieci pokazują na palcach liczbę części ciała wymienionych w wierszu; dopowiadają nazwy czynności, które *wykonyują* poszczególne części ciała (wytluszczone w tekście). Przy kolejnych powtórzeniach dzieci starają się mówić wiersz razem z nauczycielem, pokazując poszczególne części ciała i naśladując wykonywane przez nie czynności.

*Głowa jedna, a w tej głowie:
jeden język do mówienia,
jeden nosek do wąchania,
jedne usta do jedzenia.
Tyle dźwięków dookoła!
Tu potrzeba uszu dwoje.*

*Para oczu pilnie śledzi,
dokąd idą nogi twoje.
Nogi – to już inna sprawa!
Do biegania para nóg!
Ręce dwie potrzebne bardzo,
abyś wszystko robić mógł!*

- Nauczyciel wymienia kolejno różne części ciała występujące w wierszu, a dzieci podają jak największą liczbę nazw czynności określających, do czego one są potrzebne, np. język – *mówienie, jedzenie, próbowanie, mlaskanie, obliźywanie*; nos – *wąchanie, kichanie, oddychanie, wydychanie*; usta – *jedzenie, malowanie, całowanie, cmokanie* itp.

2. Ćwiczenia logorytmiczne.

Dzieci poruszają się zgodnie z rymówką, którą wypowiada nauczyciel.

*Zrób do przodu cztery kroki
i rozejrzyj się na boki.
Teraz przysiad, wyskok w górę,
jakbyś chciał dosięgnąć chmurę.
Już na prawej nodze skaczesz,
lewą trzymasz, nie inaczej.*

*Zmiana nogi – raz i dwa,
niech zabawa nadal trwa.
Teraz w tył – raz, dwa, trzy, cztery,
to dopiero są numery.
Obróć szybko się dokoła,
koleżankę swą zawołaj.*

 Ćwiczenia poranne – zestaw nr XXII (przewodnik, s. 24).

II

Co wiemy o zwierzętach? – praca w grupach.

Nauczyciel przygotowuje zdjęcia (obrazki) zwierząt: *jeża, wiewiórki, dziecięcia, wrony, sarny, lisa i niedźwiedzia brunatnego*.

1. Rebus fonetyczny – *Co to za ptak?*

Nauczyciel umieszcza na tablicy w szeregu obrazki: *worek na buty, rower, ogórek, narty, aparat fotograficzny*. Dzieci dzielą nazwy obrazków na głoski. Potem wymieniają kolejno pierwsze głoski z nazw obrazków i je łączą. Podają otrzymaną nazwę – *wrona*.

Nauczyciel pokazuje zdjęcie wrony i podaje kilka ciekawostek na jej temat.

- Środowisko (miejsce bytowania): doliny rzek, obrzeża jezior, małe lasy w pobliżu łąk i terenów wilgotnych, parki i miasta.
- Pożywienie: wrony są wszystkożerne, ale głównie żywią się pokarmem zwierzęcym – drobnymi ssakami, ptakami, owadami, dżdżownicami, ślimakami, również padliną, nasionami, owocami i odpadkami ze śmietników.
- Lęg: jeden w ciągu roku, 4 – 6 jaj.
Gniazdo znajduje się zwykle na wierzchołku dużego drzewa, np. sosny. Ptaki gnieźdzą się zawsze pojedynczo, a nie w kolonii. Partnerzy pozostają sobie wierni do końca życia jednego z nich.

2. Podział dzieci na grupy (4–5-osobowe).

Dzieci dzielą się na grupy same lub robi to nauczyciel, wykorzystując jakąś wyliczankę, np.

*A, a, a – ptaszki dwa.
I, i, i – jeden śpi.*

3. Przydzielenie zadań każdej grupie.

Zadaniem każdej grupy jest:

- * wylosowanie zdjęcia zwierzęcia, nazwanie zwierzęcia, które to zdjęcie przedstawia,
- * narysowanie zwierzęcia, przyklejenie jego nazwy pod rysunkiem – po wspólnym odczytaniu jej z nauczycielem,
- * podawanie kilku ciekawostek na temat swojego zwierzęcia.

Nauczyciel prosił dzieci, żeby w domu, wspólnie z rodzicami przejrzały książki lub internet w poszukiwaniu wiadomości na temat: jeża, sarny, wiewiórki, lisa, niedźwiedzia brunatnego, dzięcioła.

4. Wspólne wykonanie prac przez dzieci.

5. Karty pracy, cz. 3, s. 28, 29.

Dzieci rysują po śladach rysunków drzew. Potem rysują drogę wokół lasu. Gdy dochodzą do zdjęcia zwierzęcia – mówią, co zapamiętały na jego temat.

6. Umieszczenie rysunków zwierząt w kąciku dla rodziców.

 Zabawa ruchowa twórcza – *Rzeźbę zwierzątko*.

Dzieci dobierają się w pary. Jedno dziecko jest *rzeźbiarzem*, drugie – *materiałem dla rzeźbiarza*. Po wykonaniu rzeźby *rzeźbiarz* mówi, jakie zwierzę wyrzeźbił. Potem dzieci zamieniają się rolami.

 Liczenie na zbiorach zastępczych, z jednoczesnym przeniesieniem liczby elementów na inne zbiory.

- Ćwiczenia z zabawkami.

Nauczyciel przygotował zabawki: pięć misiów, siedem lalek, sześć samochodów, cztery piłki, trzy wózki dla lalek.

Dzieci liczą zabawki każdego rodzaju i pokazują ich liczbę na palcach.

- Ćwiczenia z klockami.

Nauczyciel pokazuje obrazki z różną liczbą przedmiotów. Dzieci liczą je i układają przed sobą odpowiednią liczbę klocków.

Np. obrazki: pięć jabłek, sześć gruszek, trzy ananasy, siedem śliwek, cztery morele.

 Zabawa *Zaklaszcz tyle samo razy*.

Nauczyciel stoi przed dziećmi i uderza pałeczką w bębenek. Dzieci liczą uderzenia, a następnie klaszczą tyle razy, ile było uderzeń.

 Ćwiczenia słuchowe.

Dzieci siadają tyłem do nauczyciela, który ma puszkę po napoju, wypełnioną do połowy wodą. Nauczyciel wrzuca do niej monety. Dzieci liczą uderzenia monet o dno puszkę i pokazują tyle palców, ile było uderzeń (ile monet wrzucił nauczyciel).

Po każdym ćwiczeniu nauczyciel wylewa wodę z monetami i dzieci mogą sprawdzić, ile monet nauczyciel wrzucił do puszkę.

- Liczenie węzłów na sznurku.

Dzieci siedzą tyłem do nauczyciela, ręce trzymają z tyłu. Nauczyciel daje każdemu dziecku do rąk sznurek z węzłami. Dzieci za pomocą dotyku rozpoznają węzły i je liczą. Potem układają przed sobą odpowiednią liczbę klocków i dopiero wtedy kładą sznurek z węzłami w celu sprawdzenia.

III

1. Karta pracy, cz. 3, s. 30.

- Kolorowanie okienek z literami tworzącymi wyrazy – nazwy zdjęć.
- Naśladowanie ruchów sowy i motyla.

 Zabawa ruchowo-naśladowcza *Poruszam się jak...* (*przewodnik*, s. 25).

2. Karta pracy, cz. 3, s. 31.

Nazywanie zwierząt w kolejnych pętłach.

- Co wspólnego mają: motyl, mrówka, osa, pszczoła, biedronka i konik polny?
(*To owady: są małe, w większości fruwiąją, stanowią większość zwierząt żyjących na Ziemi – 75%, występują głównie na lądzie, mają trzy pary odnóży (krocznych), na głowie mają czułki, które pełnią funkcję narządów zmysłu, mają chitynowe pancerze.*)
- Co wspólnego mają: wrona, słowik, kukułka, sroka, wilga, dzięcioł, sowa, wróbel?
(*To ptaki: fruwiąją, mają ciało pokryte piórami, dziób, ogon, skrzydła, dwie kończyny zakończone szponami, wydają charakterystyczne głosy, znoszą jajka, z których wykluwają się młode.*)
- Co wspólnego mają: mysz polna, zając, ryś, wiewiórka, chomik, dzik?
(*To ssaki: są stałocieplne – mają stałą temperaturę, skórę mają pokrytą sierścią, dwie pary kończyn do poruszania się, płuca, siedem kręgów szyjnych, rozwinięte półkule mózgowie, młode są karmione mlekiem matki, są żyworodne – rodzą się żywe.*)

Dzień 3. Zwierzątko zwane osiołkiem

Cele ogólne:

- rozwijanie mowy; rozwijanie sprawności manualnej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- rozpoznaje i nazywa osła; korzysta w pracy z kilku technik plastycznych.

Środki dydaktyczne: piosenka *Dżungla*, opowiadanie A. Galicy *O zwierzątku zwanym osiołkiem*, wyliczanka W. Scisłowskiego *Raz, dwa...*, tkanina o grubym splocie, kredki świecowe, obrazki i zdjęcia zwierząt egzotycznych, drzew, krzewów, klej, nożyczki, bębnek, obrazek sawanny, zdjęcia (obrazki) różnych zwierząt, tło, papier kolorowy, koperty z kartonikami z literami tworzącymi imiona dzieci, plastelina, karty pracy, cz. 3, s. 32, 33, *Przygotowanie...* s. 85.

Przebieg dnia

I

1. *Przygotowanie do czytania, pisania, liczenia*, s. 85.

Nazwanie zwierząt, które są na rysunkach. Pokolorowanie rysunków tych zwierząt, które są zwrócone w lewą stronę.

2. Zabawa ze śpiewem przy piosence *Dżungla* (autor i kompozytor nieznani).

Umiarkowanie

I. Dżun - gla,   dżun - gla,   ta - ka wiel - ka   dżun - gla,
Miesz - ka   so - bie   w bam - bu - so - wej   chat - ce

po - płą - ta - ne   zwo - je dzi - kich   lian.
Am - bo Sam - bo -   wiel - kie dżun - gli   pan.

Stru - sie mu się w pas   kła - nia - ją,   mał - py   na o -
go - nach   gra - ją.   Am - bo tu,   Am - bo tam,   Am - bo tu i   tam.

Dzieci stają w kole, przodem do jego środka. Tańczą rytmicznie w miejscu, przenosząc ciężar ciała z prawej nogi na lewą.

I

Dżungla, dżungla,

taka wielka dżungla,

*poplątane zwoje
dzikich lian.*

*Mieszka sobie w bambusowej chatce
Ambo Sambo – wielkiej dżungli pan.*

Dzieci:

ręce mają podniesione do góry, naśladują
kołyszące się drzewa,
zataczają przed sobą obiema rękami
duże koła,
wykonują rękami młynek,

ręce składają w trójkąt nad głowami,
obracają się wokół własnej osi,

Refren:

*Strusie mu się w pas kłaniają,
małpy na ogonach grają.*

*Ambo tu, Ambo tam,
Ambo tu i tam.*

kłaniają się w pas,
prawą ręką *trzymają małpi ogon,* a lewą
naśladują *grę na ogonie,*
rytmicznie wskazują dłońmi
na przemian, prawą i lewą stronę,

II

*Ambo Sambo, doskonale znam go,
węża się nie boi ani lwa.*

*Dla swych dzikich,
leśnych ulubieńców
w dłoni coś smacznego
zawsze ma.*

obracają się wokół własnej osi,
naśladują dłońmi wijącego się węża, a potem –
ryczącego lwa,
wyciągają do przodu otwartą dłoń,

Refren:

Strusie mu się...

jw.

 Ćwiczenia poranne – zestaw nr XXII (przewodnik, s. 24).

II

 Słuchanie opowiadania A. Galicy *O zwierzątku zwanym osiołkiem*.

1. Wymienianie nazw zwierząt niespotykanych w Polsce na wolności.
  - Gdzie możemy je zobaczyć?
  - Czy te zwierzęta w innych krajach (na innych kontynentach) są wykorzystywane do pracy? (Słonie w Indiach, wielbłądy na pustyni...).
  - Gdzie możemy zobaczyć osła?
2. Słuchanie opowiadania.

Pewnego słonecznego dnia pies wylegiwał się obok budy, kot siedział na płocie i rozglądał się leniwie dookoła, a kury jak zwykle szukały ziarna na podwórku. Nagle na łące za płotem pojawiło się nie wiadomo skąd wesołe zwierzątko.

Zgrabnie skakało po trawie, podnosząc wysoko kopytka.

Pierwszy zobaczył je kot, po chwili pies podniósł głowę i zaczął węszyć, a kury, jak zwykle jedna przez drugą, gdały: Ko-ko-ko, kto to? Kto to?

Wesołe zwierzątko stanęło przed furtką i powiedziało: – I-ja!

– Jak się masz? – zaszczekał pies, a wesołe zwierzątko odpowiedziało:

– Dzień dobry, i-ja, i-ja!

– *Wiemy, że to ty – mruknął kot – ale lepiej powiedz, jak się nazywasz.*

Zwierzątko zastrzygło uszami, pokręciło głową i zawołało:

– *I-ja, i-ja, zapomniałem!*

– *To-to-to na pewno jest mały konik – zagdakały kury. – Ma cztery ko-ko-kopytka, biega, skacze, to musi być mały ko-ko-konik.*

– *Ee tam – miauknął kot – koń nie ma takich długich uszu, a ponieważ takie długie uszy mają zające, to on pewnie też jest zającem.*

– *Tyś chyba nigdy nie widział zająca – warknął pies – zając nie ma kopytek ani ogona z pędzelkiem. Może to jest koza?*

– *Ko-ko-koza ma rogi – mądrzyły się kury – a on rogów nie ma, więc nie może być ko-ko-kozą. I tak podwórkowe zwierzaki sprzeczały się ze sobą.*

Tymczasem wesołe zwierzątko podskakiwało, rozglądając się po podwórku, a w końcu zaczęło skubać trawę pod płotem. Zwierzęta naradziły się między sobą, ale nie mogły odgadnąć, kto to może być – nie jest kozą, bo brakuje mu rogów, ani zającem – bo ma kopytka, ani konikiem – bo koń nie ma takich długich uszu.

A więc co to za zwierzątko, które zapomniało, jak się nazywa?

– *Ko-ko – koniecznie musisz sobie przypomnieć – doradzały mu kury.*

I właśnie wtedy zwierzęta usłyszały dobiegające z daleka wołanie:

– *I-ja, i-ja, i-ja.*

Wesołe zwierzątko też to usłyszało i pobiegło ile sił w nogach.

– *Wrr-wrr-wracaj! – złościł się pies.*

– *No cóż, idę spać – mruczał kot.*

– *Nie dowiemy się, kto to był...*

Ale właśnie wtedy rozległ się tupot czterech kopytek, zwierzątko wróciło i zawołało wesołym głosem:

– *Spytałem mamę i już wiem, jak się nazywam. Jestem osiołek!*

– *Osiołek! – pokiwały głowami zdumione zwierzęta.*

Więc tak wygląda osiołek. Cztery nogi z kopytkami, mały ogonek, wielkie uszy i zapomina, jak się nazywa.

3. Rozmowa na temat opowiadania.

– Czy zwierzęta na podwórku знаły wesołe zwierzątko?

– Czy zwierzątko wiedziało, jak się nazywa?

– Co to było za zwierzątko?

– Jaki głos wydaje osioł?

– Jak wygląda osioł?

4. Zabawa *Uparty osiołek*.

Nauczyciel mówi, że osły często bywają uparte i zdarza się, że się zatrzymują i nie chcą iść dalej.

Dzieci dobierają się w pary. Jedno jest *upartym osiołkiem*, a drugie – *jego panem*. *Pan* stara się zachęcić *osiołka* do ruchu, ciągnąc go, popychając... Po chwili następuje zmiana ról.

5. Naśladowanie głosu osła: *i-ja, i-ja...* na przemian: głośno, cicho.

Zabawa ruchowa *Słonie*.

Dzieci znajdują się w pozycji siadu klęcznego. Na sygnał nauczyciela przechodzą do pozycji czworakowej z wyprostowanymi w kolanach nogami i wysoko uniesionymi biodrami. W takiej postawie wolno przemieszczają się po sali, wykonując jednocześnie przeniesienie do przodu lewej ręki i lewej nogi, następnie – prawej ręki i prawej nogi. Głowa powinna być uniesiona, wzrok skierowany przed siebie. Czworakowanie trwa około 2 minut, po czym dzieci znów wracają do pozycji siadu klęcznego.

▣ Tworzenie kompozycji *Zwierzęta sawanny*.

1. Karta pracy, cz. 3, s. 32.

Rozwiązywanie zagadek o zwierzętach egzotycznych. Naklejanie w ramkach zdjęć zwierząt będących rozwiązaniami zagadek (z wkładki).

2. Zabawa słowna – *Opisujemy sawannę*.

Nauczyciel inicjuje wypowiedzi dzieci, zaczynając je, to znaczy podając początkowe słowa i pokazując wycięte z gazet (lub wydrukowane z Internetu) zdjęcie sawanny.

Sawanna to miejsce...

Na sawannie można...

Drzewa i trawy sawanny...

Po okresie deszczowym...

U wodopoju można...

3. Wymienianie zwierząt żyjących na sawannie (lwy, słonie, żyrafy, gazy, zebry, antylopy, nosorożce...).

🖼 Zabawa ruchowo-naśladowcza *Poruszam się jak...* (przewodnik, s. 25).

4. Omówienie etapów wykonania pracy.

- Wykonanie tła techniką frotażu (kartkę należy położyć na tkaninie o grubym splocie, jak np. szare płótno, i pocierać ją kredkami świecowymi. Można zaproponować dzieciom, aby górną część kartki pocierały kredką niebieską, tworząc niebo, a dolną część – żółtą, zieloną, brązową, tworząc trawy sawanny.

- Wycinanie sylwet zwierząt, drzew, krzewów (z kolorowych czasopism lub narysowanych przez nauczyciela).

- Przyklejanie ich na przygotowanym tle.

- Wycinanie słońca, wody z kolorowego papieru i uzupełnianie nimi obrazka.

- Podpisanie swoich prac przez dzieci.

Dzieci dostają w kopertach małe kartoniki z literami tworzącymi ich imiona. Układają je i przyklejają w rogu swojej pracy.

5. Samodzielna praca dzieci.

6. Urządzenie wystawy prac plastycznych pod hasłem *Na sawannie*.

III

1. Karta pracy, cz. 3, s. 33.

Oglądanie rysunków. Określanie, czy w wyglądzie zwierząt wszystko się zgadza. Skreślanie pomyłek. Kolorowanie rysunku wybranego zwierzęcia.

2. Zabawa ze śpiewem przy piosence *Dżungla* (przewodnik, s. 29–30).

3. Nauka wyliczanki W. Scisłowskiego.

*Raz, dwa, trzy –
lew jest zły!*

*Szczerzy kły, potrząsa grzywą
i na wszystkich patrzy krzywo.*

*Cztery, pięć, sześć –
może cię zjeść!*

*Lew, niestety,
bardzo duży ma apetyt.*

Siedem, osiem, dziewięć –

*stoi lew za drzewem,
ostrzy swe pazury*

*i wzrok ma ponury,
skoczy ku nam wnet,
już wyprężył grzbiet.*

Nic o lwie już nie wiem.

*Lecz baw się wesoło,
lew jest przecież w zoo!*

4. Lepienie z plasteliny figurek zwierząt egzotycznych.

Dzień 4. Cztery zielone słonie

Cele ogólne:

- umuzykalnianie dzieci; zapoznanie z zapisem cyfrowym liczby 9; rozwijanie sprawności fizycznej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- improwizuje wokalnie; rozpoznaje cyfrę 9; uczestniczy w ćwiczeniach.

Środki dydaktyczne: piosenka *Cztery zielone słonie*, kolorowy papier z bloku technicznego, klej, szablony – słonia i jego uszu, kartoniki z imionami dzieci, bębenek, bęben, koc, tamburyn, plastikowe kręgle, nożyczki, ołówki, obrazki zwierząt: lwa, tygrysa, foki, małpy, hipopotama, zebry, żyrafy, kangura, słonia, kartoniki z: dziewięcioma krążkami, z cyframi 1–8, znakami: +, =, *Nauka...* s. 86–88.

Przebieg dnia

I

1. Dobieranka słowna – *Jakie są zwierzęta?*

Nauczyciel podaje określenia, a dzieci podają nazwę zwierzęcia, z jakim to określenie najczęściej się kojarzy.

Np.

groźny jak ... (lew)

ciężki jak ... (słoń)

garbaty jak ... (wielbłąd)

powolny jak ... (żółw)

syczący jak ... (wąż)

zwinny jak ... (małpa)

2. Zabawa z wykorzystaniem rymowanki.

Wypowiadanie rymowanki w różnych pozycjach (leżąc, stojąc na jednej nodze, w przysiadzie...) i z różnym natężeniem głosu (cicho, głośno, krzycząc).

*Gepard, kangur, tygrys, słoń,
lampart uciekł – więc go goń!*

Zabawa bieżna *Wąż* (stara chińska zabawa).

Dzieci dobierają się w 5–6-osobowe grupy. Ustawiają się w rzędzie jedno za drugim. Udają *węża*, którego *głowa* chce dotknąć swojego *ogona*, ale *ogon* nie ma na to wcale ochoty. Pierwsze dziecko w rzędzie chce dotknąć ostatniego. Gdy mu się to uda, przechodzi na koniec i zabawa trwa dalej.

Ćwiczenia poranne – zestaw nr XXII (*przewodnik*, s. 24).

II

Zabawy przy piosence *Cztery zielone słonie*.

1. Prezentacja bębna.

Nauczyciel przynosi zasłonięty (kocem) bęben i odkrywa go przed dziećmi. Dzieci oglądają instrument, wypowiadają się na jego temat.

2. Opowiadanie nauczyciela połączone z wybijaniem rytmu na bębnie.

Pewna rodzina słoni udała się na spacer. Tata ciężko stapał – bum, bum, bum, bum, bum. (Nauczyciel wybija na bębnie rytm – ciężkie kroki taty słonia). *Szybciej szła mama.* (Wybija szybszy rytm). *Najszybciej poruszało się słoniątko.* (Uderza lekko i szybko). *Gdy rodzina zobaczyła tygrysa, tata słoń zatrąbił grubym głosem.* (Dzieci wciągają za nauczycielem przed siebie jedną rękę, a drugą zaciskają nos i głośno trąbią). *Tygrys uciekł.*

Potem opowiada historyjkę od początku, ale teraz rytmu kroków wybijają dzieci, uderzając, na zmianę, rękami o uda.

3. Słuchanie piosenki *Cztery zielone słonie* (sł. A. Świrszczyńska, muz. I. Kaszycki).

I. *Były raz sobie cztery słonie,
małe, wesołe, zielone słonie,
każdy z kokardką na ogonie,
hej, cztery słonie.
I poszły sobie w daleki świat,
w daleką drogę, wesoły świat.
Hej, świeci słońce, wieje wiatr,
a one idą w świat, hej!*

II. *Plyną przez morza cztery słonie,
małe, wesołe, zielone słonie,
oj, gwałtu, rety, jeden tonie!
Smarkaty tonie!
Na pomoc biegną mu wszystkie wnet,
za trąbę ciągną go i za grzbiet.
I wyciągnęły z wody go,
więc strasznie rade są!*

Ref.: *Cztery słonie, zielone słonie,
każdy kokardkę ma na ogonie,
ten pyzaty, ten smarkaty,
kochają się jak wariaty.*

Ref.: *Cztery słonie...*

4. Rozmowa na temat piosenki.

- Z ilu zwrotek składa się piosenka? Czy ma refren?
- Ile było słoni? Jak wyglądały?
- Co im się przydarzyło?
- Jak skończyła się ta historia?

5. Zabawa przy piosence.

Podczas zwrotek dzieci poruszają się powoli, kołysząc się z nogi na nogę. Gdy usłyszą refren – tańczą w czteroosobowych kółeczkach.

6. Improwizacja wokalna.

Nauczyciel improwizuje, nucąc cicho: *Bam, bu, bam* – najpierw niskim głosem taty słonia, potem średnim głosem mamy słonia, a na końcu – wysokim głosem słońtka. Potem próbują improwizować dzieci.

7. Marsz po kole przy nagraniu piosenki *Cztery zielone słonie*.

 Wprowadzenie zapisu cyfrowego liczby 9.

Nauczyciel umieszcza na tablicy obrazki zwierząt, które można spotkać w zoo, np. *lwa, tygrysa, foki, małpy, hipopotama, zebry, żyrafy, kangura*. Są ułożone w szeregu, jeden obok drugiego.

1. Liczenie zwierząt przedstawionych na obrazkach.

Dzieci liczą zwierzęta, nazywają je i kolejno numerują.

Potem nauczyciel dokłada jeszcze jeden obrazek, np. słonia.

- Który z kolei jest słoń?

Dzieci umieszczają pod obrazkiem słonia kartonik z dziewięcioma krążkami.

- Ile jest teraz wszystkich zwierząt?

- Jak to zapisać?

Dzieci układają działanie, a w miejscu kartonika z cyfrą 9 umieszczają kartonik z dziewięcioma krążkami.

$$8 + 1 = \begin{array}{|c|} \hline \bullet \bullet \bullet \bullet \bullet \\ \hline \bullet \bullet \bullet \bullet \bullet \\ \hline \end{array}$$

2. Pokaz cyfry 9 – drukowanej i pisanej.

- Omówienie wyglądu cyfry 9, zwrócenie uwagi na jej podobieństwo do cyfry 6.

 Zabawa ruchowa 9 czy 6?

Dzieci biegają swobodnie po sali. Na hasło *Stop!* zatrzymują się i odwracają w stronę nauczyciela, który pokazuje kartonik z cyfrą 9 lub 6. Zadaniem dzieci jest klaskać w dłonie i liczyć jednocześnie tyle razy, ile wskazuje cyfra umieszczona na kartoniku.

3. Pokaz prawidłowego kreślenia cyfry **9** przez nauczyciela.
  - Kreślenie cyfry **9** w powietrzu, na podłodze, na plecach kolegów.
4. Umieszczenie kartonika z cyfrą **9** w miejscu kartonika z krążkami.
Odczytanie zapisu:

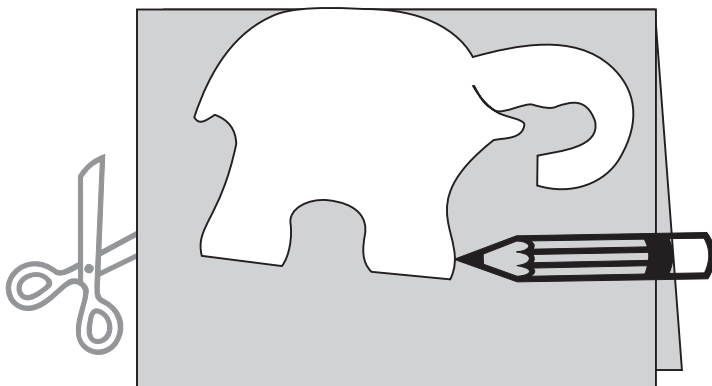
$$8 + 1 = 9$$

5. Ćwiczenia w zeszytcie *Nauka czytania, pisanie, liczenia*, s. 86–88.
  - Kolorowanie tyłu koralików, ile wskazuje liczba umieszczona obok nich.
  - Kolorowanie dziewiątego serduszka, licząc od lewej strony, i dziewiątej kokardki, licząc od prawej strony.
  - Łączenie kwiatuszków z liczbami – od tego z najmniejszą liczbą do tego z największą liczbą.
  - Pisanie cyfr **9** po śladach, a potem – samodzielnie.
  - Numerowanie zwierząt w pierwszym i w drugim rzędzie. Nazywanie ich. Określanie, gdzie spotykamy zwierzęta, które są na rysunkach po lewej stronie, a gdzie te, które są na rysunkach po prawej stronie.
  - Liczenie kaczuszek na rysunku. Określanie, gdzie była pierwsza, druga... dziewiąta kaczuszka.
- 📄 Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw nr XVI (*przewodnik*, cz. 3, s. 97–98).

III

1. Dzielenie nazw obrazków na sylaby i na głoski.
- 📄 Zabawa bieżna *Wąż* (*przewodnik*, s. 33).
2. Wykonanie *słonika z imieniem*.

Nauczyciel przygotowuje szablon słonia i jego uszu oraz kartoniki z imionami dzieci. Dzieci składają kawałek kolorowego papieru z bloku technicznego, o wymiarach 12 cm na 16 cm, na pół, wzdłuż dłuższego boku. Przykładają do niego szablon słonia tak, żeby jego grzbiet znalazł się na linii zgięcia papieru. Obrysowują szablon ołówkiem i wycinają go z podwójnie złożonego papieru.

- Przerysowują ucho słonia dwa razy na papier z bloku technicznego innego koloru i wycinają je nożyczkami. Następnie przyklejają uszy po obu stronach słonia i dorysowują mu oczy, buzię i rumieńce.
- Odszukują kartonik ze swoim imieniem i przyklejają go na korpusie słonia.

Dzień 5. Znamy różne zwierzęta egzotyczne

Cele ogólne:

- rozwijanie sprawności manualnej; rozwijanie mowy.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- wspólnie z kolegami wykonuje album; układa opowiadanie o żyrafie.

Środki dydaktyczne: wiersz T. Słowiaka *Dwie brzydkie papugi*, piosenka *Dżungla*, bębenek, kolorowe kartki z bloku technicznego, napis *zwierzęta egzotyczne*, zdjęcia, obrazki przedstawiające różne zwierzęta egzotyczne, kolorowe krążki, woreczki, pojemnik na nie, klej, dziurkacz, cienka wstążka, karty pracy, cz. 3, s. 34, 35, *Przygotowanie...* s. 54.

Przebieg dnia

I

1. *Przygotowanie do czytania, pisania, liczenia*, s. 54.
Rysowanie szlaczków po śladach, a potem – samodzielnie.
2. Kończenie rymowanek.
Śliski, długi i wije się wciąż. To... (wąż)
Ma kły i trąbę – to jego broń.
To duże zwierzę to... (słoń)
Mają torbę na dzieci z własnej skóry,
skaczą, bokują się – to australijskie... (kangury)
3. Dzielenie nazw zwierząt egzotycznych na sylaby i na głoski.
4. Zabawa ze śpiewem przy piosence *Dżungla (przewodnik, s. 29–30)*.

Ćwiczenia poranne – zestaw nr XXII (*przewodnik, s. 24*).

II

 Wykonanie albumu *Zwierzęta egzotyczne* (do kącika książek).

 Zabawy ruchowe *Zwierzęta egzotyczne*.

- *Uciekamy przed tygrysami.*

Dzieci biegają po sali. Na hasło: *Tygrys* wykonują przysiad, obejmując rękami kolana i pochylając głowy.

- *Kłaniamy się królowi zwierząt.*

W sali są porozkładane krążki. Dzieci spacerują pomiędzy nimi tak, aby na żaden nie nadepnąć. Na hasło: *Lew* siadają skrzyżnie przed jednym z krążków i wykonują skłon w przód, dotykając krążka.

- *Poruszamy się jak...*

Dzieci naśladowują sposób poruszania się:

słonia – nogi rozstawione, kiwanie się na boki,

strusia – przeskoki na rozstawionych nogach,

żółwia – powolne czworakowanie,

małpki – rzucanie kokosami.

Dzieci biorą woreczki i próbują wrzucić je do przygotowanego pojemnika.

1. Oglądanie zdjęć, obrazków wyciętych ze starych czasopism, przedstawiających zwierzęta egzotyczne.

- Nazywanie zwierząt, dzielenie się wiadomościami na ich temat.

Np.

Papugi – ptaki (około 315 gatunków), różnej wielkości, o barwnym upierzeniu, silnym, hakerowatym dziobie, krótkich, silnych nogach. Żywią się głównie owocami, nasionami, ale są i takie,

które jedzą mięso. Żyją zwykle gromadnie. Są ruchliwe, krzykliwe, gnieźdzą się w dziuplach lub na gałęziach, w ziemi, w norach. Mieszkają w ciepłych lasach równikowych. Są inteligentnymi, łatwo oswajającymi się ptakami, niektóre naśladują mowę ludzką. Są papugi: kakadu, lory, ary, żako...

2. Słuchanie wiersza T. Śliwiaka *Dwie brzydkie papugi*.

*Jedna papuga z drugą papugą
o trzeciej papudze
plotkowały długo.*

*Że ma farbowane piórka,
że wygląda jak zmokła kurka,
że ma pstro w głowie,
że po francusku słowa nie powie,
że nie wie, ile jest dwa dodać dwa,
że długo śpi*

*i zeza ma,
że ma owłosione nóżki,
że takie nóżki to wstyd dla papużki...*

*A wiecie, czemu o tamtej
mówiły tak papugi dwie?*

*– Bo ona była ładna,
a one – nie.*

3. Rozmowa na temat wiersza.

- Czy wiersz był smutny, czy wesoły?
- Co mówiły dwie papugi o trzeciej?
- Czy to ładnie plotkować o innych?

4. Zabawa *Jesteśmy papugami*.

Dzieci dobierają się w pary. Jedno dziecko wykonuje dowolną czynność, a drugie je naśladuje (papuguje). Po chwili następuje zmiana ról.

5. Zapoznanie ze sposobem wykonania prac.

- Przyklejanie zdjęć, obrazków na kolorowych kartkach z bloku technicznego.
- Ozdabianie rysunkami kartek ze zdjęciami, obrazkami.
- Dziurkowanie poszczególnych kartek za pomocą dziurkacza (z pomocą nauczyciela).
- Przyklejenie na pierwszej stronie napisu wykonanego przez nauczyciela – *Zwierzęta egzotyczne*.
- Przewleczenie przez otwory cienkiej wstążki. Zawiązanie kokardy.
- Umieszczenie wykonanego albumu w kąciku książki.

6. Zabawa ze śpiewem przy piosence *Dżungla* (przewodnik, s. 29–30).

☐ Układanie opowieści o żyrafie.

1. Rozwiązanie zagadki.

*Z Afryki pochodzę,
w zoo mnie spotkacie.
Swoją długą szyją
o niebo zahaczam. (żyrafa)*

2. Oglądanie zdjęcia, obrazka żyrafy.

Słuchanie ciekawostek na jej temat.

*Żyrafa jest ssakiem (dzieci przypominają cechy ssaków) o długiej szyi i niezmiernie długich kończynach. Mimo swej wysmukłej sylwetki, jest jednym z najcięższych zwierząt na świecie. Choć długa szyja żyrafy pozwala jej dosięgnąć liści wysoko na drzewach, to sprawia problemy, gdy zwierzę chce się napić wody. Żyrafa musi wtedy zgiąć nogi w kolanach i tak długo i szybko kiwać szyją, aż wreszcie dosięga wody. Jest wtedy bezbronna i łatwo na nią zapolować. Jedy-
nym drapieżnikiem, który zagraża żyrafie, jest lew. Choć trudno je usłyszeć, to jednak żyrafy wydają różne dźwięki, np.: chrapią, wypuszczając powietrze przez nozdrza, ochryple kaszlą lub pomrukują.*

3. Zainicjowanie przez nauczyciela opowieści o żyrafie.

Nauczyciel mówi:

Zielono-żółta sawanna. Po porze deszczowej zazieleniły się liście akacji rosnącej blisko wodopoju. Przy wodopoju stoi mały hipopotam i radośnie tapla się w błocie. Obok jest jego mama, która troskliwie spogląda na synka. W oddali widać siedzącego leniwie lwa, który przygląda się hipopotamom ze znużoną miną. Za drzewami akacji stoi młoda żyrafa i łzy leczą z jej dużych oczu, bo...

- Układanie dalszego ciągu historyjki przez dzieci; nagrywanie jej przez nauczyciela.
- Odtwarzanie opowieści dzieci; wybieranie najciekawszej opowieści – zdaniem dzieci.
- Nadanie tytułu wybranej opowieści.

4. Karta pracy, cz. 3, s. 34.

- Dzielenie słowa *żyrafa* na głoski. Liczenie głosek w słowie. Dzielenie na głoski nazw zwierząt przedstawionych na zdjęciach. Liczenie w nich głosek. Łączenie zdjęć z figurami z odpowiednią liczbą kropek.

III

1. Zabawa odprężająca – *Czarodziejski węź*.

Dzieci kładą się na brzuchu na dywanie i wyciągają ramiona do przodu – wyobrażają sobie, że są węzami. Wymyślają sobie kolor węzowej skóry i wzory na grzbiecie. *Węże* mają popatrzeć przez jedno ramię, a potem przez drugie. Następnie podnoszą głowy do góry i spoglądają do przodu, wydając przy tym krótki, syczący odgłos. Na zakończenie mają poruszyć ogonem, czyli podnieść swoje stopy i uderzać nimi delikatnie o podłogę.

2. Karta pracy, cz. 3, s. 35.

Rysowanie szlaczków po śladach. Samodzielne rysowanie przez chętne dzieci.

Tydzień II: Czy dinozaury żyły naprawdę?

Dzień 1. Dinozaury w przedszkolu

Cele ogólne:

- rozwijanie mowy; zapoznanie z literą u: małą i wielką, drukowaną i pisaną; rozwijanie sprawności fizycznej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- wypowiada się na temat wiersza; rozpoznaje i nazywa literę u: małą i wielką, drukowaną i pisaną; uczestniczy w ćwiczeniach metodą Labana.

Środki dydaktyczne: wiersz A. Widzowskiej *Dinozaury w przedszkolu*, ilustracje do wiersza, paski bibuły (wstażki), nagrania skocznej muzyki, muzyki tanecznej, spokojnej melodii, dzwonki (instrumenty), duże chustki, bębenek, kartoniki z krążkami, szarfa, zdjęcie (obrazek) pasieki z widocznymi pszczołami, kolorowe krążki, kawałki sznurka, tacki z piaskiem, litery, książka, s. 55, 56, 57, *Przygotowanie...* s. 55 *Nauka...* s. 21, 51.

Przebieg dnia

I

1. *Przygotowanie do czytania, pisania, liczenia*, s. 55.

Rysowanie szlaczków po śladach, a potem – samodzielnie.

2. Zabawa *Wymyślamy słowa*.

Nauczyciel ma kartoniki z krążkami (od jednego do ośmiu). Dzieci losują kartoniki i podają słowa, które mają tyle głosek, ile jest krążków na kartoniku.

Np.

2 krążki – *ul*

3 krążki – *nos, koc, dom...*

4 krążki – *waga, noga, lato...*

5 krążków – *sarna, seler, mleko...*

6 krążków – *tygrys, statek, salata...*

7 krążków – *kapusta, telefon, pomidor...*

8 krążków – *krokodyl, skakanka, perkusja...*

(Najwięcej jest kartoników z 4 i 5 krążkami).

☒ Ćwiczenia poranne – zestaw nr XXIII.

- Zabawa orientacyjno-porządkowa *Witamy się różnymi częściami ciała.*

Dzieci poruszają się w różnych kierunkach sali w rytm tamburynu. Podczas przerwy w grze witają się częściami ciała wymienionymi przez nauczyciela, np. *Witamy się łokciami... stopami... kolanami...*

- Ćwiczenie ramion – *Prasujemy strój gimnastyczny.*

Dzieci naśladują, raz prawą ręką, raz lewą, prasowanie ubrania.

- Ćwiczenie dużych grup mięśniowych – *Zakładamy strój gimnastyczny.*

Dzieci naśladują zakładanie koszulki i spodenek sportowych.

- Zabawa bieżna – *Sportowa rozgrzewka.*

Dzieci biegają w miejscu ze zwiększaniem i zmniejszaniem tempa, zgodnie z rytmem dźwięków tamburynu.

- Skoki – *Najdłuższe skoki.*

Dzieci, ustawione w szeregu, wykonują z półprzysiadu jak najdłuższy skok w przód. Nauczyciel wskazuje, które dziecko skoczyło najdalej.

- Ćwiczenie równowagi – *Zawijujemy sznurówki.*

Dzieci, w staniu na jednej nodze, naśladują zawiązywanie sznurówek w butach.

- Zabawa uspokajająca – *Maszerują dzieci.*

Dzieci maszerują po obwodzie koła i rytmicznie powtarzają rymowanekę: *Maszerują dzieci w koło, wytupują rytm wesoło. Raz, dwa, trzy, tup i ty.*

II

☒ Słuchanie wiersza A. Widzowskiej *Dinozaury w przedszkolu.*

1. Ćwiczenia w książce, s. 55.

– Czym interesuje się chłopiec Mikołaj?

– Kiedy żyły dinozaury?

- Słuchanie nazw dinozaurów (i przodka ptaków). Wypowiadanie się na ich temat.

2. Słuchanie wiersza.

*Kto był mieszkańcem naszej planety
przed milionami odległych lat?
Białe pudelki? Ach, nie! Niestety,
do dinozaurów należał świat!
Na ziemi ludzi wtedy nie było,
rosły widlaki, skrzypy, paprotki,
za każdym krzakiem coś się czaiło
i to nie były przymilne kotki...*

*Zębate gady, straszne jaszczury
ważyły więcej niż stado słoni,
na łapach miały ostre pazury,
znosiły jaja wielkości dłoni.
Choć brachiozaury jadły rośliny*

*gęsto rosące na kontynentach,
tyranozaury z groźnej rodziny
w mig pożerały mniejsze zwierzęta.*

*Dziś te potwory brykają z nami.
Jak to możliwe? Skąd się tu wzięły?
Mamy rytmikę z dinozaurami?
Choć meteoryt spadł, nie zginęły?
Spójrz, sejsmozaury tańczą walczyka,
a dinuś z jaja wnet się wykluje,
mały diplodok koziołki fika...
Co? Uwierzyłeś? Przecież żartuję!*

*Wszyscy się dziwnie poprzebierali,
bo dziś w przedszkolu jest dinobalik!*

3. Rozmowa na temat wiersza.

- Czym są dinozaury? Jak wyglądały?
- Wymieńcie nazwy dinozaurów z wiersza.
- Czym żywił się brachiozaur, a czym – tyranozaur?
- Skąd wzięły się dinozaury w przedszkolu?

- Uzupełnianie wiedzy dzieci na temat dinozaurów (jeżeli dzieci nie wiedzą).

Słowo „dinozaur” oznacza jaszczur i jest to właściwe określenie, bo dinozaury były gadami – jak obecne jaszczurki. Skórę miały pokrytą łuskami i składały jaja, z których wykluwały się małe dinozaury.

Niektóre dinozaury chodziły na dwóch nogach i przypominały kangura (wielkiego kangura), inne na czterech – niczym dzisiejsze słonie.

4. Ćwiczenia mięśni warg i szczęk pod hasłem *W jakim nastroju jest dinozaur?*

Pokazywanie min: smutnej, wesołej, wystraszonej i złej – z jednoczesnym wyciąganiem do góry szyi i lekkim pochyleniem głowy.

5. Zabawa *Żarłoczne dinozaury*.

Jedno dziecko lub dwoje dzieci zaczepia sobie z tyłu o ubranie pasek bibuły lub wstążkę. Dzieci te są *dinozaurami*, a paski bibuły to ich *ogony*. *Dinozaury* są bardzo głodne i szukają pożywienia. Dzieci uciekają przed *dinozaurami*, żeby ich nie dotknęły. Kogo *dinozaur* dotknie, ten staje się pożywieniem *dinozaura*. Można się bronić przed tymi gadami, stając im na ogonach. Jeżeli *dinozaur* zgubi ogon, przestaje być groźny. Zastępuje go osoba, która pozbawiła go ogona. Na początku zabawy *dinozaurem* jest nauczyciel.

 Zabawa bieżna *Berek dinozaur*.

Dzieci stoją w rozсыpce. Dziecko będące berkiem zostaje oznaczone szarfą. Dzieci poruszają się po sali na palcach. Na hasło: *Berek*, wszystkie dzieci nieruchomieją i przyjmują pozycję dinozaura stojącego na dwóch nogach (ręce i głowa są wysunięte do przodu, tułów lekko zgięty i też pochylony do przodu). Ten, kto nie zdąży przyjąć właściwej pozycji, zostaje przez berka odsunięty od zabawy. Zwycięzcami są ci, którzy uczestniczą w zabawie najdłużej.

 Wprowadzenie litery **u**: małej i wielkiej, drukowanej i pisanej.

1. Oglądanie zdjęcia (obrazka) pasieki, z widocznymi pszczołami.

- Co to za miejsce?
- Jak nazywają się te małe, drewniane domki?
- Kto w nich mieszka?
- Kto jest najważniejszy w ulu?
- Dlaczego pszczoły są przyteczne?
- Kto opiekuje się pasieką?

Nauczyciel wyjaśnia dzieciom, że dawniej *ule* były w wydrążonych pniach drzew i nosiły nazwę *barci*.

2. Analiza i synteza słuchowa słowa *ule*.

- Dzielenie słowa *ule* na sylaby i na głoski.
- Co słyszycie na początku słowa *ule*?
- Podawanie przykładów słów rozpoczynających się głoską *u* (*ubranie, ucho, umywalka...*), mających ją w środku (*zupa, mucha, buda...*).
(Głoska *u* występuje na końcu tylko w odmienionych słowach, np. *budynku, pokoju, ubraniu...*).
- Z ilu głosek składa się słowo *ule*?

3. Budowanie schematu słowa *ule*.

4. Podawanie przykładów imion rozpoczynających się głoską *u* (*Ula, Urban, Ursyn...*).

5. Analiza i synteza słuchowa imienia *Ula*.
Dzielenie imienia na sylaby, na głoski; budowanie jego schematu.
  6. Pokaz litery **u**: małej i wielkiej, drukowanej i pisanej.
  7. Umieszczenie poznanych liter: **u, U, a, l, e**, pod schematami słów *ule, Ula*.
  8. Układanie liter **u** z kawałka sznurka.
Dzieci, przy nagraniu spokojnej melodii, układają na podłodze literę **u** ze sznurka.
  9. Ćwiczenia w zeszytcie *Nauka czytania, pisania, liczenia*, s. 21.
    - Dzielenie słowa *ule* na głoski – podział prostokąta pod rysunkiem na tyle części, z ilu głosek składa się nazwa.
    - Kolorowanie liter **u, U** na wybrany kolor.
    - Czytanie połączeń litery **u** z poznanymi literami.
    - Odszukanie rysunków uli z takimi samymi literami. Kolorowanie ich tak samo.
    - Odszukiwanie na rysunku trawnika podanych wyrazów. Otaczanie ich pętlami.
    - Pisanie liter **u, U** po śladach.
  10. Ćwiczenia w zeszytcie *Nauka czytania, pisania, liczenia*, s. 51.
    - Pokaz prawidłowego kreślenia liter **u, U** przez nauczyciela.
    - Kreślenie liter **u, U** w powietrzu, na tacce z piaskiem, na plecach kolegi lub koleżanki.
    - Samodzielne pisanie liter **u, U**.
- Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw nr XVII (z wykorzystaniem metody R. Labana).
- *Witamy się* – dzieci poruszają się swobodnie przy skocznej muzyce, starając się interpretować ruchem jej rytm; podczas przerwy w muzyce *witają się*, przez podanie prawej dłoni, z jak największą liczbą dzieci.
  - *Wysoko czy nisko?* – kiedy nauczyciel gra na dzwonekch w górnym rejestrze, dzieci poruszają się swobodnie, wykonując dowolne ruchy w pozycji wysokiej; gdy nauczyciel gra w rejestrze niskim – dzieci poruszają się w pozycji niskiej.
  - *Pokaż, co robiłam* – nauczyciel wykonuje przed dziećmi różne czynności z dużą chustką (np. zwija chustkę w rulon i prostuje ją; porusza rozłożoną chustką do przodu i do tyłu; dmucha na chustkę trzymaną w wyciągniętych rękach; wykonuje obroty z chustką wokół własnej osi); dzieci zapamiętują pokazywany ruch i go naśladowują.
  - *Dźwigamy ciężkie kamienie* – dzieci naśladowują przenoszenie z jednego końca sali na drugi *bardzo ciężkiego kamienia*; po przeniesieniu – odpoczywają, rozluźniając poszczególne części ciała.
  - *Cieszymy się* – dzieci pokazują wielką radość z powodu przeniesienia *kamieni*, wykonując dowolne *skoki radości*.
  - *Idziemy pod wiatr* – dzieci naśladowują sposób poruszania się do przodu, pod silnie *wiejący wiatr*.
  - *Cicho – głośno* – dzieci reagują ruchem na zmianę dynamiki; kiedy nauczyciel gra głośno na bębnieku, dzieci szybko biegają w miejscu; kiedy gra cicho – biegną wolno.
  - *Interpretujemy muzykę* – dzieci tańczą swobodnie przy muzyce tanecznej; podczas przerwy w grze wykonują dowolną figurę i zastygają w bezruchu.
  - *Posłuszne drzewo* – dzieci dobierają się parami; jedno jest *zwalonym drzewem*, które leży na podłodze. Zadaniem partnera jest zmienić ułożenie *drzewa*, w dowolny sposób poruszając jego różnymi częściami ciała; partner poddaje się woli prowadzącego. Po pewnym czasie następuje zmiana ról.
  - *Pod mostem* – jedno dziecko z pary wykonuje klęk podparty, tworząc *most*, pod którym w dowolny sposób porusza się partner, ale tak, aby nie dotknąć *mostu*. Po pewnym czasie następuje zmiana ról.
  - *Pożegnanie różnych części ciała* – dzieci rytmicznie maszerują po obwodzie koła; na dźwięk uderzenia w bębenek wykonują odpowiednie ruchy wymienionymi przez nauczyciela częściami ciała, np. *Żegna się lewy łokieć z prawym kolanem... prawa dłoń z lewą stopą... ręka z brzuszkiem*. Dwa uderzenia w bębenek są sygnałem do ponownego marszu.

III

1. Zabawa *Domino fonetyczne*.

Dzieci siedzą w kręgu razem z nauczycielem, który rozpoczyna zabawę, wymawiając dowolne słowo. Dziecko siedzące po prawej stronie nauczyciela mówi słowo rozpoczynające się taką głoską, jaką kończyło się słowo powiedziane przez nauczyciela. Potem osoba siedząca po prawej stronie dziecka mówi słowo, które rozpoczyna się taką głoską, jaką kończyło się słowo kolegi. Itd. Np. aparat – telefon – nosorożec – cebula – album – mydło – ogórek...

2. Ćwiczenia w książce, s. 56, 57.

- Porównywanie liczby figurek dinozaurów – określanie, kto ma ich więcej, kto ma mniej; o ile więcej, o ile mniej.
- Określanie, po której stronie kartki jest więcej figurek dinozaurów.
- Wspólne wyszukiwanie ośmiu różnic pomiędzy obrazkami parku jurajskiego.
- Liczenie figurek dinozaurów. Określanie, jak wygląda pierwszy, drugi... ósmy dinozaur.
- Lepienie z plasteliny figurki dinozaura według własnego pomysłu.

 Zabawa bieżna *Berek dinozaur* (przewodnik, s. 40).

Dzień 2. Dinozaur w szafce

Cele ogólne:

- umuzykalnianie dzieci; rozwijanie sprawności manualnej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- pokazuje ręką kierunek linii melodycznej; wykonuje wycinankę, korzystając z różnych materiałów.

Środki dydaktyczne: piosenka *Dinozaur w szafce*, bębenek, grzechotka, tamburyn, obrazek przedstawiający Ziemię w czasach, kiedy żyły dinozaury, klocki, patyczki, kasztany, kołatka, kolorowy papier, bibuła, skrawki materiału, zasuszone liście, folia samoprzylepna, klej, nożyczki, figury geometryczne, karty pracy, cz. 3, s. 36, 37.

Przebieg dnia

I

1. Ekspresja słowna.

- Podział słowa *dinozaur* na sylaby i na głoski.
- Podawanie określeń dinozaura zaczynających się kolejnymi głoskami z jego nazwy, zapisywanie ich przez nauczyciela.

Np.

D – duży (drapieżny)

I – inteligentny (interesujący)

N – nerwowy (nienajedzony)

O – ogromny (ostrożny)

Z – zły (złośliwy)

A – agresywny

U – uparty

R – ruchliwy

- Podawanie jak największej liczby czasowników odpowiadających na pytanie *Co robił dinozaur?* (Chodził, ryczał, jadł, biegał, spał, rozglądał się...).

 Ćwiczenia poranne – zestaw nr XXIII (przewodnik, s. 39).

II

☐ Zabawy przy piosence *Dinozaur w szafce*.

1. Improwizacje ruchowe: *Kto tak chodzi?*

Na początku zabawy dzieci określają, w jaki sposób poruszają się wymienione przez nauczyciela osoby, np.: staruszka, żołnierz, król, dziecko uczące się chodzić. Następnie nauczyciel głośno wymienia nazwę postaci, a dzieci w wymyślony przez siebie sposób naśladują, jak ona się porusza.

2. Słuchanie piosenki *Dinozaur w szafce* (śl. i muz. K. Gowik).

Dziś w przed-szko-lu, w sza-fce Oli coś tu - pa - ło,   coś szu-ra - ło,   coś sy-cza - ło.

Gdy ją pa - ni o - two - rzy - ła,   coś wy - pad - ło   i od ra - zu ka - pcie Oli

zja - dło!   Ref.: Kto po - lu - bi di - no - zau - ra,   di - nu - sia   dzi - dziu-sia?   Ma -

lut - ki jest i zgu - bił się swej ma - mie.   Kto pog - las - ka go po - gło - wie   i

baj - kę   o - po - wie?   Kto di - no - zau - rem dziś się zaj - mie?

I. *Dziś w przedszkolu, w szafce Oli coś tupąło, coś szurało, coś syczało.*

Gdy ją pani otworzyła, coś wypadło i od razu kaptcie Oli zjadło.

Ref.: *Kto polubi dinozaura, dinusia dzidzusia?*

Malutki jest i zgubił się swej mamie. Kto pogłaska go po głowie i bajkę opowie?

Kto dinozaurem dziś się zajmie?

II. *Biega Dino po dywanie, paszczą kłapie, za ubranka dzieci łapie!*

Ale dzieci się nie boją dinozaura, pani nawet nosek mu wytarła!

Ref.: *Kto polubi...*

III. *Usiadł Dino przy stoliku głodny taki! Polknął książkę, dwa mazaki.*

Pogryzł zeszyt i pochrupał wszystkie kredki, a na koniec Majce zjadł skarpetki!

Ref.: *Kto polubi...*

IV. *Po spacerze wszystkie dzieci go szukały, ale zniknął Dinuś mały...*

Pewnie mama go znalazła i zabrała. Cała nasza grupa posmutniała.

Ref.: *Kto polubi...*

3. Rozmowa na temat piosenki.

– Czy piosenka jest wesoła, czy smutna?

– Ile ma zwrotek? Czy ma refren?

- Kogo znalazły dzieci w szafce Oli?
  - Co robił dinozaur Dinus?
  - Jak skończyła się ta historia?
4. Zabawy z gamą C-dur.
Nauczyciel śpiewa tekst: *Słonko wschodzi i zachodzi* na melodię gamy: *Słonko wschodzi coraz wyżej, a zachodzi coraz niżej*.
    - Określanie, co dzieje się z melodią, kiedy śpiewamy *Słonko wschodzi...*, a gdy – *kiedy zachodzi* (melodia najpierw się wznosi, a potem opada).
    - Pokazywanie ręką kierunku linii melodycznej.
    - Wspólne powtarzanie tekstu, podnoszenie się z przysiadu do stania i powolne opadanie do przysiadu.
  5. Zabawa rytmiczna *Bębenek i kołatka*.
Nauczyciel uderza w bębenek w rytmie ćwierćnut, dzieci klaszczą w ręce. Na kołatce wystukuje rytm ósemek, dzieci rytmicznie uderzają rękami o kolana. Zwracają uwagę na różnice rytmu. Następnie nauczyciel tylko pokazuje instrument, a dzieci wykonują odpowiednie ruchy.
    - Odmiana zabawy – kiedy nauczyciel gra na bębnieku, dzieci maszerują po obwodzie koła, a kiedy na kołatce – biegają w różnych kierunkach.
  6. Marsz po obwodzie koła przy nagraniu piosenki *Dinozaur w szafce*.
    - ▣ *Park jurajski* – wycinanka z wykorzystaniem różnych materiałów.
    - 1. Ekspresja słowna – *Jak wyobrażam sobie świat, w którym żyły dinozaury*.
    - 2. Oglądanie obrazków przedstawiających prawdopodobny wygląd Ziemi z tamtych czasów (roślinność, zwierzęta).
    - 3. Karta pracy, cz. 3, s. 36.
    - Oglądanie zdjęcia szkieletu dinozaura zrekonstruowanego ze skamieniałych szczątków. Omawianie go.
    - Naklejanie obrazków (z wkładki) dinozaurów na ich cienie. Słuchanie nazw dinozaurów.
    - 🎧 Zabawa ruchowa *Zamieniamy się w dinozaury*.
Dzieci poruszają się po sali w rytmie wystukiwanym na tamburynie. Dźwięk bębna zamienia je w dinozaury. Naśladują wtedy wymyślone przez siebie sposoby poruszania się tych zwierząt.
  4. Zapoznanie ze sposobem wykonania prac.
Dzieci oglądają przygotowane materiały: kolorowy papier, bibułę, skrawki materiału, zasuszone liście, folię samoprzylepną... Wybierają potrzebne im materiały.
  5. Wykonanie prac przez dzieci.
Korzystając ze zgromadzonych materiałów, dzieci próbują przedstawić tamten świat – z odpowiednią roślinnością i odpowiednimi zwierzętami.
  6. Wspólne oglądanie wykonanych prac, wskazywanie najciekawszych.

III

1. Zabawa rozwijająca umiejętność przełożenia podanych prawidłowości z jednej sytuacji na inną, np.
  - * słuchową – nauczyciel klaszcze, wystukuje na instrumencie perkusyjnym określoną sekwencję, a dzieci układają podany rytm za pomocą klocków, patyczków, kasztanów...
  - * wzrokową – dzieci zastępują figury geometryczne danego rodzaju innymi, np. trójkąty – kołami, kwadraty – prostokątami (z ustawienia: trójkąt, trójkąt, kwadrat, trójkąt, trójkąt powstanie: koło, koło, prostokąt, koło, koło (ustawienie pasowe), lub układają wzór z figur, np. choinkę: dwa trójkąty, jeden pod drugim, a pod nimi mały kwadrat – zmieniają klocki według kodu podanego przez nauczyciela i sprawdzają, jak zmienia się kompozycja, co powstanie,
  - * ruchową – dzieci wykonują ruchy przeciwstawne do pokazywanych lub przeciwstawne do tych, których nazwy podał nauczyciel. Np. kiedy nauczyciel mówi *bieg* – dzieci maszerują,

kiedy mówi *marsz* – dzieci biegają; kiedy podnosi rękę do góry – dzieci przykucają, a kiedy przykuca – dzieci stają na palcach z rękami uniesionymi w górę, itp.

 Zabawa ruchowa *Małe dinozaury i duże dinozaury*.

Nauczyciel dzieli dzieci na dwie grupy: małych *dinozaurów* i dużych *dinozaurów*. Dźwięki bębenka są sygnałem do poruszania się *dużych dinozaurów*, które idą wolno, ciężko, stawiając duże kroki. Dźwięki grzechotki zachęcają do ruchu *małe dinozaury*, które poruszają się drobnymi kroczkami na palcach. Co pewien czas następuje zmiana ról.

2. Karta pracy, cz. 3, s. 37.

Kolorowanie rysunku według kodu. Nazywanie zwierzęcia, którego obrazek powstał.

Dzień 3. Osiem dinozaurów

Cele ogólne:

– rozwijanie umiejętności liczenia; rozwijanie umiejętności dodawania i odejmowania; rozwijanie sprawności fizycznej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

– liczy w zakresie 8; dodaje i odejmuje w zakresie 9; wykonuje prawidłowo ćwiczenia.

Środki dydaktyczne: różne przedmioty (kamień, kreda, korale, maskotka...), kartoniki z krążkami (od 1 do 8), koła, tamburyn, szarfa, bębenek, nagrania: skocznej muzyki, muzyki tanecznej, dzwonki (instrumenty), licznymy, sylwety dziewięciu dinozaurów, duże chustki, karta pracy, cz. 3, s. 38, *Nauka...* s. 89, *Przygotowanie...* s. 86.

Przebieg dnia

I

1. *Przygotowanie do czytania, pisanie, liczenia*, s. 86.

- Policzenie zwierząt na rysunkach. Nazwanie pierwszego, drugiego... ósmego zwierzęcia.
- Pokolorowanie ósmego ptaka od lewej strony.
- Pokolorowanie ósmego ptaka od prawej strony.

2. Zabawy i ćwiczenia głosowe.

Dzieci naśladowują dźwięki wydawane przez zwierzęta, np.

groźne dinozaury,
zadowolone dinozaury,
ziejące ogniem smoki.

- Mruczenie przy zamkniętych ustach na melodię znanej dzieciom piosenki.
- Śpiewanie wybranej piosenki na sylabach: *ma, ta, me*.

3. Zabawa słowna *Zgadywanki*.

Nauczyciel na stoliku gromadzi kilka przedmiotów, np.: kamień, kredę, korale, maskotkę... Zadaniem wybranego dziecka jest wybranie jednego przedmiotu i opisanie jego wyglądu i przeznaczenia tak, by inne dzieci odgadły, co to za przedmiot.

 Ćwiczenia poranne – zestaw nr XXIII (*przewodnik*, s. 39).

II

 Dinozaury – dodawanie i odejmowanie w zakresie 8.

1. Ćwiczenia w liczeniu.

Dzieci dostają kartoniki z krążkami (od 1 do 8) i osiem kół symbolizujących dinozaury.

Nauczyciel ma również kartoniki z krążkami.

- Dzieci biegają po sali. Kiedy nauczyciel podnosi kartonik do góry, dzieci zatrzymują się, dobierają w grupy po tyle osób, ile krążków było na kartoniku, i ustawiają się w kołach.
- Dzieci siadają w kole i układają przed sobą swoje kartoniki według wzrastającej liczby krążków.

2. Odejmowanie w zakresie 8.

Nauczyciel podaje zadania, a dzieci rozwiązują je metodą symulacji.

Było osiem dinozaurów (dzieci układają przed sobą osiem kół). Cztery dinozaury poszły do jeziora napić się wody (odsuwają cztery koła). Ile dinozaurów pozostało?

(Dzieci liczą pozostałe koła i podają wynik).

Samica tyranozaurusa rexa zniosła osiem jaj. Po pewnym czasie wykluło się sześć młodych dinozaurów. Ile młodych jeszcze się wykluje?

(Dzieci postępują jak w poprzednim zadaniu). Itd.

3. Karta pracy, cz. 3, s. 38.

Dodawanie w zakresie 8. Odczytywanie zapisów z nauczycielem.

 Zabawa ruchowa *Berek dinozaur* (przewodnik, s. 40).

Ćwiczenia w dodawaniu i odejmowaniu w zakresie 9.

Dzieci dostają liczmany, np. klocki, cyfry i znaki. Nauczyciel umieszcza na tablicy sylwety 9 dinozaurów.

Nauczyciel manipuluje dinozaurami i opowiada o tym, co one robią. Dzieci przedstawiają sytuację za pomocą liczmanów, a potem układają działania i je odczytują.

- *9 dinozaurów jadło listki roślin. Usłyszały jakiś hałas. 6 spłoszyło się i uciekło. Ile dinozaurów pozostało?*

Dzieci układają 9 klocków, potem odsuwają 6 klocków. Liczą, ile klocków pozostało. Układają działanie i głośno je odczytują.

$$9 - 6 = 3$$

- *Na trawiastym zboczu jadło trawę 5 dinozaurów. Potem przyszły jeszcze 4 dinozaury. Ile teraz jest dinozaurów?*

Dzieci układają przed sobą 5 klocków i dokładają jeszcze 4 klocki. Liczą wszystkie klocki i układają działanie, które głośno odczytują.

$$5 + 4 = 9$$

(Podobnych zadań nauczyciel układa jeszcze kilka, zwracając uwagę na ułożone przez dzieci działania i ich odczytanie).

- Ćwiczenia w zeszycie *Nauka czytania, pisanie, liczenia*, s. 89.

Czytanie działań, liczenie na palcach i wpisywanie wyników.

 Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw nr XVII (przewodnik, s. 41).

III

1. Zabawa *Śmieszne zdania*.

Przypomnienie zabawy w układanie zdań, w których każde słowo rozpoczyna się taką samą głoską i dotyczy dinozaurów.

Np.

Dinozaur dotknął dłoni Darka.

Dam dinozaurowi dynię.

Tam tyranozaur tarosił triceratopsa...

2. Zabawa *Kto to mówi?*

Jedno dziecko odchodzi na bok i staje tyłem. Wskazane przez nauczyciela inne dziecko mówi zdanie (wcześniej podane przez nauczyciela), starając się zmienić głos. Np. mówi płaczliwie; mówi, śmiejąc się jednocześnie; mówi niskim albo wysokim głosem.

 Zabawa ruchowa *Zamieniamy się w dinozaury* (przewodnik, s. 44).

Dzień 4. Dlaczego dinozaury wyginęły?

Cele ogólne:

- rozwijanie mowy; rozwijanie sprawności manualnej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- wypowiada się na dany temat; wykonuje wydzierankę z gazety połączoną z rysunkiem.

Środki dydaktyczne: kartoniki z rysunkami śladów dinozaurów, gazety, klej, schematyczne, duże rysunki dinozaurów, włóczka w różnych kolorach, tamburyn, obrazki dinozaurów, bębenek, kredki, kartoniki z imionami dzieci, *Przygotowanie...* s. 20.

Przebieg dnia

I

1. *Przygotowanie do czytania, pisania, liczenia*, s. 20.

Obejrzenie rysunków. Pokolorowanie w każdej ramce tego rysunku, którego nazwę wypowiada nauczyciel.

2. Zabawa *Czyje buty chodzą cicho?*

Dzieci ustawiają się w kole, zachowując ciszę i bezruch. Nauczyciel stojący w środku koła gestem ręki przywołuje jedno z dzieci do siebie. Wezwana osoba musi podejść do nauczyciela tak, żeby nie było jej słychać. Jeżeli posuwająca się osoba dotrze bezszelestnie do środka koła, zajmuje miejsce nauczyciela. Gdy jednak będzie się poruszać zbyt głośno, wróci na swoje miejsce, a nauczyciel przywoła inne dziecko.

3. Dzielenie nazw obrazków na sylaby i na głoski.

 Ćwiczenia poranne – zestaw nr XXIII (*przewodnik*, s. 39).

II

 Poznanie przypuszczalnych przyczyn wyginięcia dinozaurów – słuchanie opowiadania nauczyciela.

1. Nazywanie dinozaurów przedstawionych na obrazkach; opisywanie ich wyglądu. Dostrzeganie różnic i podobieństw między nimi. Np.

Pteronodon – latający, wylądował z wody drobne zwierzęta, ryby, cedził plankton; *brochiozaur* – lądowy, roślinożerny; *ichtiozaur* – morski, polował na ryby i inne zwierzęta morskie; tyranozaur – lądowy, drapieżnik żywiący się mięsem i padliną.

 Zabawa ruchowa *Uwaga! Dinozaur!*

Dzieci poruszają się swobodnie po sali. Na hasło: *Idzie dinozaur* – zastygają w bezruchu. Hasło: *Dinozaur odszedł* jest sygnałem do ponownego poruszania się.

2. Zapoznanie z hipotezami próbującymi wyjaśnić zagładę dinozaurów.

- Wypowiedzi dzieci na temat przyczyn wyginięcia dinozaurów.

Największą zagadką dotyczącą dinozaurów jest próba odpowiedzi na pytanie: Dlaczego wyginęły? Stało się to przed 65 milionami lat. Istnieje na ten temat wiele teorii, lecz żadna nie wyjaśnia do końca wszystkich faktów, które przedstawiają wykopaliska. Jedna z teorii zakłada, że przyczyną wyginięcia dinozaurów była wielka katastrofa. Może kula ziemską została otoczona pyłem kosmicznym powstałym przez eksplozję jakiejś gwiazdy? Inni uważają, że na Ziemi spadł olbrzymi meteoryt, a pył, który się wzniósł po jego uderzeniu, mógł zaciemnić Słońce na długie lata. Bez światła słonecznego nie mogą rosnąć rośliny, którymi żywiły się zwierzęta roślinożerne. Z braku ciepła słonecznego wiele zwierząt zamarzło. Kolejnym etapem była fala upałów. Po opadnięciu pyłów para wodna, powstała na skutek upadku meteorytu, zatrzymywała promienie słoneczne, co spowodowało bardzo silne ogrzanie powierzchni Ziemi (efekt cieplarniany) i znaczna ilość zwierząt wymarła, nie mogąc znieść upału. Niektórzy uczeni uważają, że dinozaury wyginęły z powodu zmian klimatu – bardzo duże wahania tem-

peratury spowodowały, że zmiennocieplne dinozaury nie mogły im sprostać. Inni sądzą, że odpowiedzialne za wyginięcie dinozaurów są inne zwierzęta (ssaki i ptaki) żywiące się jajami. Możliwe, że to one nocą, korzystając z nieobecności rodziców, nie mogących bronić swojego potomstwa, wykradały jaja, ograniczając w ten sposób liczbę młodych osobników. Istnieje też teoria, że dinozaury roślinożerne zatrwały się nowo powstałymi na przestrzeni lat roślinami kwiatowymi zawierającymi truciznę, która dla dinozaurów była śmiertelna. Wymarcie zwierząt roślinożernych musiało spowodować stopniowe zagłodzenie się zwierząt mięsożernych, które się nimi żywiły. Zmianie uległo również środowisko życia dinozaurów. W ciągu ostatnich kilku milionów lat ery dinozaurów opadł poziom morza na całej kuli ziemskiej, wyłaniały się nowe łądy, góry. Płytkie wody, które zajmowały olbrzymie przestrzenie, zaczęły znikać, a zwierzęta, które tam żyły, utraciły swoje dotychczasowe siedliska. Nie mogąc dostosować się do tych zmian, umierały.

 Zabawa ruchowa *Razem z dinozaurami*.

- Ćwiczenie równowagi – *Dinozaury zacierają ślady*.

Dzieci, w staniu na jednej nodze, uderzają o podłogę palcami drugiej stopy.

- Czworakowanie – *Dinozaury przechodzą przez tunel*.

Nauczyciel dzieli dzieci na dwie grupy. W jednej z nich dzieci dobierają się parami, kłękają naprzeciwko siebie, z wyciągniętych rąk tworzą tunel. Dzieci z drugiej grupy przechodzą na czworakach pod rękami kolegów.

- *Marsz dinozaurów*.

Dzieci maszerują parami po obwodzie koła, mówiąc rymowanek: *Dinozaury maszerują, pożywienia poszukują*. Na mocne uderzenie w bębenek zmieniają kierunek marszu.

 Dinozaur – wydzieranka z gazety połączona z rysunkiem.

1. Ekspresja słowna – *Co by było, gdyby teraz na Ziemi żyły dinozaury?*

Dzieci wypowiadają się na temat, starając się nie sugerować produkcjami filmowymi.

2. Zabawa dydaktyczna *Tropiciele śladów*.

Nauczyciel dzieli dzieci na pięć zespołów. Każdy zespół otrzymuje kartonik z rysunkami śladów dinozaura, którego ma wytropić. Pozostałe kartoniki ze śladami nauczyciel rozkłada na dywanie w różnych miejscach sali. Na sygnał dzieci szukają kartoników ze śladami pasującymi do tych, które mają na swoich kartonikach. Po odszukaniu wszystkich, odwracają je na drugą stronę, a nauczyciel odczytuje nazwę dinozaura, którego ślady dzieci odnalazły.

3. Zapoznanie ze sposobem wykonania pracy.

Dzieci pracują w zespołach (tych samych, co w poprzedniej zabawie), dostają schematyczne, duże rysunki dinozaurów, których ślady odnalazły (rysunki formatu A3, wykonane przez nauczyciela). Wypełniają wnętrza rysunków kawałkami czarno-białych gazet. Potem dorysowują otoczenie.

4. Wykonanie prac przez dzieci.

5. Wspólna ocena prac.

Po wspólnej ocenie – umieszczenie prac (po przyklejeniu kartoników z imionami dzieci, które daną pracę wykonały) w kąciку dla rodziców.

 Spacer – obserwowanie zmian zachodzących w przyrodzie.

III

1. Zabawa relaksująca *Szmaciana lalka*.

Dzieci kładą się na podłodze, nogi mają lekko rozchylone, ręce ułożone wzdłuż tułowia. Spokojnie oddychają, wciągając powietrze nosem, a wydychając ustami. Po chwili nauczyciel mówi, że mają się poczuć jak miękkie, szmaciane lalki. Rozluźnione stają się mięśnie twarzy, szyi, piersi, brzucha, rąk itd., aż do stóp. Nauczyciel wylicza na głos wszystkie części ciała, które powoli stają się miękkie jak szmatki. Po kilku chwilach całkowitego rozluźnienia, nauczyciel

pomaga dzieciom odbyć drogę powrotną, poczynając od stóp, a kończąc na twarzy. Dzieci muszą poczuć, że ich ciała znów nabierają sprężystości.

2. Ćwiczenia słuchu fonematycznego.

Dzielenie nazw obrazków na sylaby i na głoski.

3. Zabawa *Włóczkowe dinozaury*.

Nauczyciel dzieli dzieci na pięć zespołów. Każdy zespół otrzymuje włóczkę w innym kolorze. Zadaniem dzieci jest wspólne ułożenie z włóczki sylwety wymyślonego dinozaura. Następnie dzieci oglądają powstałe dinozaury; określają, w jakich kolorach są poszczególne zwierzęta.

 Zabawa ruchowa *Uwaga! Dinozaur!* (przewodnik, s. 47).

Dzień 5. O czym szeptały iskierki?

Cele ogólne:

– rozwijanie mowy; budzenie zainteresowania przyrodą nieożywioną.

Cele operacyjne:

Dziecko:

– wypowiada się na temat powstania węgla kamiennego; wymienia wybrane właściwości fizyczne węgla kamiennego i soli kamiennej.

Środki dydaktyczne: opowiadanie H. Zdzitowieckiej *O czym szeptały iskierki*, ilustracje do opowiadania, instrumenty perkusyjne, kolorowe krążki, kreda, szary papier pocięty na pasy, lakier do włosów, lupa, bryłki węgla kamiennego, bryłka soli, sól, mapa Polski, pojemniki z wodą, koła: białe i czarne, zdjęcia kopalni, karta pracy, cz. 3, s. 39, *Przygotowanie...* s. 87.

Przebieg dnia

I

1. Karta pracy, cz. 3, s. 39.

Liczenie rysunków dinozaurów. Kolorowanie ich.

2. Wyklaskiwanie, wytupywanie prostych rytmów podanych przez nauczyciela.

 Ćwiczenia poranne – zestaw nr XXIII (*przewodnik*, s. 39).

II

 Słuchanie opowiadania H. Zdzitowieckiej *O czym szeptały iskierki*.

1. Oglądanie bryłek węgla kamiennego: określanie ich koloru, twardości.

Nauczyciel wyjaśnia, że czasami górnicy znajdują bryłki węgla, na których widać odbite muszelki, liście paproci.

– O czym to świadczy?

2. Słuchanie opowiadania.

Ewa siedzi przed piecem i patrzy, jak z spaleniska spadają iskierki do popielnika. To pali się węgiel.

„Co to jest węgiel?” – myśli Ewa.

Patrzy w ogień, gdy nagle...

– Pst! – wyskoczyła z ognia iskierka i zaszemrała cichutko:

– Posłuchaj... ale nim skończyła, już zgasła.

– Dawno, dawno temu, przed wielu laty... – syknęła druga iskierka i też zgasła.

– Tam, gdzie teraz jest kopalnia węgla... – zaczęła trzecia.

Przez chwilę nie pokazywała się żadna iskierka. Ewa myślała, że nie dowie się, co było na miejscu kopalni, gdy cała gromadka błyszczących iskierek wpadła do popielnika.

– Był wielki, wielki, zielony las...

– A w tym lesie rosły gęsto wysokie drzewa...

– Takich drzew już teraz nie ma w żadnym lesie – dodała następna iskierka, gdy jej poprzedniczka zgasła.

- Drzewa rosły i po wielu, wielu latach przewracały się od starości...
- Łamały je burze i wichry...
- Zalewały je wody... przysypywała ziemia...
- Na obalonych pniach wyrastały nowe i coraz to nowe...
- Po wielu, wielu latach...
- To już było – przerwała Ewa.
- Pst, słuchaj, nie przerywaj – syknęły naraz trzy iskiery.
- Przez wiele, wiele lat leżały pod ziemią, nieraz bardzo głęboko...
- ... i zamieniały się powoli w czarne, twarde bryły...
- Jeszcze dziś możesz zobaczyć czasem na kawałku węgla ślady odcisniętych liści prastarych drzew...
- ... drzew, które rosły, gdy jeszcze ludzi nie było na Ziemi...
- ... gdy jeszcze ptaki nie śpiewały i nie wily gniazd pomiędzy gałęziami...
- ... gdy między drzewami przesuwaly się olbrzymie zwierzęta, które dawno już, dawno wyginęły...
- ... gdy... – zaczęła ostatnia iskierka i... zgasła.

3. Omówienie kolejnych etapów tworzenia się węgla – na podstawie opowiadania.
4. Zabawa obrazująca etapy tworzenia się węgla.
Dźwięk tamburynu – dzieci – drzewa – rosną, szumią, poruszają gałęziami, dźwięk kołatki – deszcz łamiący i zalewający drzewa, dzieci zginają ręce, nogi, pochylają się aż do podłogi,
dźwięk bębenka – dzieci – drzewa – leżą i twardnieją na kamień (nie ruszają się).
5. Oglądanie zdjęć, obrazków przedstawiających wnętrze kopalni i jej część naziemną.
6. Rysowanie węglem drzewnym i kredą – *Tunele w kopalni węgla*.
Nauczyciel przygotowuje szary papier pocięty na pasy szerokości 20 cm. Przy każdym pasie mogą pracować 3–4 osoby. Dzieci rysują wspólnie wnętrze kopalni razem z górnikami. W celu utrwalenia prac można je spryskać lakierem do włosów, stojąc około metra od nich.

Zabawa ruchowa *Pełny wagonik i pusty wagonik*.

Nauczyciel rozkłada w sali krążki – wagoniki, na których siadają skrzyżnie dzieci. Wagoniki są wtedy wypełnione węglem. Na sygnał nauczyciela dzieci wstają i biegną na palcach po sali, starannie omijając krążki – puste wagoniki. Na drugi sygnał, znów siadają skrzyżnie na krążkach.

Zabawy badawcze – poznanie właściwości fizycznych minerałów: soli kamiennej i węgla kamiennego.

1. Rozwiązywanie zagadek.

*Wydobywają ją w kopalni,
kupujemy – w sklepie.
Z nią wszystkie potrawy
smakują nam lepiej. (sól)*

*Czarne, twarde kamienie,
które palą się płomieniem.
(węgiel)*

2. Omówienie miejsc, w których wydobywa się te minerały na terenie naszego kraju, pokazywanie ich na mapie Polski. Zaznaczanie kopalni soli białymi, małymi kołami, a kopalni węgla kamiennego – czarnymi kołami.

Zabawa ruchowa *Do kopalni*.

Nauczyciel zaznacza w sali miejsca, w których znajdują się kopalnie soli i kopalnie węgla kamiennego (oznaczone symbolicznie białym kołem i czarnym kołem). Dzieci poruszają się w rytmie wystukiwanym na tamburynie. Podczas przerwy zwracają się w kierunku nauczyciela, który unosi do góry bryłkę soli lub węgla (lub ich obrazki). Jest to sygnał do szybkiego odnalezienia właściwej kopalni.

3. Oglądanie soli kamiennej i węgla kamiennego.
  - Porównywanie wyglądu (stan skupienia, kolor, twardość).
  - Obserwowanie soli i węgla przez lupę.
4. Badanie rozpuszczalności soli i węgla w wodzie.
Nauczyciel przygotowuje pojemniki z wodą. Dzieci umieszczają w jednym pojemniku sól, w drugim – węgiel. Obserwują je, wyciągają wnioski: sól rozpuszcza się w wodzie, a węgiel kamienny się nie rozpuszcza.
5. Układanie zdań ze słowami: *sól, węgiel, górnik, kopalnia, wagony*.

III

1. Ćwiczenia słuchowe – *Echo w kopalni*.
Dzieci siedzą w kole. Nauczyciel wyklaskuje lub wystukuje rytm. Dzieci kolejno powtarzają ten rytm do chwili, aż któreś się pomyli. Wtedy nauczyciel podaje inny rytm. Rozpoczyna dziecko, które nie potrafiło wyklaskać poprzedniego rytmu.
- Zabawa ruchowa *Pełny wagonik i pusty wagonik (przewodnik, s. 50)*.
2. Dzielenie nazw obrazków na sylaby i na głoski.
3. *Przygotowanie do czytania, pisania, liczenia, s. 87*.
Dorysowanie kół w pustych polach tak, aby wszędzie pionowo i poziomo było ich dziewięć.

Tydzień III: Nadchodzi wiosna

Dzień 1. Czekamy na wiosnę

Cele ogólne:

- rozwijanie pamięci słuchowej; zapoznanie z literą c: małą i wielką, drukowaną i pisaną; rozwijanie sprawności fizycznej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- recytuje wiersz; rozpoznaje i nazywa literę c: małą i wielką, drukowaną i pisaną; uczestniczy w ćwiczeniach.

Środki dydaktyczne: wiersz K. Datkun-Czeraniak *Czekam na wiosnę*, obrazek przedstawiający wiosnę (z elementami jesiennymi i zimowymi), gałązki z baziarni i gałązki forsycji, sylweta zielonego liścia, nagranie spokojnej muzyki, zielone kartonowe listki, bębenek, kolorowe krążki, woreczki, piłeczki, kilka cebul wsadzonych do pojemnika z ziemią, litery, kolorowe nakrywkę, napisy, obrazki do nich, karta pracy, cz. 3, nr 41, *Nauka...* s. 22, 52.

Przebieg dnia

I

1. Ćwiczenie spostrzegawczości i umiejętności kojarzenia – *Co nie pasuje do wiosny?*
Dzieci oglądają *wiosenny* obrazek z elementami jesiennymi i zimowymi. Wskazują elementy, które nie pasują do wiosny, np. *grzyby, jagody, kolorowe liście, bałwanek, sanki, lodowe sople*.
2. Oglądanie przyniesionych przez nauczyciela gałązek z baziarni i gałązek forsycji. Porównywanie ich wyglądu; określanie, jak wyglądają kotki wierzbowe, a jak – kwiaty forsycji. Zwrócenie uwagi, że kwiaty forsycji pojawiają się na gałązkach wcześniej niż liście. Umieszczenie gałązek w kąci przyrody. Prowadzenie obserwacji zmian w ich wyglądzie w określonym czasie; dzielenie się swoimi spostrzeżeniami.
- Ćwiczenia poranne – zestaw nr XXIV.
  - Zabawa orientacyjno-porządkowa *Słoneczko i deszczyk*.
Na hasło: *Słoneczko* dzieci poruszają się swobodnie po sali. Hasło: *Deszczyk* jest sygnałem do przysiadu, stukania palcem o podłogę i rytmicznego powtarzania słów: *kap, kap, kap*.

- Ćwiczenie dużych grup mięśniowych – *Słońce wschodzi i zachodzi*.
Dzieci znajdują się w siadzie skulnym – *słońce śpi*. Na hasło: *Słońce wschodzi* dzieci powoli podnoszą się, aż do wspięcia na palce, poruszają palcami dłoni jak *promykami*; idą kilka kroków – *słońce przesuwa się po niebie*. Na hasło: *Słońce zachodzi* dzieci powoli kulą się do siadu skulnego – *słońce zaszło i śpi*.
- Czworakowanie – *Kotki na wiosennym spacerze*.
Dzieci – *kotki* – chodzą na czworakach w różnych kierunkach sali. Na jedno klaśnięcie – turlają się po podłodze; na dwa klaśnięcia – robią *koci grzbiet* i idą dalej.
- Ćwiczenie równowagi – *Bociany na łące*.
Dzieci – *bociany* – poruszają się w różnych kierunkach z wysokim unoszeniem kolan; co pewien czas zatrzymują się, stają na jednej nodze i rozglądają się, szukając *żabek*.
- Bieg – *Pszczółki szukają nektaru*.
Dzieci – *pszczołki* – biegają w różnych kierunkach sali, machając rękami na wysokości ramion jak *skrzydełkami*. Na mocne uderzenie w bębenek przykucają i *zbierają nektar z kwiatów*. Dwa uderzenia w bębenek są sygnałem do ponownego biegu.
- Zabawa uspokajająca – *Witamy wiosnę*.
Dzieci maszerują parami po obwodzie koła i rytmicznie powtarzają rymowanekę: *Witamy wiosenkę, zieloną panienkę*.

II

☐ Nauka wiersza K. Datkun-Czerniak *Czekam na wiosnę*.

1. Wypowiedzi dzieci na temat: *Po czym można poznać, że zbliża się wiosna?*
Zapisywanie spostrzeżeń dzieci przez nauczyciela na sylwecie zielonego liścia.
2. Słuchanie wiersza.

*Dość mam sanek,
nart i śniegu.*

*Chcę już w piłkę grać!
Po zielonej trawie biegać,
w berka sobie grać!*

*Dość mam chlapy i roztopów,
szarych smutnych dni.*

*Przybądź, wiosno, jak najprędzej,
rozchmurz niebo mi.*

*Przynieś kwiaty, promień słońka,
zieleń liści, ptaków śpiew.*

*Niech zadźwięczy pieśń skowronka.
Przybądź, przybądź, proszę cię!*

3. Rozmowa na temat wiersza.
  - Czego dzieci z wiersza mają już dość?
  - Co pragną robić? O co proszą wiosnę?
4. Nauka wiersza.

Dzieci dopowiadają ostatnie słowa w każdym wersie (w razie trudności nauczyciel podaje pierwszą sylabę danego słowa). Rytmizują kolejne wersy i wykonują proste ruchy zaproponowane przez siebie. Powtarzają jak echo za nauczycielem kolejne wersy i większe fragmenty. Recytują wiersz – zespołowo i indywidualnie.

5. Ilustracja ruchowa wiersza według pomysłów dzieci.

6. Karta pracy, cz. 3, s. 41.

Słuchanie rymowanek. Opowiadanie o przedwiośniu. Kolorowanie rysunku.

☐ Zabawa ruchowa kształtująca postawę ciała – *Wiosenne przebudzenie*.

Dzieci przykucają w rozsypce – są *roślinkami, które wkrótce przebudzą się z zimowego snu*. Przy spokojnej muzyce chodzi pomiędzy nimi wybrane dziecko – *wiosna* – i dotykiem dłoni *budzi je do życia*. Dzieci wolno podnoszą się i przybierają dowolną pozę, przypominającą *kwiatek lub drzewo*.

☐ Wprowadzenie litery **c**: małej i wielkiej, drukowanej i pisanej.

1. Oglądanie kilku cebul wsadzonych do pojemnika z ziemią.
(Cebula powinna być rozwinięta w różnym stopniu).
  - Dlaczego sadzimy cebulę do pojemnika z ziemią?
  - Z czym możemy spożywać zielony szczypior z cebuli?
  - Dlaczego jedzenie warzyw służy zdrowiu?
  - Do czego w kuchni wykorzystujemy cebulę?
2. Analiza i synteza słuchowa słowa *cebula*.
  - Dzielenie słowa *cebula* na sylaby.
  - Dzielenie słowa *cebula* na głoski.
  - Co słyszycie na początku słowa *cebula*?
  - Podawanie przykładów słów rozpoczynających się głoską *c* (*cytryna, cekiny, córka...*), mających ją w środku (*baca, ocean, serce...*) oraz na końcu (*pajac, koc, noc...*).
  - Z ilu głosek składa się słowo *cebula*?
3. Budowanie schematu słowa *cebula*.

4. Podawanie przykładów imion rozpoczynających się głoską *c* (*Celina, Cezary, Cecylia, Cyryl...*).
5. Analiza i synteza słuchowa imienia *Cezary*.
  - Dzielenie imienia na sylaby, na głoski; budowanie jego schematu.
  - Przypomnienie, kiedy stosujemy wielką literę.
6. Zabawa ze śpiewem – *Cebulka i buraczek*.
Nauczyciel śpiewa tekst na melodię piosenki *Krakowiaczek jeden*. Dzieci stoją w kole, w środku znajduje się dziewczynka – *cebulka*, która wybiera sobie chłopca – *buraczka* – i razem tańczą. Potem inna dziewczynka – *cebulka* – wchodzi do koła i zabawę rozpoczynamy od nowa.

*Cebulka, cebulka, okrągła jak kulka,
buraczka wybrała, potaćcować chciała.
Buraczek, buraczek ma czerwony fraczek,
z cebulką tańcował, nóżek nie żałował.*

7. Pokaz litery **c**: małej i wielkiej, drukowanej i pisanej.
8. Umieszczenie poznanych liter: **c, C, a, r, e, b, z, u, l, y**, pod schematami słów *cebula, Cezary*.
  - Odczytanie wyrazów **cebula, Cezary**.
9. Ćwiczenia w czytaniu.
Nauczyciel umieszcza na tablicy napisy: **cytryna, koc, serce, buty, cukier, walec, palec, ulica, tablica, taca**. Zadaniem dzieci jest umieszczenie nad napisami odpowiednich obrazków.
10. Ćwiczenia w zeszycie *Nauka czytania, pisania, liczenia*, s. 22.
  - Dzielenie słowa *cebula* na głoski – podział prostokąta pod rysunkiem na tyle części, z ilu głosek składa się nazwa.
  - Kolorowanie liter **c, C** na wybrany kolor.
  - Czytanie połączeń litery **c** z poznаныmi literami.
  - Czytanie zdań. Kolorowanie na czerwono prostokątów przy zdaniach prawdziwych, a na niebiesko – przy zdaniach fałszywych.
  - Pisanie liter **c, C** po śladach.
11. Ćwiczenia w zeszycie *Nauka czytania, pisania, liczenia*, s. 52.
  - Pokaz prawidłowego kreślenia liter **c, C** przez nauczyciela.
  - Kreślenie liter **c, C** w powietrzu, na podłodze, na plecach kolegów lub koleżanek.
  - Samodzielne pisanie liter **c, C**.

Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw nr XVIII.

Dzieci maszerują po kole, nauczyciel kolejno rozdaje im kolorowe krążki.

- *Schowaj się za krążek*
Dzieci leżą na brzuchach, trzymając w uniesionych nad podłogą dłoniach ustawiony pionowo krążek. Na hasło: *Patrz przed siebie*, ustawiają krążek poziomo i patrzą przed siebie. Na hasło: *Schowaj się za krążek*, ustawiają krążek pionowo. W czasie ćwiczenia dzieci powinny trzymać ręce nad podłogą, a klatkę piersiową – przy podłodze.
- *Włóż kapelusz, zdejmij kapelusz*
Dzieci leżą na brzuchach, trzymając w dłoniach przed głową krążki. Na hasło: *Włóż kapelusz*, podnoszą ręce i przenoszą krążek na głowę – układają go jak kapelusz. Na hasło: *Zdejmij kapelusz*, dzieci przenoszą krążek w przód i kładą go na podłodze.
- *Podrzucanie woreczka na krążku*
Dzieci siedzą w siadzie skrzyżnym, trzymając w dłoniach krążki, a na nich – woreczki. Podrzucają woreczki w górę i starają się je złapać na krążki.
- *Mam kapelusz*
Dzieci siedzą w siadzie skrzyżnym, trzymając w dłoniach krążki. Układają krążki na głowach i wykonują głowami skręty: w prawą i w lewą stronę, starając się, aby krążki nie spadły im z głów.
- *Chodzenie z krążkiem na głowie*
Dzieci stoją z krążkami na głowach. Chodzą, starając się utrzymać je na głowach.
- *Smażenie naleśników w leżeniu na brzuchu*
Dzieci leżą na brzuchach, trzymając w dłoniach przed sobą krążki, a na nich – woreczki. Podnoszą ręce z krążkami nad podłogę i podrzucają woreczki w górę tak, aby wykonały w powietrzu pół obrotu. Następnie, nie opuszczając rąk na podłogę, starają się złapać opadające woreczki na krążki. W czasie ćwiczenia klatka piersiowa powinna przylegać do podłogi.
- *Utrzymaj krążek na stopach*
Dzieci leżą na plecach z nogami uniesionymi w górę. Na poziomo ułożonych stopach trzymają krążki. Starają się jak najdłużej utrzymać krążki na stopach.
- *Utrzymaj jak najdłużej piłeczkę na krążku*
Dzieci leżą na brzuchach, trzymając w dłoniach przed głową krążki. Na krążkach leżą piłeczki. Dzieci podnoszą ręce nad podłogę i starają się jak najdłużej utrzymać piłeczki na krążkach.
- *Rzuty woreczka na krążek*
Dzieci siedzą naprzeciwko siebie, w odległości około 1,5 m, w siadzie skrzyżnym, trzymając w dłoniach krążki. Na krążku trzymanym przez jedno dziecko leży woreczek. Dziecko to rzuca woreczek w stronę kolegi, a ten stara się złapać go na swój krążek. Następnie kolega rzuca woreczek w stronę innej osoby.
- *Przejście przez rzekę*
Każde dziecko stoi przy ścianie na krążku, a drugi trzyma w dłoniach. Kładzie na podłodze trzymany w dłoniach krążek i staje na nim. Krążek, który został z tyłu, przekłada przed siebie i wchodzi na niego, przesuwając się w przód. W ten sposób dąży do przejścia przez salę do przeciwległej ściany – nie wolno mu stanąć na podłodze.
- *Samochód*
Dzieci stoją, trzymając w dłoniach krążki jak kierowcy kierownice. Nauczyciel ma dwa krążki – czerwony i zielony. Gdy podnosi do góry zielony krążek, dzieci – *samochody* – mogą jechać – biegają na palcach, obracając krążkami jak kierownicą. Gdy podniesie czerwony krążek – stają nieruchomo – jak samochód na czerwonym świetle.
- *Marsz po kole* – oddanie krążków nauczycielowi.

III

1. Rytmizowanie tekstu: wypowiedzanie go z różną intonacją i w różnym tempie; śpiewanie na wymyślone przez dzieci melodie.

Wiosno, przybywaj, nie zwlekaj, każdy na ciebie już czeka.

2. Ćwiczenie pamięci ruchowej – *Wiosenne obrazki*.

Kreślenie przez nauczyciela palcem w powietrzu rysunków związanych tematycznie z wiosną.

Odgadywanie przez dzieci, co nauczyciel *narysował*. Samodzielne odtwarzanie rysunków.

Nauczyciel *rysuje*, np. *chmurę, krokusa, bociana, bazie, słońce, deszcz*.

3. Zabawa *Czy to już wiosna?*

Dzieci podnoszą w górę zielone kartonowe listki wtedy, kiedy usłyszą informację zapowiadającą wiosnę. Np.

Po trawie chodzą bociany.

W lesie wyrosły prawdziwki i kurki.

Mocno świeci słońce i dni są coraz dłuższe.

W ogrodzie zakwitły przebiśniegi i krokusy.

Dzieci zjeżdżają z górki na nartach.

Na drzewach pojawiły się zielone listki.

Wieje mroźny wiatr i sypie śnieg.

Nad stawem kumkają żaby.

4. Wypowiedzi dzieci o tym, jak ich zdaniem powinna wyglądać wiosna. Uzasadnianie swoich opinii.

5. Wspólne wyjaśnianie znaczenia przysłów związanych z wiosną.

Jaskółka i pszczołka lata, znakiem to wiosny dla świata.

A jak wiosna liście splata, puszcza zimę, czekaj lata.

Pierwsza jaskółka wiosny nie czyni.

- Zabawa ruchowa kształtująca postawę ciała – *Wiosenne przebudzenie* (przewodnik, s. 52).

Dzień 2. Deszczowe kropelki

Cele ogólne:

- zapoznanie z kalendarzem pogody; kształtowanie pojęcia liczby 9.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- zaznacza w kalendarzu pogody elementy charakterystyczne dla danego dnia; liczy w zakresie 9.

Środki dydaktyczne: krzeselko, wianek dla pani Wiosny, obrazki przedstawiające elementy pogody, kolorowe krążki, szarfy, kartoniki z krążkami, liczmany, bębenek, trójkąt (instrument), tamburyn, zabawki, karty pracy, cz. 3, s. 40, 42, książka, s. 58, 59, *Przygotowanie...* s. 56.

Przebieg dnia

I

1. *Przygotowanie do czytania, pisania, liczenia*, s. 56.

Rysowanie szlaczków po śladach, a potem – samodzielnie.

2. Zabawa słowna *Co nam dajesz, wiosno?*

Dzieci siedzą w kole, w środku, na *tronie* (krzeselku) siedzi *Wiosna* (ma wianek z kwiatów na głowie). Dzieci kolejno podchodzą do *Wiosny*, kłaniają się przed nią i zadają pytanie: *Co nam dajesz, wiosno?* *Wiosna* odpowiada na pytanie i zamienia się z pytającym na miejsca. Dzieci, które wcielają się w rolę *Wiosny*, nie powtarzają wcześniej podanych *wiosennych* oznak. Jeśli nie mają swojego pomysłu, muszą opuścić tron, na którym siada dziecko mające nową propozycję.

- Ćwiczenia poranne – zestaw nr XXIV (przewodnik, s. 51–52).

II

▮ Kalendarz pogody – omówienie wyglądu i sposobu prowadzenia.

1. Zabawa *Słońce, wiatr i deszcz*.

Nauczyciel przygotował obrazki przedstawiające określone elementy pogody: deszcz, wiatr, słońce, chmury – zachmurzenie, burzę. Dzieci oglądają obrazki i nazywają określone elementy pogody. Każdemu z tych obrazków nauczyciel przyporządkowuje określony dźwięk, który przed rozpoczęciem zabawy demonstruje dzieciom. Np.

deszcz – *kap, kap, kap...*

burza – *ratatatata...*

wiatr – *szyszy, szyszy, szyszy...*

słońce – *ach, ach, ach, ach...*

chmury – *och, och, och, och...*

Najpierw nauczyciel, a następnie jedno z dzieci prowadzi zabawę, siadając naprzeciwko pozostałych uczestników.

Prowadzący pokazuje obrazki elementów pogody w dowolnej kolejności, a dzieci muszą jak najszybciej wydać ustalony wcześniej dźwięk. Najpierw obrazki pokazywane są w dużych, a potem w coraz krótszych odstępach czasu.

2. Ćwiczenia w książce, s. 58.

- Oglądanie kalendarza pogody wykonanego przez Mikołaja. Zapoznanie się z jego budową.
- Nazywanie elementów pogody przedstawionych na zdjęciach.
- Określanie, na podstawie obrazków przedstawiających elementy pogody – jaka była pogoda w poniedziałek, we wtorek, w środę, czwartek, piątek, sobotę i w niedzielę.

▮ Zabawa orientacyjno-porządkowa *Deszcz i po deszczu*.

Każde dziecko dostaje krążek – parasol. Gdy nauczyciel wystukuje na trójkącie dźwięki imitujące padający deszcz, dzieci spacerują z krążkami nad głowami. Gdy deszcz przestanie padać, dzieci kładą krążki na podłodze. Teraz stają się one kałużami, przez które spacerujące dzieci muszą przeskakiwać.

3. Zaznaczanie w kalendarzu pogody, znajdującym się w sali, pogody panującej w danym dniu.

4. Ćwiczenia w książce, s. 59.

Próby grania *marcowej* muzyki według wzoru.

▮ Zabawa ruchowa *Deszczyk*.

Dzieci dobierają się parami i ustawiają dowolnie w sali. Jedno dziecko z pary jest *drzewem* i staje w lekkim rozkroku, rozkładając ręce. Na hasło: *Słońce świeci* – dzieci niebędące drzewami biegają na palcach po całej sali. Na hasło: *Pada deszcz* – każde dziecko biegnie do swojego *drzewa* i staje plecami przy plecach kolegi, jakby chroniło się przed deszczem. Po kilkukrotnym wypowiedzeniu haseł następuje zmiana ról.

▮ Zabawy matematyczne – *Liczymy do dziewięciu*.

1. Ćwiczenia w liczeniu w zakresie 8.

- Nauczyciel rozkłada na podłodze osiem szarf – *gniazd*. Przed każdą szarfą kładzie kartonik z krążkami (od jednego do ośmiu). Przy dźwiękach tamburynu dzieci biegają po całej sali. Na przerwę w grze i hasło: *Ptaszki, do gniazd!* dzieci wchodzą do szarf – gniazd. W każdym gnieździe może być tylko tyle ptaków, ile wskazuje liczba krążków na kartoniku.
- Dzieci dzielą się na ośmioosobowe zespoły. Jeśli zabraknie dzieci w którymś zespole, nauczyciel pyta, ile brakuje do ośmiu i poleca dobrać tyle misiów lub lalek.

Dzieci w zespołach siedzą na dywanie. Bawi się jeden zespół, a pozostałe obserwują i odpowiadają na pytania nauczyciela.

Zespół I

- Ustawcie się jedno za drugim.

- W jakiej kolejności stoją dzieci? (Np. pierwsza jest Kasia, drugi jest Szymon, trzecia... itd.).
- Ile dzieci jest w tym zespole?
- Które z kolei jest ostatnie dziecko, licząc od prawej strony?
- Policzcie dzieci, zaczynając od prawej strony.

Zespół II

- Usiądźcie w kole. Kto policzy dzieci, zaczynając od np. Krzysia (pierwszy jest Krzyś, druga...)?
- Kto policzy dzieci, zaczynając od np. Małgosi?
- Czy zmieni się liczba dzieci, jeśli zaczniemy liczyć od Basi? Kto policzy?

Zespół III

- Usiądźcie w rozsypce.
- Kto policzy dzieci? Ile ich jest?
- Kto policzy dzieci w innej kolejności?
- Czy zmieniła się liczba dzieci?
- Wybierzcie kartoniki z krążkami i ułóżcie je przed sobą we właściwej kolejności (od jednego krążka do ośmiu krążków).
- Ja będę klaskała, a wy będziecie liczyć, ile razy klasnęłam i podniesiecie do góry kartonik z odpowiednią liczbą krążków.

2. Liczenie w zakresie 9.

- Porównywanie liczebności zbiorów. Zbiory równoliczne.
Dzieci siedzą na dywanie w 8-osobowych zespołach.
- W którym zespole jest najwięcej dzieci?
- Jak to sprawdzić? (Np. ustawić się dwójkami).
- W którym zespole jest najmniej dzieci?
- Na środek sali wychodzą dwa 8-osobowe zespoły.
- W którym zespole jest więcej dzieci? (Jest tyle samo).
- Połóżcie przed swoim zespołem kartonik z odpowiednią liczbą krążków.
- Dzisiaj do przedszkola przyszedł nowy kolega i przydzieliłam go do drugiej grupy. (Nauczyciel dołącza jedno dziecko).
- W którym zespole jest więcej dzieci? O ile więcej?
- W którym zespole jest mniej dzieci? O ile mniej?
- Ile dzieci jest w pierwszym zespole? (8).
- Ile dzieci jest w drugim zespole? (9).

Dzieci siadają na dywanie.

- Weźcie teraz tyle liczmanów, ile jest dzieci w pierwszym zespole, i ułóżcie je w szeregu przed sobą. A potem weźcie tyle liczmanów, ile jest dzieci w drugim zespole, i ułóżcie je pod poprzednimi liczmanami tak, aby różniły się kolorami.
- Co powiecie o liczbie liczmanów w pierwszym i w drugim szeregu?
- Kartonik z iloma krążkami położycie obok pierwszego szeregu?
- Kartonik z iloma krążkami położycie obok drugiego szeregu liczmanów?
- Która liczba jest większa? O ile?
- Która liczba jest mniejsza? O ile?

3. Wyróżnianie zbiorów 9-elementowych.

Dzieci dzielą się na 9-osobowe zespoły.

- Można przeprowadzać podobne ćwiczenia jak te w 8-osobowych zespołach.
- Każda grupa przynosi dziewięć zabawek. Przelicza je głośno, używając liczebników – głównych i porządkowych.
- Każde dziecko pokazuje dziewięć palców itp.

4. Karta pracy, cz. 3, s. 40.

Liczenie rysunków kropek. Rysowanie w polach pod nimi odpowiedniej liczby kropek, a potem ich dodawanie.

- Szukamy wiosny – spacer w pobliżu przedszkola, poszukiwanie oznak wiosny. Obserwowanie pączków na drzewach, zielonej trawy, pierwszych wiosennych kwiatów w ogródkach; dzielenie się swoimi spostrzeżeniami.

III

1. Ćwiczenia w książce, s. 59.

Słuchanie wiersza I. Suchorzewskiej *W marcu*. Nauka wiersza na pamięć.

2. Karta pracy, cz. 3, s. 42.

Prowadzenie przez tydzień kalendarza pogody – z wykorzystaniem obrazków elementów pogody.

3. Zabawy z wykorzystaniem przysłowia *W marcu jak w garncu*.

Zapoznanie z przysłowiem; wspólne wyjaśnienie, co ono oznacza. Powtarzanie przysłowia jak echo za nauczycielem – w różnym tempie, z różną intonacją głosu. Interpretowanie przysłowia w dowolny sposób przez chętne dzieci, np. wymawianie szybko, cicho, nisko, wysoko; śpiewanie przysłowia na własną melodię – powtarzanie przez pozostałe dzieci.

4. Układanie przez chętne dzieci krótkiej prognozy wiosennej pogody – zaprezentowanie jej grupie.

Zabawa orientacyjno-porządkowa *Kaprysy pogody*.

Akompaniament w rytmie ćwierćnut na tamburynie (do maszerowania) oznacza, że *świeci słońce* – dzieci spacerują; zmiana akompaniamentu na ósemki (do biegania) oznacza zmianę pogody – *pada deszcz* i dzieci jak najszybciej chronią się *w domu* – wyznaczonym miejscu sali.

Dzień 3. Wkrótce wiosna

Cele ogólne:

- rozwijanie mowy; rozwijanie sprawności manualnej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- wymienia oznaki zbliżającej się wiosny; wykonuje rysunek uzupełniony wycinanką.

Środki dydaktyczne: piosenka *Wkrótce wiosna*, wiersz J. Koczanowskiej *Nadchodzi wiosna*, instrumenty perkusyjne, kolorowy papier, klej, obrazki, nożyczki, nagranie spokojnej muzyki, emblematy zwierząt (żabek, motyli, bocianów), kartki, piłeczki pingpongowe, drobne kawałki papieru, paski bibuły, karty pracy, cz. 3, s. 43, 44, 45, książka, s. 60, 61.

Przebieg dnia

I

1. Karta pracy, cz. 3, s. 43.

Czytanie tekstu wyrazowo-obrazkowego.

(Nauczyciel czyta tekst, a dzieci podają nazwy obrazków).

2. Dzielenie nazw obrazków na sylaby i na głoski.

- Ćwiczenia poranne – zestaw nr XXIV (*przewodnik*, s. 51–52).

II

 Rozmowa na temat oznak zbliżającej się wiosny.

1. Ćwiczenia w książce, s. 60, 61.

- Słuchanie wiersza Danuty Gellnerowej *Śnieżyczka*.
- Wypowiadanie się dzieci na temat wyglądu i nazwy kwiatka.
- Nazywanie zwierząt przedstawionych na zdjęciach.

Nauczyciel wyjaśnia, że skowronek jest jednym z pierwszych ptaków powracających do nas z ciepłych krajów. Nazywamy go często wiosennym dzwonkiem.

Młode zające rodzą się w marcu i to też jest oznaka zbliżającej się wiosny.

Wiosną wracają też inne ptaki, np. bociany, które w większości spędziły czas w Egipcie.

- Wyjaśnianie, skąd się bierze kra na rzekach, jeziorach, stawach.
- Słuchanie wiersza W. Scisłowskiego *Krokus*.
- Oglądanie zdjęcia krokusów na hali w górach.

 Zabawa ruchowa kształtująca postawę ciała – *Wiosenne przebudzenie* (przewodnik, s. 52).

2. Karta pracy, cz. 3, s. 44.

Kolorowanie rysunków kwiatów według wzoru. Nazywanie ich.

 Dowolny taniec przy piosence *Wkrótce wiosna* (sł. B. Lewandowska, muz. Z. Ciechan).

I. Pier - wszy o - bu - dził się pier - wio - snek, po - tem cho -
cho - ly spa - dły z róż. Sko - wro - nek śpie - wem wo - łał
wio - snę, że - by na po - le przy - szła już! Bo zi - ma,
bo zi - ma każ - de - mu o - brzy - dła! Niech słoń - ce da jej
pstrycz - ka w nos! Niech wio - snę, niech wio - snę przy - nio - są
na skrzy - dła - ch bo - ciek, ja - skół - ka, szpak i kos.

I. *Pierwszy obudził się pierwiosnek,
potem chochoły spadły z róż.
Skowronek śpiewem wołał wiosnę,
żeby na pole przysła już.*

Ref.: *Bo zima, bo zima każdemu obrzydła!
Niech słońce da jej pstryczka w nos!
Niech wiosnę, niech wiosnę
przyniosą na skrzydłach
bociek, jaskółka, szpak i kos.*

II. *Złoto błysnęło na leszczynach.
Zapach obudził senny ul.
Wiosenną orkę chcą zaczynać
głodne gawrony z pustych pól.*

Ref.: *Bo zima...*

▣ *Wiosna tuż-tuż* – rysunek uzupełniony wycinanką.

1. Słuchanie wiersza J. Koczanowskiej *Nadchodzi wiosna*.

*Wszędobylskie gołębie
dowiedziały się pierwsze,
że nadchodzi już wiosna,
a z nią dni najpiękniejsze.*

*będą tańczyć motyle
nad złotymi jaskrami.*

*Zazieleni się wszystkie,
do gniazd wrócą bociany,*

*Słońce mocniej zaświeci,
ptaszek głośniejsze zaśpiewa,
bo to wiosna radosna
takie szczęście rozsiewa.*

2. Rozmowa na temat wiersza.

– O czym dowiedziały się gołębie?

– Jak będzie wyglądała ta wiosna w przyrodzie?

 Zabawa ruchowa rozwijająca szybką reakcję na sygnał – *Mieszkańcy łąki*.

Nauczyciel dzieli dzieci na trzy grupy: *żabki*, *motylki* i *bociany* (zakłada im emblematy zwierząt). Każda grupa zwierząt reaguje ruchem na swój akompaniament. Np. *żabki* – skaczą w przysiadzie, kiedy usłyszą kołatkę; *motylki* – biegają, machając palcami jak skrzydełkami na wysokości ramion, przy dźwiękach grzechotki; *bociany* – chodzą, wysoko unosząc kolana, z rękami wyciągniętymi w bok, i poruszają nimi jak skrzydłami przy akompaniamencie bębna. Przy powtórzeniach zabawy dzieci zamieniają się rolami.

3. Zapoznanie ze sposobem wykonania prac.

Dzieci rysują las, łąkę lub inne miejsce – z zaznaczeniem oznak wiosny. Rysunek mogą zamieniać lub uzupełniać wycinanką.

4. Wykonanie prac przez dzieci.

5. Wspólne oglądanie prac. Wskazywanie na nich oznak wiosny.

III

1. Karta pracy, cz. 3, s. 45.

Liczenie w zakresie dziewięciu. Dzielenie nazw zdjęć na głoski, zaznaczanie ich liczby rysunkami kropel, według wzoru.

2. Ćwiczenia oddechowe *Psotny wietrzyk*.

Dzieci przesuwają po blacie oraz zdmuchują z powierzchni stołu drobne kawałki papieru, piłeczki pingpongowe, paski bibuły. Nauczyciel zwraca uwagę na dostosowywanie strumienia wydmuchiwanego powietrza w zależności od tego, czy dziecko chce tylko wprawić przedmiot w ruch, czy go zrzucić ze stołu.

 Zabawa ruchowa z elementem wyprostnym – *Wiosenne kwiaty*.

Dzieci – *kwiaty* – przykucają w rozsypce; budzi je *wiosenne słońce* – delikatny akompaniament na grzechotce. Powoli wstają, prostują *lodyżki*, *liście*, *wyciągają główki kwiatowe w kierunku słońca*. Brak akompaniamentu jest sygnałem do powolnego przyjęcia pozycji wyjściowej.

Dzień 4. Wiosenne tańce

Cele ogólne:

– rozwijanie umiejętności wokalnych; zapoznanie z zapisem cyfrowym liczby 10; rozwijanie sprawności fizycznej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

– śpiewa piosenkę; rozpoznaje i nazywa liczbę 10; sprawnie wykonuje ćwiczenia.

Środki dydaktyczne: piosenki: *Wkrótce wiosna*, *Krakowiak wiosenny*, cebule kwiatowe tulipana i krokusa, ziemia, doniczki z etykietkami, obrazki tulipana i krokusa, rysunki wazonów na

kolorowym papierze, obrazki: gałązek z baziami wierzbowymi, z baziami leszczynowymi, skowronka, szpaka, bociana, przebiśniegów, krokusów, kartoniki z: cyframi 1–9 i liczbą 10, znakami: +, =, z kropkami, obręcze, wazon z baziami (lub obrazek), tamburyn, bębenek, kolorowe krążki, woreczki, piłeczki, kartki, gazety, nożyczki, klej, karty pracy, cz. 3, s. 46, 47, 48, *Nauka...* s. 90.

Przebieg dnia

I

1. Karta pracy, cz. 3, s. 46.

Rozwiązywanie zilustrowanych zadań metodą symulacji na liczmanach.

2. Założenie w kąciку przyrody hodowli krokusa i tulipana.

Oglądanie cebul kwiatowych, porównywanie wyglądu. Wypowiedzi dzieci na temat tego, czego roślina potrzebuje do życia. Sadzenie cebul w doniczkach oznaczonych etykietkami z rysunkami – tulipana i krokusa, wykonanymi przez chętne dzieci. Codzienne pielęgnowanie, obserwowanie wzrostu roślin; dzielenie się swoimi spostrzeżeniami.

Ćwiczenia poranne – zestaw nr XXIV (*przewodnik*, s. 51–52).

II

Nauka piosenki *Wkrótce wiosna*.

1. Ćwiczenia rytmiczne, doskonalące element tańca krakowiaka.

Dzieci stoją w kole parami. Chłopcy – bliżej środka koła, dziewczynki – po jego zewnętrznej stronie.

Przy akompaniamencie ćwierćnutowym maszerują po obwodzie koła. Kiedy usłyszą melodię *Krakowiaka wiosennego* – chłopcy klękają na prawe kolano, zwróceni plecami do środka koła, i podają uniesioną do góry rękę partnerkom, które tańczą wokół nich, podskakując.

2. Słuchanie piosenki *Wkrótce wiosna* (*przewodnik*, s. 59).

3. Rozmowa na temat piosenki.

– Jaki nastrój ma piosenka?

– Z ilu zwrotek się składa? Czy ma refren?

– O czym jest w niej mowa?

• Powtarzanie słów każdej zwrotki i refrenu, krótkie wyjaśnienie znaczenia trudniejszych słów.

4. Zabawa ilustracyjna do piosenki *Wkrótce wiosna*.

I

Dzieci stoją w rozsypane, zwrócone przodem do nauczyciela.

*Pierwszy obudził się pierwiosnek,
potem chochoły spadły z róż.*

*Skowronek śpiewem wołał wiosnę,
żeby na pole przyszła już!*

Ref.:

Bo zima, bo zima każdemu obrzydła!

Niech słońce da jej pstryczka w nos!

Niech wiosnę, niech wiosnę

przyniosą na skrzydłach

bociek, jaskółka, szpak i kos.

Dzieci:

*naśladują rosnące kwiaty,
naśladują zdejmowanie z siebie grubego
ubrania,
naśladują małe, fruujące ptaki,*

*energicznym przytupem, wymachem rąk
i miną okazują niezadowolenie,
wskazują na słońce, a następnie dają sobie
pstryczka w nos,
fruując w małych kołach (dookoła własnej
osi) jak duże ptaki,*

*naśladują bociana stojącego na jednej
nodze, a następnie fruując jak małe ptaki,*

II

Złoto błysnęło na leszczynach.

Zapach obudził senny ul.

*Wiosenną orkę chcą zaczynać
głodne gawrony z pustych pól.*

stoją w miejscu i naśladują kołyszące się
na wietrze gałęzie drzew,
układają ręce w stożek, naśladując ul,
fruwają jak duże ptaki,

Ref.:

Bo zima...

tak samo jak po pierwszej
zwrotce.

- Śpiewanie nazw zwierząt i roślin występujących w piosence na własną melodię.
5. Zabawa taneczna przy piosence *Krakowiak wiosenny* (autor i kompozytor nieznani).

Zywo

p Za - szu - mia - ły wo - dy, po - pły - nę - ły lo - dy,
po - pły - nę - ły lo - dy. *mf* Wio - sen - ka, wio - sen - ka!
p Po - pły - nę - ły lo - dy! Wio - sen - ka,
wio - sen - ka! Po - pły - nę - ły lo - dy!

Wykonanie fragmentów tańca.

Dzieci ustawiają się w dużym kole na przemian, chłopiec obok dziewczynki.

I

Zaszumiały wody,

popłynęły lody,

popłynęły lody.

Wiosenka, wiosenka!

Popłynęły lody. (bis)

II

Po zielonym lesie

głos się ptaków niesie,

głos się ptaków niesie.

Wiosenka, wiosenka –

głos się ptaków niesie. (bis)

Dzieci wyciągają prawą rękę
w górę, w skos, i cwałują po kole,
lewa ręka chłopców jest oparta
na biodrze, dziewczynki trzymają
spódniczki palcami prawej ręki,

zatrzymują się i miarowo klaszczą
w dłonie, wystawiając, na przemian,
prawą i lewą nogę na piętę, druga
noga ugina się w kolanie,

III

*Już kwitną na łące
kwiatki woniejące,
kwiatki woniejące.
Wiosenka, wiosenka,
kwiatki woniejące. (bis)*

tworzą pary,
chłopiec klęka na jedno kolano
i podaje prawą dłoń dziewczynce,
która cwałem tańczy wokół niego,

Zakończenie
(wersja instrumentalna).

tancerze, zwróceni twarzami do siebie,
podają sobie obie ręce, wyciągnięte
do przodu, i cwałują po obwodzie koła.

6. Ćwiczenia uspokajające.

Dzieci kładą się na plecach, na dywanie, zamykają oczy i, spokojnie oddychając, odpoczywają.

Wprowadzenie zapisu cyfrowego liczby 10.

1. Rozmowa na temat zbliżającej się wiosny.

Na tablicy nauczyciel umieścił obrazki: gałązek z baziami wierzbowymi, z baziami leszczy-
nowymi, skowronka, szpaka, bociana, przebiśniegów, krokusów.

- Nazwijcie obrazki. O czym świadczy to, co one przedstawiają?
- Co jeszcze mówi nam, że zbliża się wiosna?

2. Liczenie gałązek z baziami wierzbowymi.

Nauczyciel przygotował wazon z baziami lub obrazek. Dzieci liczą gałązki z baziami i umiesz-
czają obok wazonu (obrazka) kartonik z cyfrą 9. Potem nauczyciel dokłada jeszcze jedną
gałązkę z baziami.

- Ile jest teraz gałązek z baziami?

Dzieci układają działanie:

$$9 + 1 = \boxed{\begin{array}{cccc} \bullet & \bullet & \bullet & \bullet \\ \bullet & \bullet & \bullet & \bullet \end{array}}$$

3. Pokaz zapisu cyfrowego liczby 10.

- Określenie, z jakich dwóch cyfr się składa, jak się nazywa pierwsza cyfra, a jak druga.

4. Uzupełnienie działania:

$$9 + 1 = 10$$

Zabawa ruchowa *Bociany nad stawem*.

Nauczyciel rozkłada na podłodze obręcze – *stawy*. W ich środku umieszcza kartoniki z cyframi
od 0 do 10. Dzieci – *bociany* – spacerują po łące. Gdy usłyszą dźwięki tamburynu i hasło:
Bociany nad staw, dzieci – *bociany* – ustawiają się wokół obręczy. Przy każdej obręczy nie
może stanąć więcej *bocianów* niż wskazuje liczba.

5. Ćwiczenia w zeszycie *Nauka czytania, pisanie, liczenia*, s. 90.

- Kolorowanie tyłu koralików, ile wskazuje liczba umieszczona obok nich.
- Kolorowanie dziesiątej żaby, licząc od lewej strony, i dziesiątego bociana, licząc od prawej
strony.
- Numerowanie bocianów przedstawionych na rysunkach. Określanie, w którą stronę są one
zwrócone.
- Pokaz prawidłowego kreślenia liczby 10 przez nauczyciela.
- Kreślenie liczby 10 w powietrzu, na podłodze, na plecach kolegi lub koleżanki.
- Pisanie liczby 10 po śladach, a potem – samodzielnie.

Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw nr XVIII (*przewodnik*, s. 54).

III

1. Karta pracy, cz. 3, s. 47.

Rysowanie szlaczków po śladach. Samodzielne rysowanie przez chętne dzieci.

2. Zabawa plastyczna – *Pierwsze baze*.

Dzieci przyklejają na kartkach wazon wycięty po liniach narysowanych przez nauczyciela; przyklejają w wazonie paski papieru wydarte z czarno-białych gazet; dokleją po obu stronach gałązek wydarte z gazet niewielkie owale – *baze*. Oglądają powstałe prace; przeliczają gałązki w wazonach; określają, które dziecko ma ich najwięcej.

3. Karta pracy, cz. 3, s. 48.

Rysowanie po śladach rysunków krokusów. Rysowanie drogi motyla do krokusów.

 Ilustracja ruchowa piosenki *Wkrótce wiosna* (przewodnik, s. 61–62).

Dzień 5. Wiosenne porządki

Cele ogólne:

– rozwijanie mowy; zrozumienie konieczności robienia wiosennych porządków.

Cele operacyjne:

Dziecko:

– wypowiada się na temat zachowania bohaterki opowiadania; uczestniczy w sprzątanii placu przedszkolnego.

Środki dydaktyczne: opowiadanie I. Kwintowej *Przebiśnięgi*, sylwety postaci do opowiadania, wiersz A. Widzowskiej *Psotna wiosna*, obrazki wczesnowiosennych kwiatów, worki foliowe na śmieci, sztuczny krokus, bębenek, grzechotka, tamburyn, karty pracy, cz. 3, s. 49, 50.

Przebieg dnia

I

1. Karta pracy, cz. 3, s. 49.

Rysowanie po śladzie rysunków krokusów. Zaznaczanie elementów ułożonych tak samo jak we wzorze.

2. Zabawa słowna – *Wiosna mnie cieszy*.

Dzieci siedzą w kole, podają sobie sztucznego krokusa i kończą zdanie: *Cieszę się, że przyszła wiosna, bo...* Dzieci starają się nie powtarzać wypowiedzi kolegów.

 Ćwiczenia poranne – zestaw nr XXIV (przewodnik, s. 51–52).

II

 Słuchanie opowiadania I. Kwintowej *Przebiśnięgi*.

1. Słuchanie opowiadania nauczyciela z wykorzystaniem sylwet postaci: *Małgosi, jej mamy, wiewiórki, wrony, wiosny*.

Całą zimę matusia Małgosi była chora i coraz smutniejsza.

– *Żebym to wiosny doczekała! W wiosennym słończku się ogrzała. Może by mi zdrowie wróciło.*

– *Matusiu, a gdzie ta wiosna?*

– *Nie wiem, córeczko, nie wiem. Może jeszcze za morzami, może za lasami, a może już nad naszym jeziorem.*

– *A po czym ją poznać, matusiu?*

– *Po ciepłym uśmiechu. Po wietrzyku lekkim. Po kwiatkach, którymi ziemię obdarza.*

– *A czym ta wiosna przyjedzie?*

– *Może jej wiatr dywan rozściele; może motyle powóz pociągną, nie wiem.*

– *A może sam Król Ryb swoją łodzią ją przez jezioro przewiezie?*

– *Może, córeczko.*

– *Dziadka łódź też piękna i duża, prawda, matusiu?*

– *Prawda.*

Codziennie biegnie Małgosia na pole. Co dzień czeka na wiosnę nad brzegiem jeziora. W górę główkę zadziera, czy też skowronka nie ujrzy, czy też piosenki dźwięcznej nie usłyszy. Ale wiatr tylko na polach wyje, w gałęziach nagich gwizdże. Mija tydzień, mija drugi. Ciepłej się robi na świecie, śnieg tylko płatami już leży. Nagie konary drzew do bladego słońka się wyciągają. Małgosia pyta codziennie:

– Matusiu, może to już wiosna?

– Nie wychodzę, córeczko, nie wiem. Jak pierwszy kwiatek mi przyniesiesz, to będzie znak, że przyszła. Może wtedy wiosenne słońko mi pomoże.

„Pierwszy kwiatek” – myśli dziewczynka. „Nic innego, tylko trzeba tej wiosny szukać”.

Otuliła się Małgosia mamią chustką w kratę i idzie za furtkę, za ogródek, dróżką prosto w pole. Wiatr zimny dmucha jej w buzię, zagląda pod chustkę, jakby chciał zobaczyć, co to za mały zuch polną dróżką wędruje i zimna się nie boi. Idzie Małgosia przez las. Wiewióreczka z drzewa na drzewo skacze:

– Wiewióreczko, nie wiesz, czy tędy droga do wiosny?

– Nie wiem – macha wiewióreczka puszystym ogonkiem i znika.

Na gałęzi sosny siedzi wrona i rozgląda się wokoło.

– Wrono, wrono, nie wiesz, gdzie mieszka wiosna? A może już do nas idzie?

– Nie wiem – kracze wrona i prostuje skrzydła.

Idzie Małgosia przez las. Rozgląda się uważnie, czy też małego pączka kwiatu nie zobaczy. Ale śnieg jeszcze pod sosnami leży, gdzieniegdzie tylko ziemię widać. Usiadła Małgosia na pieńku:

– Słoneczko, zaświeć jaśniej, może wiosna prędzej przyjdzie!

Ale słońko twarz za chmurkę chowa. Wzdycha Małgosia, wstaje z pieńka i głębiej do lasu wchodzi. Nagle widzi tam, gdzie krzaki leszczyny, coś jaśniej, coś się srebrzy, coś złoci. Czy to baze, czy słońko promyk zrzuciło? Nie, to warkocz pięknej dziewczyny. Dłonią lekko dotyka gałązek krzewów i uśmiecha się ciepło i słonecznie.

– Czego szukasz w lesie? – pyta dziewczyna.

– Szukam wiosny – odpowiada Małgosia.

– A na co ci wiosna?

– Matusia moja chora. Mówiła, że gdyby się w wiosennym słończku ogrzała, może byłaby zdrowa. Chciałam spotkać wiosnę, poprosić, żeby wcześniej do nas przyszła.

– A jak ją poznasz? – pyta piękna dziewczyna.

– Po pierwszym kwiatku, tak mówiła matusia. Tylko długo na niego czekać – wzdycha Małgosia – a tak go chciałam znaleźć dla matusi.

Piękna dziewczyna uśmiecha się do Małgosi serdecznie, a potem nachyla się i całuje grudkę ziemi. I nagle z szarej grudki wykwita śliczny kwiatek.

– To dla twojej matusi ten przebiśnieg. Weź go i zanieś do domu.

Małgosia zdumiona bierze kwiatek w małe rączki, chce o coś zapytać, rozgląda się wokoło. Na świecie jest jakoś jaśniej, weselej. Lekuchno kołysze wiatr czubkami drzew. Daleko złoci się pomiędzy gałązkami leszczyny jasny warkocz pięknej dziewczyny. Od tej pory w lesie wczesną wiosną rozkwitają prześliczne białe przebiśniegi.

A matusia Małgosi – jak myślicie, czy wyzdrowiała? (Dzieci wyrażają swoje opinie).

Tak, wiosenne słończko wróciło jej zdrowie.

2. Rozmowa na temat opowiadania.

– Dlaczego mama Małgosi była smutna? Co mogło przywrócić jej zdrowie?

– Po czym Małgosia miała poznać, że przyszła wiosna?

– Dokąd poszła dziewczynka szukać wiosny? Jakie zwierzątka spotkała po drodze?

– Jak wyglądała dziewczyna napotkana w lesie? Kim ona była? Co o tym świadczyło?

– Co Wiosna podarowała Małgosi? Skąd wziął się przebiśnieg?

- Czy mama dziewczynki wyzdrowiała? Co jej w tym pomogło?
- 3. Ćwiczenia językowe – *Oceniamy zachowanie Małgosi*.
Dzieci poszukują jak najczęściej przymiotnikowych określeń, którymi można scharakteryzować Małgosię, np. *dobra, wrażliwa, odważna, kochająca, troskliwa*.
- 4. Zabawa dramowa – *Spotkanie Małgosi z panią Wiosną*.
Dzieci tworzą w parach krótkie dialogi prowadzone między *Wiosną* i *Małgosią*.
- 5. Oglądanie obrazków wybranych wiosennych kwiatów (np. *przebiśniegu, krokusa, sasanki, pierwiosnka*). Opisywanie ich wyglądu, porównywanie kolorów, wyglądu liści i kwiatów; prawidłowe nazywanie. Podział ich nazw na sylaby. Podział nazw: *krokusy, sasanki* na głoski.
- 6. Zabawa *Co to za kwiatek?*
Chętne dziecko opisuje wygląd wiosennego kwiatka – bez podawania jego nazwy. Pozostałe dzieci odgadują, o jakim kwiatku jest mowa, wskazują go na obrazku.
- Zabawa ruchowa z elementem wyprostnym – *Wiosenne kwiaty (przewodnik, s. 60)*.
- Spacer w pobliżu przedszkola, robienie wiosennych porządków.
  - Obserwowanie zmian zachodzących w przyrodzie, nazywanie ich.
  - Zwracanie uwagi na porządkowanie przydomowych ogródków (przycinanie gałęzi drzew i krzewów, kopanie ziemi pod zasiew...).
  - Zrozumienie konieczności robienia wiosennych porządków.
  - Zbieranie kamieni, patyków na placu przedszkolnym i wrzucanie ich do przygotowanych worków.

III

1. Karta pracy, cz. 3, s. 50.

Oglądanie zdjęć i słuchanie nazw ptaków, które najwcześniej wracają z ciepłych krajów. Uzupełnianie tabelki odpowiednimi naklejkami tak, aby pionowo i poziomo były zdjęcia czterech różnych ptaków.

2. Słuchanie pełnego humoru wiersza A. Widzowskiej *Psotna wiosna*.

*Niespodziewanie, tuż o poranku,
zaspany niedźwiedź stanął na ganku.
– Wiosna już przyszła! Wszyscy, pobudka!
Pierwsze przybiegły kury z ogródka.*

*Z chlewika wyszła pani Chrumczyńska,
za nią kwicząca gruba rodzinka.
– Chrum, chrum! – zawołał tata do dzieci.
– Uśmiech na ryjki! Słoneczko świeci!*

*Konie galopem przybiegły z łąki.
– Ihaaaha! Wiosna! Słyszać skowronki!
Krówki pobiegły paść się nad rzeką.
– Muuu! Dzisiaj damy wiosenne mleko!*

*Pies oddał Wiośnie swój przysmak – kości,
i choć był głodny, czekał z radości.
A psotna Wiosna, jadąc na sankach,
zachichotała: – Zróbmy bałwanka!*

- 3. Rozmowa na temat wiersza.
  - Jaką nowinę przyniósł niedźwiedź?
  - Co zrobiły zwierzęta?
  - Co chciała zrobić Wiosna?

- Zabawa ruchowa z elementem ortofonicznym – *Bociany*.
Dzieci – *bociany* – biegają *nad ląką*, machając rękami jak *skrzydłami*. Na mocne uderzenie w tamburyn zatrzymują się, stają na jednej nodze i naśladują głos bociana: *kle, kle, kle*. Dwa uderzenia w tamburyn są sygnałem do ponownego ruchu.

Tydzień IV: Nadeszła wiosna

Dzień I. Powroty ptaków

Cele ogólne:

- rozwijanie mowy; zapoznanie z literą I: małą i wielką, drukowaną i pisaną; rozwijanie sprawności manualnej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- wypowiada się na temat powrotu ptaków; rozpoznaje i nazywa literę I: małą i wielką, drukowaną i pisaną; wykonuje wyklejankę.

Środki dydaktyczne: wiersz M. Konopnickiej *Jaskółka*, nagranie utworu A. Vivaldiego z cyklu *Cztery pory roku. Wiosna*, książki, albumy o ptakach, obrazki (zdjęcia) bociana, szpaka, jaskółki, skowronka, obrazki ptasich piór, narysowane sylwety jaskółek, papier: czarny, brązowy, żółty i pomarańczowy, klej, nożyczki, zielony materiał wielkości koca, kartki, szarfy w 4 kolorach: zielonym, żółtym, czerwonym, niebieskim, tamburyn, nagrania głosów ptaków, sznureczki, długi sznurek, obrazek przedstawiający wiosenne prace w ogrodzie, litery, kolorowe nakryvky, kartki z nazwami narzędzi ogrodniczych, karty pracy, cz. 3, s. 51, 52, 53, *Nauka...* s. 23–24, 53.

Przebieg dnia

I

1. Zabawa plastyczna – *Wiosenne słońce*.
Wydzieranie koła i pasków – promyków słońca, z żółtego i z pomarańczowego papieru, naklejanie ich na kartce.
2. Dzielenie nazw obrazków na sylaby i na głoski.
 Ćwiczenia poranne – zestaw nr XXV.
  - Zabawa orientacyjno-porządkowa *Pory roku*.
Nauczyciel dzieli dzieci na *cztery pory roku* oznaczone szarfami: w kolorze zielonym – *wiosna*; żółtym – *lato*; czerwonym – *jesień*; niebieskim – *zima*. Dzieci przykucają i zaczynają się poruszać dopiero wtedy, kiedy zobaczą podniesioną w górę szarfę w kolorze swojej pory roku. Podczas wykonywania ruchów szepczą nazwę pory roku, którą przedstawiają.
  - Ćwiczenie dużych grup mięśniowych – *Wietrzyk i wichura*.
Na hasło: *Wietrzyk* dzieci – *drzewa* – delikatnie poruszają palcami rąk wyciągniętych w górę i cichutko szumią. Hasło: *Wichura* jest sygnałem do poruszania rękami i całym tułowiem, czyli naśladowania *drzewa* poruszającego się przy silnym *wietrze*.
  - Skoki – *Głodne żabki*.
Dzieci – *żabki* – poruszają się, skacząc. Na hasło: *Mucha* wyskakują w górę, aby złapać jedzenie; następnie skaczą dalej.
  - Ćwiczenie równowagi – *Z kamienia na kamień*.
Dzieci naśladują chodzenie po małych *kamieniach*, oddalonych od siebie; na przemian wysoko unoszą jedną, a potem drugą nogę – z utrzymaniem równowagi.
  - Ćwiczenie rąk i tułowia – *Natrętna pszczoła*.
Dzieci oganiają się przed krążącą wokół nich *pszczołą*.

- Bieg – *Motylki*.
Dzieci – *motylki* – biegają przy akompaniamencie tamburynu, poruszając rękami jak *skrzydłkami*; podczas przerwy w grze zastępują w bezruchu.
- Zabawa uspokajająca – *Zmieniamy kierunek*.
Dzieci maszerują po obwodzie koła w rytmie granym na tamburynie. Podczas przerwy w grze zatrzymują się i odwracają w drugą stronę, zmieniając kierunek ruchu. Przy akompaniamencie tamburynu idą w stronę przeciwną.

II

☐ Rozmowa o wiosennych powrotach ptaków.

1. Oglądanie książek o ptakach; zachęcanie do dzielenia się spostrzeżeniami na temat ich wyglądu. Rozpoznawanie i nazywanie wybranych ptaków.
– Jakie ptaki najczęściej spotykacie w pobliżu swoich domów?
2. Zabawa *Ptasi podróznicy*.
Dzieci odsłaniają obrazki wybranych ptaków, które przylatują wiosną z Afryki, np. *bociana*, *jaskółki*, *szpaka*, *skowronka*. Omawiają ich wygląd; wskazują podobieństwa i różnice. Nauczyciel przybliży ich zwyczaj.
3. Ćwiczenia słuchowe – *Ptasie odgłosy*.
Słuchanie nagrania głosów ptaków; określanie, do którego ptaka należą; próby naśladowania tych głosów.
4. Zabawa dramowa – *Wiosenne powroty*.
Chętne dzieci wcielają się w role wybranych ptaków i prowadzą w parach krótkie dialogi, w których próbują wyjaśnić, dlaczego wrócili z Afryki.

5. Karta pracy, cz. 3, s. 51.

Czytanie tekstu wyrazowo-obrazkowego. Kolorowanie rysunku skowronka.

🎧 Zabawa bieżna – *Powroty ptaków*.

Dzieci – *ptaki* – *wracają z Afryki*, biegają w różnych kierunkach z rozłożonymi na bok rękami jak skrzydłami, przy akompaniamencie tamburynu. Podczas przerwy w grze przykucają i odpoczywają przed dalszą podróżą. Dźwięki tamburynu są sygnałem do dalszego biegu.

☐ *Jaskółka* – wyklejanka z czarnego papieru.

1. Słuchanie wiersza M. Konopnickiej *Jaskółka*.

Podczas recytacji wiersza przez nauczyciela dzieci, na sygnał, naśladują odgłosy piskląt: *pi, pi, pi*. Po wysłuchaniu wiersza oglądają obrazek przedstawiający jaskółkę. Omawiają jej wygląd; wypowiadają się, ile dzieci miała jaskółka z wiersza i w jaki sposób o nie dbała.

*Czarna jaskółeczka
do gniazdeczka leci.*

*– Pi, pi, pi, pi! –
krzyczą głodne dzieci.*

*Czarna jaskółeczka
robaczki przynosi.*

*– Pi, pi, pi, pi! –
każde o nie prosi.*

*Czarna jaskółeczka
karmi dziatki swoje.*

*– Pi, pi, pi, pi! –
krzyczą wszystkie troje!*

*Czarna jaskółeczka
po muszki już leci.*

*– Pi, pi, pi, pi! –
krzyczą głodne dzieci.*

2. Oglądanie obrazków (zdjęć) ptasich piór, zapoznanie z ich budową. Zwrócenie uwagi, że składają się one z elastycznej osi oraz promyków, które od niej odchodzą z jednej i drugiej strony i nie łączą się ze sobą. Nauczyciel wyjaśnia, że na skrzydłach ptaki posiadają pióra zwane *lotkami*, dzięki którym latają. Z ogona wyrastają pióra zwane *sterówkami* – one pozwalają ptakom utrzymywać równowagę.

3. Wykonanie pracy plastycznej.
  - Zapropowanie wykonania *jaskółek* do ozdobienia kącika przyrody.
  - Pokaz i omówienie sposobu wykonania pracy przez nauczyciela.
  - Samodzielne działania dzieci: wycinanie sylwety jaskółki z białego kartonu po liniach narysowanych przez nauczyciela; oklejanie jej połowy głowy, skrzydełek i ogonka drobnymi kawałeczkami czarnego papieru; pozostawienie brzuszka i części głowy w kolorze białym; wycinanie trójkątnego dziobka z brązowego papieru i przyklejanie w odpowiednim miejscu (jaskółkę dzieci wyklejają z jednej i z drugiej strony, aby po powieszeniu na sznureczku była jednakowa z obu stron).
  - Oglądanie powstałych prac; zawieszenie ich (na różnej długości sznureczkach) na sznurku powieszonym w pobliżu kącika przyrody. Obserwowanie poruszania się *ptaków* podczas dmuchania na nie.

 Wprowadzenie litery **l**: małej i wielkiej, drukowanej i pisanej.

1. Oglądanie obrazka przedstawiającego wiosenne prace w ogródku.
  - Co robimy wiosną w ogródku?
  - Jakich narzędzi ogrodniczych potrzebujemy?
  - Do czego potrzebujemy widel, a do czego – motyki?
  - Do czego potrzebujemy sekatora, a do czego – grabi i łopaty?
2. Analiza i synteza słuchowa słowa *łopata*.
  - Dzielenie słowa *łopata* na sylaby.
  - Dzielenie słowa *łopata* na głoski.
  - Co słyszycie na początku słowa *łopata*?
  - Podawanie przykładów słów rozpoczynających się głoską *l* (*łodyga, łuk, łubin...*), mających ją w środku (*półka, głowa, igła...*) oraz na końcu (*dół, bawół, stół...*).
  - Z ilu głosek składa się słowo *łopata*?
3. Budowanie schematu słowa *łopata*.

4. Analiza i synteza słuchowa imienia *Lucja*.
Dzielenie imienia na sylaby, na głoski; budowanie jego schematu.
5. Pokaz litery **l**: małej i wielkiej, drukowanej i pisanej.
6. Umieszczenie poznanych liter: **l, Ł, a, c, u, o, p, t**, pod schematami słów *łopata, Lucja*.
• Odczytanie wyrazu **łopata**.

 Zabawa ruchowa *Przeczytaj i naśladuj*.

- Nauczyciel ma kartki z nazwami narzędzi ogrodniczych. Pokazuje je dzieciom, a one, po odczytaniu tych nazw, naśladują czynności, jakie się nimi wykonuje.
Przykładowe nazwy: **widły, grabie, sekator, motyka, łopata, konewka**.
7. Ćwiczenia w zeszytcie *Nauka czytania, pisania, liczenia*, s. 23–24.
    - Dzielenie słowa *łopata* na głoski – podział prostokąta pod rysunkiem na tyle części, z ilu głosek składa się nazwa.
    - Kolorowanie liter **l, Ł** na wybrany kolor.
    - Czytanie połączeń litery **l** z poznanymi literami.
    - Odczytanie nazw; rysowanie tego, co przedstawiają.
    - Rozwiązywanie rebusów.
    - Pisanie liter **l, Ł** po śladach.
    - Kolorowanie pól z literami, które tworzą nazwy rysunków.
    - Kolorowanie na ten sam kolor nazw narzędzi ogrodniczych i nazw czynności, które się nimi wykonuje.

8. Ćwiczenia w zeszytcie *Nauka czytania, pisania, liczenia*, s. 53.

- Pokaz prawidłowego kreślenia liter **I**, **L** przez nauczyciela.
- Kreślenie liter **I**, **L** w powietrzu, na podłodze, na tacce z piaskiem.
- Samodzielne pisanie liter **I**, **L**.

 Szukamy ptaków – spacer w pobliżu przedszkola; poszukiwanie ptaków; rozpoznawanie ich i nazywanie, obserwowanie ich zachowania; słuchanie ich głosów.

III

1. Zabawa przy muzyce – *Wiosenny trawnik* (aktywne słuchanie muzyki według B. Strauss).

Przed rozpoczęciem zabawy dzieci wycinają z kolorowego papieru kwiatki, które zostaną rozłożone na dużym kawałku zielonego materiału, imitującym trawę. Podczas zabawy dzieci pełnią rolę *wiosennego wietrzyka*. Każde dziecko trzyma koniuszek materiału i unosi go w górę. Podczas słuchania muzyki (A. Vivaldi *Cztery pory roku*) dzieci wykonują następujące ruchy:

- * fragment głośny – stojąc w miejscu, poruszają materiałem tak, aby kwiatki wysoko podskakiwały do góry,
- * fragment cichy – poruszają materiałem delikatniej, tak aby leżące na nim kwiatki podskakiwały niezbyt wysoko,
- * powtórzenie pierwszej czynności, podczas realizacji dzieci poruszają się w prawo,
- * powtórzenie drugiej czynności, podczas realizacji dzieci poruszają się w lewo,
- * kładą materiał na podłodze, po czym improwizują ruchy wiatru, biegając po sali zgodnie z charakterem muzyki,
- * kładą się na plecach na podłodze i wykonują nieznaczne ruchy rękami i nogami, po czym na końcu zabawy *wiatr ucicha* i dzieci przestają się poruszać.

2. Karty pracy, cz. 3, s. 52, 53.

Słuchanie tekstu, rysowanie po śladach rysunków.

 Zabawa bieżna – *Powroty ptaków (przewodnik*, s. 68).

Dzień 2. Czy to ptak, czy to ssak?

Cele ogólne:

– wykazywanie się wiedzą na temat zwierząt; rozwijanie umiejętności dodawania i odejmowania.

Cele operacyjne:

Dziecko:

– prawidłowo rozwiązuje kwiz; dodaje i odejmuje w zakresie 9.

Środki dydaktyczne: piłka, wycięte z kolorowych czasopism zdjęcia (obrazki) zwiastunów wiosny, trzy kartonowe pudełka z rysunkami (ptaka, kwiatka, listka), różne sylwety, tamburyn, szarfy w czterech kolorach, obrazki zwierząt, 2 szarfy – zielona i niebieska, kartonowe lizaki z jednym kołem i dwoma kołami, pocięte na pół obrazki zwierząt, kartonowe sylwety jajek, szarfy albo kółka do sersa, pojemnik na sylwety jajek, klej, nożyczki, rysunki z dwoma gniazdami, z różną liczbą jajek, książka, s. 62, 63, karta pracy, cz. 3, s. 54.

Przebieg dnia

I

1. Zabawa *Co kojarzy się z wiosną?*

Dzieci stoją w kole; nauczyciel kolejno rzuca do nich piłkę. Zadaniem dzieci jest ją złapać i odrzucić, podając słowo, które kojarzy się z wiosną. Dzieci starają się nie powtarzać odpowiedzi kolegów.

2. Ćwiczenia klasyfikacyjne – *Do którego pudełka?*

Dzieci rozkładają na dywanie zdjęcia (obrazki) przedstawiające zwiastuny wiosny, wycięte w domu z kolorowych czasopism (nauczyciel sam również przygotowuje obrazki, gdyby dzieci ich nie przyniosły). Dzieci kolejno wybierają obrazki i omawiają, co się na nich znajduje. Nauczyciel

- ustawia przed nimi trzy tekturowe pudełka; na jednym narysowany jest *kwiatek*, na drugim – *ptaszek*, a na trzecim – *listek*. Zadaniem dzieci jest posegregowanie poszczególnych zwiastunów do odpowiednich pudełek: osobno *kwiatki*, *ptaki* i *inne zwiastuny wiosny* (pudełko z listkiem).
- Dzieci wspólnie z nauczycielem liczą, ile obrazków jest w każdym pudełku; określają, gdzie jest ich najwięcej, a gdzie – najmniej.
3. Ćwiczenia w kontynuowaniu zaproponowanego rytmu – *Wiosenne szlaczki*.
Nauczyciel układa przed dziećmi szlaczek z wybranych sylwet; dzieci kolejno dokładają elementy tak, aby się powtarzały. Np. *krokus, krokus, deszczowa kropla; krokus, krokus, deszczowa kropla; motyl, biedronka, listek, motyl, biedronka, listek*.
- Ćwiczenia poranne – zestaw nr XXV (*przewodnik*, s. 67–68).

II

 Czy to ptak, czy to ssak? – kwiz.

1. Przeprowadzenie kwizu.

Nauczyciel przygotowuje dla każdego dziecka zestaw dwóch kartonowych lizaków: z jednym kółkiem i z dwoma kółkami. Jeśli, zdaniem dziecka, prawidłowa będzie odpowiedź pierwsza, podniesie w górę lizak z jednym kółkiem; jeśli odpowiedź druga – podniesie lizak z dwoma kółkami. Po każdym pytaniu wszyscy razem ustalają prawidłową odpowiedź. Przed rozpoczęciem zabawy nauczyciel przypomina dzieciom pojęcie *ssak*. Dzieci podają przykłady ssaków, które znają. Za każdą prawidłową odpowiedź dzieci otrzymują po jednym punkcie. Wygrywa to dziecko, które będzie miało ich najwięcej. Przy każdym pytaniu dzieci określają, czy dane zwierzę jest ptakiem, czy ssakiem.

- *Bocian ma długie nogi i czerwony dziób.*

Bocian ma długie nogi i żółty dziób.

- *Krowa daje białe mleko.*

Krowa daje zielone mleko.

- *Wróbel ma kolorowe piórka.*

Wróbel ma szare piórka.

- *Koń lubi jeść lody.*

Koń lubi jeść siano.

- *Wrona odlatuje zimą do ciepłych krajów.*

Wrona zostaje u nas na zimę.

- *Lew chodzi na czterech łapach.*

Lew chodzi na dwóch łapach.

- *Sikorka ma czerwony brzuszek.*

Sikorka ma żółty brzuszek.

- *Koty polują na mleko.*

Koty polują na myszy.

- *Pies, gdy się cieszy, macha ogonem.*

Pies, gdy się cieszy, szczyrzy zęby.

- *Kaczki wołają: kra, kra.*

Kaczki wołają: kwa, kwa.

2. Ćwiczenia klasyfikacyjne – *Ssaki czy ptaki?*

Dzieci losują obrazki zwierząt; rozpoznają je i nazywają. Jeśli na obrazku przedstawiony jest ssak, układają je w szarfię zielonej, a jeśli ptak – w szarfię niebieskiej.

3. Zabawa *Dziwne zwierzęta*.

Nauczyciel układa przed dziećmi obrazki zwierząt złożone z dwóch niepasujących do siebie połówek (ptak i ssak). Zadaniem dzieci jest rozpoznanie, z połówek jakich zwierząt składają się obrazki, i utworzenie nowych w taki sposób, aby obie połowy do siebie pasowały.

 Zabawa ruchowa rozwijająca szybką reakcję na sygnał – *Wróbelki i kot*.
Dzieci – *wróbelki* – swobodnie biegają po sali, machając rękami jak skrzydełkami. Na hasło: *Idzie kot* – jak najszybciej muszą przykucnąć w wyznaczonym miejscu. Hasło: *Kota nie ma* jest sygnałem do ponownego swobodnego poruszania się.

 Zabawa matematyczna *Kukulcze jajo* (według T. Fiutowskiej).

Przed rozpoczęciem zabawy nauczyciel przybliży dzieciom zwyczajnie kukulek.

Kukulczym jajem oraz innymi ptasimi jajkami w zabawie są kartonowe sylwety jajek w takim samym rozmiarze i kolorze. Liczba liczmanów zależy od utrwalanego w czasie zabawy zbioru liczbowego. *Ptasie gniazda* – czyli kółka do sersa albo szarfy (o jedno mniej niż liczba uczestników) – są ułożone w pewnej odległości od siebie. Dzieci zajmują miejsca w kółkach i układają w nich tyle *jajek*, ile poleci nauczyciel, mówiąc, np. *Każda ptasia mama znosi cztery jajka*. Dzieci biorą je z pojemnika, który stoi pośrodku, między kółkami. Po *złożeniu jajek ptasie mamy* stoją w kółkach, zwrócone twarzami do środka koła; *jajka* leżą za nimi. Poza kołem i bez swojego gniazda, za plecami dzieci, znajduje się *kukulka*. Ma ona jedno *jajko*, które próbuje podrzucić innej *samiczce* tak, aby ona tego nie zauważyła. Dlatego też, chodząc za plecami dzieci, kuca przy kółkach, markuje położenie *jajka*; idzie dalej, znowu się pochyla. Po przejściu *kukulki ptasie samiczki* odwracają się i liczą swoje *jajka*. Ta, która zauważy, że ma o jedno jajko więcej, goni *kukulkę*, która ucieka, starając się zająć jej *gniazdo*. Jeżeli ją dogoni, *kukulka* odbiera podrzucone *jajko* i dalej zostaje poza kołem, a *samiczka* wraca do swojego *gniazdka*. W sytuacji kiedy *samiczka* nie dogoni *kukulki* w czasie jednego okrążenia, sama zostaje *kukulką* – zabiera *jajko* i teraz ona stara się podrzucić je do wybranego *gniazda*. Przy powtórzeniach zabawy liczba *jajek w gniazdach* za każdym razem się zmienia.

• Nauczyciel przedstawia zadania matematyczne, dzieci obliczają i podają wyniki. Np. *Jaskółka zniosła siedem jajek. Jednak kukulka podrzuciła jej jeszcze dwa jajka. Ile wszystkich jajek ma w gniazdku jaskółka?*

W gniazdku sikory leżało dziewięć jajeczek. Kukulka chciała podrzucić swoje jajeczka i dlatego wyrzuciła z gniazda dwa jajeczka. Ile jajeczek sikory zostało w gniazdku?

• Ćwiczenie graficzne – *Ile jajek złożyły ptaki?*

Dzieci otrzymują kartki, na których narysowane są dwa gniazda z różną liczbą jajek. Ich zadaniem jest policzenie jajek w każdym gniazdku; wycięcie odpowiedniej liczby kółek i przyklejenie ich pod gniazdkami.

III

1. Ćwiczenia w książce, s. 62, 63.

- Oglądanie i słuchanie komiksu o bocianach. Wyklaskiwanie podanego rytmu z jednoczesnym powtarzaniem tekstu za nauczycielem.
- Wyjaśnienie znaczenia słowa *ornitolog*. Oglądanie zdjęć gniazd: czajki, bociana, jaskółki, remiza. Wyjaśnianie, dlaczego nie ma gniazda kukulki.

2. Karta pracy, cz. 3, s. 54.

Dzielenie nazw obrazków na głoski. Łączenie w każdym szeregu pierwszych głosek z nazw obrazków. Rysowanie tego, czego nazwa powstała.

 Zabawa bieżna – *Powroty ptaków* (*przewodnik*, s. 68).

Dzień 3. Wiosna w błękitnej sukience

Cele ogólne:

- rozwijanie umiejętności wokalnych; rozwijanie sprawności fizycznej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- śpiewa piosenkę; uczestniczy w ćwiczeniach.

Środki dydaktyczne: wiersz K. Datkun-Czerniak *Prawda to czy żart?*, obrazki do wiersza, piosenka *Wiosna w błękitnej sukience*, papierowe kwiaty, tamburyn, szarfy w 4 kolorach, bębenek, trójkąt (instrument), kolorowe krążki, woreczki, piłeczki, książka, s. 64, 65, karta pracy, cz. 3, s. 55.

Przebieg dnia

I

- Zabawy z wykorzystaniem wiersza K. Datkun-Czerniak *Prawda to czy żart?*
Podczas kolejnej recytacji wiersza dzieci odpowiadają, czy jego treść jest prawdziwa, czy nie. Starają się uzasadnić swoje zdanie. Wskazują na obrazkach zwierzęta występujące w wierszu. Poszukują określeń czynności, jakie wykonują te zwierzęta, np. zające – *kicają*, bocian – *szuka*, kukulka – *kuka*, motyl – *pije*.

*Po zielonej łące
kicają zające.*

*Bocian żabek szuka,
kukulczka kuka.*

*Motyl nektar pije,
ptaszek gniazdko wije.
Świerszcz melodię gra:
– cyt-ta, cyt-ta...*

*Pszczoła pyłek zbiera
z białej koniczyny.*

*Żuk kwiaty przynosi
dla swojej dziewczyny.*

*Mrówki ścieżynkami,
jeżdżą motorami,*

*zaś zielone żabki
przymierzają czapki.*

Czy to wszystko prawda?

Czy też żarty może?

*Gdy się zastanowisz,
to odgadnąć możesz.*

2. Karta pracy, cz. 3, s. 55.

Rysowanie szlaczków po śladach. Samodzielne rysowanie przez chętne dzieci.

- Ćwiczenia poranne – zestaw nr XXV (*przewodnik*, s. 67–68).

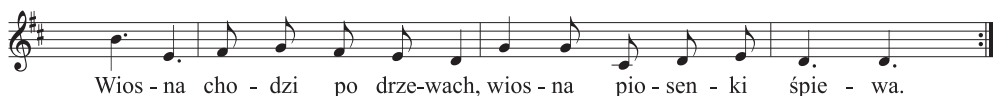
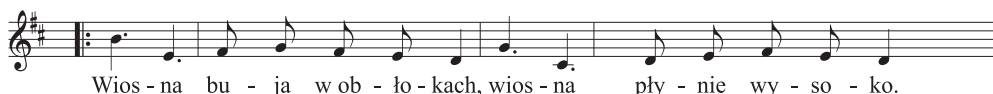
II

- Zabawy przy piosence *Wiosna w błękitnej sukience*.

- Zabawa inhibicyjno-incytacyjna – *Odszukaj swoją czwórkę*.

Dzieci są ustawione w grupkach po czworo; każde stara się zapamiętać kolegów ze swojej czwórki. Podczas miarowego akompaniamentu na bębnie w rytmie ćwierćnoty dzieci spacerują pojedynczo po sali. Pojawienie się rytmu punktowego do podskoków jest sygnałem do odszukania swojej czwórki, utworzenia kółeczka i krążenia dookoła w podskokach.

- Słuchanie piosenki *Wiosna w błękitnej sukience* (sł. E. Zawistowska, muz. S. Marciniak) śpiewanej przez nauczyciela.

- I. *Wiosna w błękitnej sukience
bierze krokusy na ręce,
wykapie je w rosie świeżej
i nowe płatki ubierze.*

Ref.: *Wiosna buja w obłokach,
wiosna płynie wysoko.
Wiosna chodzi po drzewach,
wiosna piosenki śpiewa.*

- II. *Potem z rozwianym warkoczem
niebem powoli gdzieś kroczy,
wysyła promienie słońca*

i wiersze pisze bez końca.

Ref.: *Wiosna...*

- III. *Nocą się skrada z kotami,
chodzi własnymi drogami.
A teraz śpi już na sośnie
i nie wie, że sosna rośnie.*

Ref.: *Wiosna...*

3. Rozmowa na temat piosenki.

- Ile zwrotek ma piosenka? Czy ma refren?
- Jak można ją zatańczyć?

- Krótkie opowiadanie jej treści z wyjaśnieniem znaczenia trudniejszych słów.

4. Zabawa taneczna przy piosence (uwrażliwiająca na akcent metryczny).

Dzieci tworzą pięcioosobowe kółka. W środku każdego z nich stoi jedno dziecko – *pani Wiosna*, która będzie grać na trójkacie, zaznaczając w piosence każdą pierwszą miarę w takcie.

Podczas melodii zwrotek dzieci chodzą dookoła, trzymając się za ręce, zgodnie z akompaniamentem *pani Wiosny*.

Podczas refrenów, zwrócone twarzami do środka koła, tańczą walczyka w miejscu. Wykonują, na przemian, jeden krok dosuwany do przodu oraz powrót na miejsce krokiem dosuwanym do tyłu (w grupach mniej zaawansowanych mogą jedynie rytmicznie ugiąć kolana).

Płynnym ruchem kołyszą rękami zgodnie z kierunkiem tańca (*do przodu i do tyłu*).

5. Ćwiczenia oddechowe.

Dzieci otrzymują papierowe kwiaty. Podczas trwania melodii piosenki tańczą po sali z kwiatami. Podczas przerwy w muzyce zatrzymują się i wachają je, to znaczy wciągają powietrze nosem, a wydychają ustami.

6. Nauka refrenu piosenki (zwrotek dzieci będą się uczyć w kolejnych dniach).

 Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw nr XVIII (*przewodnik*, s. 54).

Dzieci:

naśladują *panią Wiosnę* trzymającą w dłoniach naręczę kwiatów, stojąc w lekkim rozkroku, kołysząc się na boki w rytm melodii,

starają się improwizować ruchem roztańczoną *Wiosnę*, tańcząc leciutko na palcach, wirując swobodnie w rytm walca, uniesionymi ku górze rękami *falują* miękko w rytm melodii, kroczą powoli w różne strony,

unoszą ręce do góry i naśladują *promyki słońca* (wykonują energiczne ruchy rękami z dołu ku górze, dłonie mają rozwarte),

naśladują *pisanie kredą po tablicy*, tak samo jak po pierwszej zwrotce,

chodzą cichutko na czworakach jak koty, przykucają,

składają złożone ręce pod policzek i powoli podnoszą się ku górze (*rosną jak drzewo*),

jw.

III

1. Ćwiczenia w książce, s. 64, 65.

- Poznanie innych wczesnowiosennych kwiatów. Nauka rymowanki. Wyjaśnienie znaczenia określenia *kwiaty chronione*.
- W parach – dodawanie w zakresie 9.

 Opowieść ruchowa połączona z ćwiczeniami ortofonicznymi – *Wiosno, gdzie jesteś?*
Dzieci naśladują czynności i odgłosy, o których opowiada nauczyciel.

Krzyś nie mógł się doczekać nadejścia wiosny. Postanowił wyjść do ogrodu i jej poszukać. (Dzieci maszerują w różnych kierunkach). Zobaczył drzewa z zielonymi listeczkami, delikatnie poruszające się na wietrze. (Naśladują poruszające się drzewa i ich szum). W oddali usłyszał śpiew ptaków. (Naśladują śpiew ptaków). Nad domem krążyły dwa bociany. (Biegają z szeroko rozłożonymi rękami. Potem brodziły po trawie, wysoko podnosząc nogi, i rozglądały się w poszukiwaniu żabek. (Maszerują z wysokim unoszeniem kolan, rozglądają się na boki). Klekotały cichutko, aby ich nie spłoszyć. (Cicho naśladują klekot bocianów). Żabki zauważyły niebezpieczeństwo i skakały w różnych kierunkach, aby się ukryć. (Naśladują żabie skoki). Nawoływały się cichutko, aby nie zwrócić na siebie uwagi. (Cicho kumkają). Było ciepło i przyjemnie. Krzyś przeciągnął się, aby rozprostować kości. (Przeciągają się). Nagle nad uchem usłyszał ciche bzyczenie. To pszczoła krążyła nad jego głową. (Naśladują brzęczenie pszczoły). Chłopiec przestraszył się i zaczął uciekać, wymachując rękami, aby ją odgonić. (Biegają i wymachują rękami). Nagle jego uwagę zwróciły kolorowe kwiaty. Krzyś pochylił się i je powąchał. (Naśladują wąchanie kwiatów). Potem głośno kichnął. (Kichają aaa... psik!). „Nie muszę już dalej szukać wiosny” – pomyślał zadowolony, a potem, uśmiechnięty, wrócił do domu. (Maszerują, uśmiechając się do siebie).

Dzień 4. Pierwsze motyle

Cele ogólne:

- zachęcanie do obserwowania przyrody; porównywanie pojemności różnych naczyń; rozwijanie sprawności fizycznej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- wymienia etapy rozwojowe motyla; mierzy pojemność różnych naczyń za pomocą tej samej miarki; aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach.

Środki dydaktyczne: piosenka *Wiosna w błękitnej sukience*, klocki w kształcie figur geometrycznych, książki, albumy o motylach, bębenek, grzechotka, napis *motyl*, kolorowe krążki, tamburyn, szarfy w 4 kolorach, woreczki, piłeczki, kilka butelek plastikowych z zakrętkami, o pojemności 1 l, z różną zawartością wody zabarwionej farbą, butelki: 1-litrowa, 2-litrowa, niska i szeroka, wąska i wysoka, instrumenty perkusyjne, karty pracy, cz. 3, s. 56, 57.

Przebieg dnia

I

1. Zabawa twórcza *Motyle z figur*.

Dzieci układają z klocków w kształcie figur geometrycznych wymyślone przez siebie motyle.

Zwrócenie uwagi, że skrzydła motyla – prawe i lewe – są takie same (symetryczne).

2. Dzielenie nazw obrazków na sylaby i na głoski.

 Ćwiczenia poranne – zestaw nr XXV (*przewodnik*, s. 67–68).

II

 Pierwsze motyle – zapoznanie z etapami rozwojowymi motyla.

1. Oglądanie książek, albumów poświęconych motylom. Słuchanie ich nazw, podziwianie wyglądu, zapoznanie z ogólną budową.

2. Dzielenie słów: *motyl*, *motyle* na sylaby i na głoski.

3. Czytanie całościowe wyrazu *motyl*.

 Zabawa orientacyjno-porządkowa *Motyle*.

Przy dźwiękach grzechotki dzieci – *motyle* – fruwać nad *łąką*. Gdy usłyszą bębenek, siadają na krążkach – *kwiatkach* – i pożywiają się nektarem. Ponowne dźwięki grzechotki są sygnałem do *fruwania nad łąką*.

4. Karta pracy, cz. 3, s. 56.

Liczenie motyli cytrynków na zdjęciu. Oglądanie obrazków; opowiadanie o rozwoju motyli na podstawie motyla cytrynka – jednego z pierwszych, które pojawiają się wiosną.

5. Karta pracy, cz. 3, s. 57.

Ozdabianie i kolorowanie rysunku skrzydła motyla po prawej stronie tak samo jak na obrazku po lewej stronie. Rysowanie po śladach dróg motyli do zdjęć kwiatów podbiału.

Zabawy i ćwiczenia związane z mierzaniem pojemności płynów.

Nauczyciel przygotowuje kilka butelek, np. o pojemności 1 litra, z różną zawartością wody zabarwionej farbą. Butelki są z plastiku, dokładnie zakręcone.

1. Określanie, ile wody jest w butelce.

Nauczyciel ustawia przed dziećmi zakręconą butelkę z wodą. Pyta dzieci, ile jest wody w butelce (dużo, mało). Potem przewraca butelkę i pyta, czy jest w niej tyle samo wody.

2. Ustawianie butelek według wzrastającej w nich ilości wody.

Nauczyciel ustawia przygotowane butelki na stoliku przed dziećmi.

- Dzieci określają, w której butelce jest najwięcej barwionej wody, a w której – najmniej.
- Ustawiają butelki według ilości zawartej w nich wody – od tej z najmniejszą ilością, do tej z największą.
- Dmuchanie w kolejne odkręcone butelki. Porównanie dźwięków wydawanych przez butelki.

3. Zapoznanie z miarą płynów.

Nauczyciel wyjaśnia, że płyny mierzymy w litrach. Pokazuje butelki – 1-litrową i 2-litrową. Określa, ile wody się w nich mieści.

4. Sprawdzanie ilości napojów w dwóch różnych butelkach (jedna jest niska i szeroka, a druga – wąska i wysoka) za pomocą wspólnej miary.

Dzieci przelewają do szklanki wodę z jednej butelki, a potem – z drugiej butelki i liczą, ile szklanek wody było w jednej, a ile w drugiej butelce.

Określają, gdzie było jej więcej (powinno być tyle samo).

Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw nr XVIII (*przewodnik*, s. 54).

III

1. Zabawa rytmiczna *Tańczymy walca*.

Dzieci poruszają się za nauczycielem krokiem walca przy piosence (nagranie na płycie CD).

2. Nauka piosenki (zwrotek) *Wiosna w błękitnej sukience*.

Rytmizowanie tekstu z równoczesnym uderzeniem prawą, a następnie lewą ręką o uda; nauka tekstu fragmentami, metodą ze słuchu. Śpiew – zbiorowy i indywidualny.

3. Zabawa hamująco-pobudzająca *Wiosna*.

Dzieci poruszają się swobodnie podskokami po całej sali, zgodnie z rytmem akompaniamentu na tamburynie. Na umówione sygnały reagują odpowiednim ruchem. Np. rytmiczne uderzenia w bębenek w wolnym tempie ćwierćnutami są sygnałem do *mycia rosą krokusa*; tremolo na kołatce – *wysyłania promyków słońca*; glissando na dzwoneczkach – *pisanie wiersza*; uderzenie w trójkąt – *spania*.

4. Zabawa *Jak echo*.

Śpiewanie piosenki wspólnie z nauczycielem. Nauczyciel śpiewa pierwszy i trzeci wers każdej zwrotki, a dzieci jak echo odpowiadają, śpiewając wersy: drugi i czwarty.

 Zabawa orientacyjno-porządkowa *Pszczółki zbierają nektar*.

Dzieci – *pszczołki* – *latają nad łąką*. Na mocne uderzenie w bębenek przykucają i *zbierają nektar* – drobne kawałeczki papieru rozrzucone przez nauczyciela. Dwa uderzenia w bębenek są sygnałem do ponownego ruchu.

5. Wspólnie z nauczycielem śpiewanie piosenki; rytmiczne granie na instrumentach perkusyjnych – trójkątach, tarkach, grzechotkach.
6. Degustacja miodu.
Nauczyciel wyjaśnia, że mamy wiele miódów. Np.
  - * nektarowy (kwiatowy), np. rzepakowy, gryczany, akacjowy, lipowy, koniczynowy, mniszkowy, wielokwiatowy
  - * spadziowy
  - * mieszany.Dzieci próbują miodu i określają jego smak.
7. Zapoznanie z innymi produktami pszczelimi.
Kit pszczeli – propolis, pyłek kwiatowy, wosk pszczeli.

8. Karta pracy, cz. 3, s. 59.

Omawianie wyglądu pszczół. Rysowanie po drogach pszczół do ula. Liczenie pszczół. Oglądanie produktów, które otrzymujemy dzięki pszczołom.

 Zabawa orientacyjno-porządkowa *Pszczółki zbierają nektar* (przewodnik, s. 78).

 Wykonanie papierowych pszczółek.

1. Słuchanie ciekawostek na temat pszczół.

Pszczoly żyją w zorganizowanych grupach. Budują z czystego wosku pionowe plastry z obustronnie ułożonymi komórkami służącymi do wychowania czerwi i przechowywania pokarmu. Osobniki dorosłe i larwy odżywiają się nektarem, spadzią oraz pyłkiem kwiatowym. Zakładają duże kolonie, liczące od kilku do kilkudziesięciu tysięcy osobników.

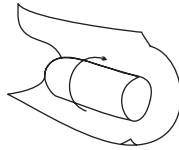
Wszystkie gatunki pszczół wytwarzają miód.

Wczesną wiosną cała armia pszczół zbiera nektar i pyłek kwiatowy, zapylając kwitnące sady, łąki rzepaku i większość roślin będących surowcami do produkcji żywności.

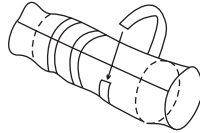
Rodziny pszczele składają się z matki, 15–60 tysięcy robotnic oraz od kilkuset do kilku tysięcy trutni.

W gnieździe na dole plastrów, w tak zwanej rodni, pszczoły wychowują czerw. Powyżej składają zapasy pyłku. Zapasy miodu pszczoły magazynują w części nazywanej miodnią.

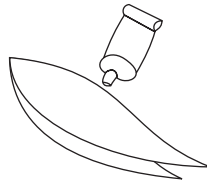
2. Ćwiczenia usprawniające pracę narządów artykulacyjnych.
  - Oblizywanie się od ucha do ucha, bo *miód jest taki dobry*.
  - Naśladowanie zlizywania miodu z górnej wargi, a potem – z dolnej wargi.
  - Zlizywanie *miodu* spod nosa, a potem z brody.
3. Zabawa *Jak dojść do ula*.
Nauczyciel umieszcza na podłodze obręcz (*ula*), do której ma dojść chętne dziecko – *pszczoła*. Ma ono zasłonięte oczy, a do *ula* prowadzi je inne dziecko, które, idąc w kierunku *ula*, naśladuje bzyczenie pszczoły.
4. Zapoznanie ze sposobem wykonania prac.
  - Wycinanie przez nauczyciela z brązowej bibuły prostokątów o wymiarach 22 x 20 cm.
  - Oklejanie nimi rolki po papierze toaletowym w taki sposób, aby po obu stronach bibuła wystawała około 5 cm ponad krawędź. Zawijanie wystającego brzegu jak papierka od cukierka i wkładanie do środka.

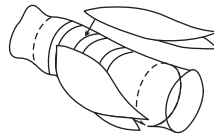
- Wycinanie z żółtej bibuły trzech prostokątów o wymiarach 1,5 x 17 cm.
- Przyklejanie ich na brązowym korpusie pszczołki. Oba końce powinny się stykać ze sobą w miejscu złączenia brązowej bibuły, gdzie są skleione.

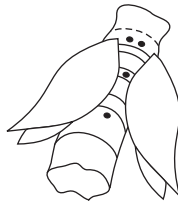
- Wycinanie skrzydeł z tektury (narysowany wzór).
- Przyklejanie ich do kawałków białej bibuły. Pozostawienie końców skrzydeł nieposmarowanych klejem i lekkie naciągnięcie bibuły. Wywoła to wrażenie lekkości i ruchu.

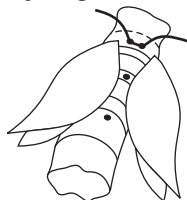
- Przyklejanie skrzydeł do wierzchu tułowia pszczoły, zgodnie z umieszczonym poniżej rysunkiem.

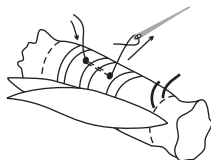
- Zrobienie przez nauczyciela igłą dziurek w pobliżu nasady skrzydeł. Dzieci wetkną w nie czułki. Dwa dodatkowe otwory znajdujące się w górnej części tułowia posłużą do zawieszenia pszczołki.

- Przewlekanie kawałka drutu izolowanego przez otwory, jak pokazano na rysunku. Robienie czulek, które powinny być jednakowej długości.

- Wykonanie zawieszania: nawleczenia przez nauczyciela na igłę kawałka włóczki i przeciągnięcie go przez otworki od przodu ku tyłowi. Zawiązanie końców włóczki, ustalając dowolnie długość zawieszania.

5. Wykonanie prac przez dzieci.
6. Wspólna ocena prac.
7. Udekorowanie pracami sali.

III

1. Zabawa *Tak – nie*.

Dzieci słuchają zdań mówionych przez nauczyciela. Jeżeli zdanie jest prawdziwe, dzieci mówią *tak*, a jeżeli nie jest prawdziwe, mówią *nie*.

Przykładowe zdania:

Pszczelarz to hodowca pszczół.

Miód jest słony.

W ulu rządzi królowa.

Miód nie jest zdrowy.

Pszczoly unikają kwiatów.

Robotnice to pracowite pszczoły.

Pasieka to miejsce, gdzie znajdują się ule z pszczołami.

2. Zabawa z wykorzystaniem tekstu.

Dzieci wymawiają krótki tekst: *Pszczółki moje kochane, czy u was miodu dostanę?* – ze złością, smutkiem, strachem i z radością.

3. Zabawa orientacyjno-porządkowa *Pszczółki zbierają nektar* (przewodnik, s. 78).

3. Przygotowanie do czytania, pisania, liczenia, s. 88.

Kończenie rysowania koralu z figur. Pokolorowanie rysunków figur każdego rodzaju kredką w jednym kolorze.

Kwiecień

Tydzień I: Wielkanoc – zwyczaje i tradycje

Dzień 1. Przygotowania do świąt

Cele ogólne:

- rozwijanie mowy i myślenia; zapoznanie z tradycjami świątecznymi; zapoznanie z literą j: małą i wielką, drukowaną i pisaną.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- wymienia czynności wykonywane przed świątami; nazywa produkty z koszyczka wielkanocnego; rozpoznaje i nazywa literę j: małą i wielką, drukowaną i pisaną.

Środki dydaktyczne: wiersz Doroty Gellner *Wielkanoc*, karty świąteczne, pudełko, obrazki: baranków i ich cieni; urządzeń elektrycznych, pocięte na części; ze świątecznymi symbolami, przedmioty związane z Wielkanocą, koszyczek, opaski na oczy, pisanki, tekturowa podstawka, karton, biała bibuła, papier kolorowy, nożyczki, klej, nasiona – rzeżuchy i żyta, wata, bębenek,

tamburyn, ziemia, doniczki, zdjęcia (obrazki) różnych jajek (przepiórczych, kurzych, gęsich, strusich), litery, styropianowe lub drewniane jajka, łyżki, tacki z piaskiem, karty pracy, cz. 3, s. 60, 61, *Nauka...* s. 25–26, 54.

Przebieg dnia

I

1. Oglądanie kart świątecznych. Zwrócenie uwagi na powtarzające się na nich elementy; wskazywanie symboli, które kojarzą się z Wielkanocą.

 Ćwiczenia poranne – zestaw nr XXVI.

• Zabawa orientacyjno-porządkowa *Jak pisanki*.

Dzieci biegają po sali w różnych kierunkach; na mocne uderzenie w bębenek kładą się na dywanie i swoim ciałem próbują przybrać kształt *pisanki*. Dwa uderzenia w bębenek są sygnałem do ponownego ruchu.

• Ćwiczenie dużych grup mięśniowych – *Wysoko – nisko*.

Dzieci stoją w rozsypane; na hasło: *Wysoko*, wspinają się na palce, wyciągają do góry ręce i poruszają palcami – szukają *wielkanocnego koszyka na szafie*. Na hasło: *Nisko* przykucają i naśladują rękami czyszczenie *obuwia* przed świętami.

• Ćwiczenie tułowia – *Ciężkie siatki i lekkie siatki*.

Dzieci robią *przedświąteczne zakupy*; najpierw idą lekko, z *pustymi siatkami*, a potem niosą *ciężkie siatki z zakupami* – pochylają się do przodu, uginają nogi i naśladują *dźwiganie ciężkich zakupów*.

• Skoki – *Zajęczki wielkanocne*.

Dzieci – *zajęczki* – poruszają się po sali skokami (na ugiętych nogach), ręce trzymają przy głowie, pokazując *uszy zajączków*.

• Bieg – *Kwoka i kurczątka*.

Dzieci są podzielone na kilka zespołów. Prowadzący w każdym zespole to *kwoka*, za którą biegną, jedno za drugim, *kurczątka*. *Kwoka* prowadzi *kurczątka* w taki sposób, aby się nie zgubiły, a *kurczątka* pilnują się dzieci, które stoją przed nimi. Mocne uderzenie w bębenek jest sygnałem do zatrzymania i zmiany prowadzącego, który idzie na koniec swojego zespołu. Zaczyna prowadzić kolejne dziecko.

• Zabawa uspokajająca – *Świąteczny spacer*.

Dzieci idą po obwodzie koła, rytmicznie powtarzając tekst: *Na spacerek wychodzimy, by odwiedzić swe rodziny*.

II

 Rozwiązywanie zagadek związanych z Wielkanocą.

1. Karta pracy, cz. 3, s. 60.

Rozwiązywanie zagadek. Odszukiwanie we wkładce obrazków przedstawiających rozwiązania zagadek; naklejanie ich na obrazki pisanek z tekstami odpowiednich zagadek.

2. Wypowiedzi dzieci na temat Wielkanocy; dzielenie się spostrzeżeniami.

3. Ćwiczenia analizy i syntezy wzrokowej – *Co przedstawiają obrazki?*

Składanie przez dzieci obrazków urządzeń elektrycznych pociętych na części. Rozpoznawanie ich i nazywanie. Zwrócenie uwagi na urządzenia elektryczne, które przydadzą się w przedświątecznych przygotowaniach.

Podawanie propozycji takich urządzeń przez dzieci; podział ich nazw na sylaby (np. *odkurzacz, żelazko, mikser, pralka*); wyjaśnienie, do czego mogą się przydać. Zachęcanie do pomocy w przedświątecznych przygotowaniach.

4. Słuchanie ciekawostek na temat różnych zwyczajów, obrzędów związanych z Wielkanocą.

WIELKANOC nazywana jest Świętami Zmartwychwstania Pańskiego. Chrześcijanie obchodzą ją na pamiątkę zmartwychwstania Chrystusa, który pokonał śmierć i powrócił do żyjących.

Wierzą, że ofiarował on swoje życie, żeby odkupić ludzkie winy.

Typowym zwierzęciem ofiarnym przez wiele tysięcy lat był BARANEK. Po zmartwychwstaniu Chrystusa to miłe zwierzę zostało symbolem Jego ofiary.

W czasach, kiedy nie wiadano jeszcze, że żywność można zamrażać, co roku na wiosnę biedniejszym ludziom brakowało jedzenia. Plonów jeszcze nie było, a zapasów, które zgromadzono jesienią, często wiosną już brakowało. Całe szczęście, że KURY nosły jajka! Pozwalało to jakoś przetrwać nieprzyjemny okres. Z czasem zaczęto jaja święcić, traktować jako symbol rodzącego się życia.

Już od początku Wielkiego Postu gospodynie malowały i wyklejały pisanki oraz kraszanki – niezbędny element świąt Wielkanocy. JAJKA zdobiono, spożywano. Miały one wielkie znaczenie – jajko z wielkanocnego stołu pastuch wynosił na pole, kiedy po raz pierwszy wypędzał bydło po zimie. Skorupki ze świątecznych jajek gospodyni wynosiła na pole i tam zakopywała. W Polsce wschodniej był zwyczaj przerzucania jaja nad dachem domu – *na szczęście* (pierwszej niedzieli po Wielkanocy, po zachodzie słońca).

ZAJĄCE rozmnażają się często i mają sporo potomstwa, dlatego były uważane za symbol płodności, dostatku. Około XIX wieku zaczęto łączyć to zwierzę z Wielkanocą. Wierzono, że to zając przynosi świąteczne jajka. W Polsce symbol zająca zaakceptowano dopiero w XX wieku. Dzisiaj uważa się, że przynosi on dzieciom prezenty.

Radosnym symbolem zbliżających się świąt Wielkiej Nocy jest Niedziela Palmowa. Tego dnia w kościołach święcone są palmy, na pamiątkę liści palmowych, którymi witano Chrystusa wjeżdżającego do Jerozolimy. Stary zwyczaj każe zachować palmę w domu. W czasie burzy palmy miały strzec domu przed piorunami. Poświęcone witki wierzbowe zostawiano dawniej w polu, żeby zapewniały dobry plon i chroniły przed szkodnikami i suszą.

Symbolem świąt Wielkiej Nocy są pisanki, które święci się w Wielką Sobotę. Malowanie jajek to tradycja sięgająca starożytności. Wykorzystywanie zdobionych jajek w obrzędach znane było nawet w starożytnym Egipcie. Jaja miały też duże znaczenie w symbolice pogańskiej. Uważano je za znak odradzającego się życia.

W Polsce jaja zaczęto wkładać do koszyczka ze święconką dopiero w XII wieku.

Do farbowania jaj używano niegdyś łupin cebuli, liści szpinaku lub kory drzew. Na Opolszczyźnie wydrapywano wzory na uprzednio ufarbowanej skorupce, na Kurpiach oklejano skorupkę sitowiem.

W święconce, którą niesie się do kościoła w Wielką Sobotę, oprócz jajek powinny znaleźć się też: baranek (symbolizuje Chrystusa, który ocali tych, co w niego wierzą), chleb (symbol ciała Chrystusa), kielbasa (wróży pomyślność przez cały rok), sól (chroni od zepsucia), chrzan (wywołuje łzy i ma przypominać o Męce Pańskiej).

Wielką Niedzielę rozpoczyna msza rezurekcyjna, która kończy okres Wielkiego Postu. Dawniej w Polsce, kiedy postu ściśle przestrzegano, w domach bogatych ludzi śniadanie wielkanocne zmieniało się w ucztę, która ciągnęła się cały dzień.

Drugim dniem świąt jest *lany poniedziałek*. Nie wiadomo dokładnie, skąd wziął się zwyczaj zwany dyngusem. Wierzono jednak, że obłana osoba będzie miała szczęście, a obłana dziewczyna wyjdzie za mąż. W niektórych rejonach Polski jest zwyczaj smagania się tego dnia witkami wierzby. W innych – kawalerowie tego dnia obnoszą po wsi koguta. To stary zwyczaj, sięgający czasów pogańskich. Wierzono, że kogut, którego pianie miało płoszyć złe duchy, ochroni domy przed nimi.

Zabawa ruchowo-naśladowcza *Przedświąteczne porządki*.

Dzieci poruszają się po sali w rytm tamburynu. Podczas przerwy w grze naśladowują czynności, o których mówi nauczyciel: *odkurzamy dywan, wycieramy kurze, podlewamy kwiaty, myjemy okna*.

 Zabawa dydaktyczna – *Co powinno się znaleźć w wielkanocnym koszyku?*

1. Zagadki dotykowe – *Co ukryłam w pudełku?*

Nauczyciel wyjmuje z pudełka przedmioty związane z Wielkanocą. Dzieci z zasłoniętymi oczami odgadują, co otrzymują do ręki, np. *koszyczek, baranka, zajączka, jajko, bazie, borowinę, serwetkę*.

2. Ćwiczenie spostrzegawczości – *Ukryte pisanki*.

Dzieci szukają ukrytych przez nauczyciela pisanek. Kiedy je znajdują, określają, w jakich miejscach zostały schowane. Stosują odpowiednie przyimki. Liczą, ile pisanek zostało ukrytych.

3. Ćwiczenie klasyfikacyjne – *Baranki i ich cienie*.

Dzieci tworzą pary obrazków pasujących do siebie: baranki w różnych pozycjach i ich cienie.

4. Wypowiedzi dzieci, na podstawie obserwacji i doświadczenia, jak powinien wyglądać wielkanocny koszyczek. Wyjaśnienie, dlaczego właśnie takie potrawy i przedmioty powinny się w nim znaleźć. Chętne dzieci wybierają spośród zgromadzonych na stoliku rekwizytów te, które powinny zostać włożone do koszyczka. Wyjaśniają swój wybór. Z pomocą nauczyciela wypełniają nimi przygotowany koszyczek, który stawiają w kąci przyrody; porównują swój koszyczek z tym przedstawionym w ćwiczeniu w książce.

 Wprowadzenie litery **j**: małej i wielkiej, drukowanej i pisanej.

1. Oglądanie zdjęć (obrazków) różnych jajek (przepiórczych, kurzych, gęsich, strusich). Porównywanie ich wyglądu.

2. Zapoznanie z budową jajka.

Nauczyciel rozbija jajko – rozdziela je. Dzieci oglądają żółtko i białko, nazywają je.

3. Wymienianie potraw sporządzanych z jajek.

4. Podawanie nazw zwierząt, które wykluły się z jajek (ptaki, węże, krokodyle, dinozaury...).

5. Analiza i synteza słuchowa słowa *jajko*.

• Dzielenie słowa *jajko* na sylaby.

• Dzielenie słowa *jajko* na głoski.

– Co słyszycie na początku słowa *jajko*?

• Podawanie przykładów słów rozpoczynających się głoską *j* (*jelen, jagody, jogurt...*), mających ją w środku (*kajak, fajka, bajka...*) oraz na końcu (*kraj, maj, klej...*).

6. Podawanie imion rozpoczynających się głoską *j* (*Jola, Janek, Justyna, Jowita...*).

7. Analiza i synteza słuchowa imienia *Janek*.

Dzielenie imienia na sylaby, na głoski; budowanie jego schematu.

 Zabawa ruchowa *Wysięgi z jajkiem*.

Nauczyciel ma styropianowe lub drewniane jajka. Dzieci ustawiają się w kilku rzędach. Zadaniem dzieci jest przebiec z jajkiem trzymany na łyżce do wyznaczonego miejsca i wrócić na koniec kolejki, oddając po drodze jajko z łyżką osobie stojącej na początku rzędu.

8. Pokaz litery **j**: małej i wielkiej, drukowanej i pisanej.

9. Umieszczenie poznanych liter: **j, J, a, o, k, n, e**, pod schematami słów *jajko, Janek*.

• Odczytanie wyrazów **jajko, Janek**.

10. Ćwiczenia w zeszyte *Nauka czytania, pisania, liczenia*, s. 25–26.

• Dzielenie słowa *fajka* na głoski – podział prostokąta pod rysunkiem na tyle części, z ilu głosek składa się nazwa.

• Kolorowanie liter **j, J** na wybrany kolor.

• Czytanie połączeń litery **j** z poznanymi literami.

• Kolorowanie pól z sylabami tworzącymi nazwy rysunków.

• Pisanie liter **j, J** po śladach.

• Czytanie i ilustrowanie tekstu.

11. Ćwiczenia w zeszycie *Nauka czytania, pisania, liczenia*, s. 54.

- Pokaz prawidłowego kreślenia liter **j, J** przez nauczyciela.
- Kreślenie liter **j, J** w powietrzu, na podłodze, na tacce z piaskiem.
- Samodzielne pisanie liter **j, J**.

III

1. Zabawa plastyczna – *Baranek wielkanocny*.

Zapoznanie z treścią wiersza Doroty Gellner *Wielkanoc*.

W zielonym owsie nad ranem

zbudził się mały baranek.

I dzwoni dzwoneczkiem z cukru:

Wielkanoc! Wielkanoc już jutro!

- Zaproponowanie wykonania baranka według pomysłów dzieci.

Rysowanie wymyślonego baranka na kartonie; oklejanie kuleczkami z białej bibułki i elementami wyciętymi z kolorowego papieru; przyklejanie z drugiej strony przygotowanej przez nauczyciela trójkątnej tekturowej podstawki, ułatwiającej postawienie pracy. Prezentowanie baranków w kąciku dla rodziców.

 Zabawa ruchowo-naśladowcza *Przedświąteczne porządki* (*przewodnik*, s. 82).

- #### 2. Oglądanie nasion rzeżuchy i żyta; porównywanie ich wielkości i koloru; zaproponowanie wysiania nasion do pojemników z ziemią albo na wilgotną watę. Postawienie pojemników w ciepłym miejscu na parapecie okiennym; codzienna pielęgnacja i obserwacja ich wzrostu. Zwrócenie uwagi na to, czego rośliny potrzebują do życia. Wykorzystanie hodowli do wykonania wielkanocnej dekoracji w kąciku przyrody.

3. Karta pracy, cz. 3, s. 61.

Rysowanie po śladach rysunków, bez odrywania kredki od kartki.

Dzień 2. Pisanki wielkanocne

Cele ogólne:

- zapoznanie ze zwyczajem wykonywania pisanek; rozwijanie sprawności manualnej i inwencji twórczej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- rozpoznaje pisanki wśród innych przedmiotów; wykonuje pisankę wybraną techniką.

Środki dydaktyczne: karty świąteczne pocięte na części, rebus fonetyczny, pisanki i sylwety chłopca i dziewczynki do zabawy *Czyje to pisanki?*, opaska z *kurzym grzebykiem*, łyżka, materiały do wykonania pisanek, bębnek, drewniane pisanki, tacka ozdobiona gałązkami borowinki, jajka ugotowane na twardo, obrazki, karty pracy, cz. 3, s. 62, 63, książka, s. 66.

Przebieg dnia

I

- #### 1. Ćwiczenia analizy i syntezy wzrokowej.

Dzieci układają w całość wielkanocne kartki lub obrazki pocięte na części.

2. Karta pracy, cz. 3, s. 62.

Łączenie liniami fragmentów obrazka umieszczonych na dole karty z miejscami na obrazku, w których powinny się znaleźć.

 Ćwiczenia poranne – zestaw nr XXVI (*przewodnik*, s. 81).

II

Zabawa dydaktyczna – *Wkrótce Wielkanoc.*

1. Słuchanie wiersza (pomysł autora).

*Na wielkanocnym stole
jest kolorowo i świątecznie.
Zielone wstążeczki owsa
otaczają pisanki bajeczne.*

*Słodki, cukrowy baranek,
obok palma nadęta,
baby dobrze polukrowane –
stół zaprasza na święta!*

Nawiązanie rozmowy o zwyczaju wielkanocnym, jakim jest malowanie jajek. Wypowiedzi dzieci o tym, jakie kolory pojawiają się na świątecznym stole.

2. Rebus fonetyczny – *Co znalazło się na świątecznym stole.*

Dzieci różnicują pierwsze głoski w nazwach przedmiotów przedstawionych na obrazkach. Dokonują ich syntezy, po przypomnieniu ich przez nauczyciela, i podają rozwiązanie. Np. pies, igła, sanki, arbuż, narty, kot, indyk – pisanki.

3. Ćwiczenia w książce, s. 66.

- Oglądanie ilustracji.
  - Odpowiadanie na pytania:
    - Co rodzina przygotowała na śniadanie wielkanocne?
    - Jakie potrawy spożywacie podczas śniadania wielkanocnego?
    - Jakie znacie zwyczaje związane z Wielkanocą?
  - Dzielenie nazw: *baba, pisanki, palma, mazurek* na głoski.
- #### 4. Zabawa *Czyje to pisanki?*

Nauczyciel pokazuje dzieciom sylwety – chłopca, Jarka, i dziewczynki, Kasi, którzy malowali pisanki rozłożone w dwóch zestawach, po pięć sztuk w zestawie. Zadaniem przedszkolaków jest odgadnięcie, którą pisankę w pierwszym zestawie wykonała Kasia, a którą w drugim zestawie wykonał Jarek. Aby odpowiedzieć, która to jest pisanka, dzieci słuchają opisów nauczyciela i odkładają po jednej pisance dotąd, aż zostanie jedna z każdego zestawu. Przed rozpoczęciem szukania dzieci omawiają wygląd pisanek w każdym zestawie; zwracają uwagę na występujące na nich wzory.

* Szukanie pisanki Kasi. Nauczyciel mówi: *Pisanka Kasi ma znaki:*

serca – dzieci odkładają z pierwszego zestawu pisankę, która nie ma serca,

krokusa – dzieci odkładają pisankę, która nie ma krokusa,

koła – dzieci odkładają pisankę, która nie ma koła,

listka – dzieci odkładają pisankę, która nie ma listka.

Zostaje jedna pisanka. Dzieci wiedzą, że jest to pisanka Kasi, wskazują, jaki jeszcze jeden znak się na niej znajduje (*chmurka*).

* Szukanie pisanki Jarka. Nauczyciel mówi: *Pisanka Jarka ma znaki:*

gwiazdki – dzieci odkładają z drugiego zestawu pisankę, która nie ma gwiazdki,

trójkąta – dzieci odkładają pisankę, która nie ma trójkąta,

choinki – dzieci odkładają pisankę, która nie ma choinki,

tulipana – dzieci odkładają pisankę, która nie ma tulipana.

Zostaje jedna pisanka. Dzieci wiedzą, że jest to pisanka Jarka. Wskazują, jaki jeszcze jeden znak się na niej znajduje (*stoneczko*).

Zabawa ruchowa rozwijająca szybką reakcję na sygnał – *Posłuszne kurczątka.*

Dzieci – *kurczątka* – swobodnie spacerują po sali, przechylając się na boki, ręce mają splecione na pośladkach jak *ogonki*. Wybrane dziecko – *kura* – stoi na środku w opasce z *kurzym grzebykiem* i w pewnym momencie woła: *Kurczątka, do mamy! Kurczątka* jak najszybciej przybiegają do swojej *mamy*, wołając: *pi, pi, pi*.

☐ *Nasze pisanki* – zabawa plastyczna.

1. Zapoznanie z pisankami.

Wymienianie przez dzieci wzorów, jakie znalazły się na pisankach przygotowanych przez nauczyciela (ułożonych w szeregu). Liczenie pisanek; opisywanie wzorów na pisankach, o które zapyta nauczyciel. Np. *Co znajduje się na trzeciej... piątej... dziewiątej pisaneczce? Na której pisaneczce znajdują się kreski... drobne kwiaty... dużo kropek?*

2. Oglądanie drewnianych pisanek przyniesionych przez dzieci i nauczyciela; zwrócenie uwagi na ich kolorystykę, wzornictwo, elementy najczęściej się powtarzające.

3. Wykonywanie pisanek różnymi technikami, według wyboru dzieci.

Nauczyciel proponuje cztery techniki wykonania pisanek przy różnych stolikach. Dzieci wybierają tę, która im się najbardziej podoba; ozdabiają przyniesione z domu jajka ugotowane na twardo.

Przyklejają na jajku drobne kawałeczki kolorowej bibułki według własnych pomysłów.

Przyklejają na jajku rozplaszczone kuleczki i wałeczki kolorowej plasteliny.

Przyklejają na jajku małe obrazki wycięte z kolorowych czasopism, oklejają puste miejsca kolorowym papierem.

Przyklejają na jajku sznureczki powstałe przez zwiniecie pasków kolorowej bibułki.

• Samodzielne działania dzieci; oglądanie powstałych pisanek; porównywanie ich wyglądu; zwrócenie uwagi na estetykę wykonania.

• Prezentowanie prac w kąciku dla rodziców, na tacy ozdobionej gałązkami borowinki.

III

1. Karta pracy, cz. 3, s. 63.

Czytanie całościowe wyrazów: *pisanka, baranek*. Kolorowanie pól z literami tworzącymi te wyrazy.

2. Dzielenie na głoski prostych słów – nazw obrazków.

☐ Zabawa ruchowa rozwijająca szybką reakcję na sygnał – *Posłuszne kurczątka (przewodnik, s. 85)*.

3. Zabawa *Wędrująca pisanka*.

Podawanie w kręgu pisanki tak, jakby była *bardzo lekka... bardzo ciężka... śliska*. Przenoszenie jej od *startu do mety* na łyżce trzymanej w wyciągniętej ręce.

Dzień 3. Liczymy kurki i kurczęta

Cele ogólne:

– rozwijanie umiejętności liczenia, tworzenie zbiorów równolicznych; rozwijanie umiejętności dodawania i odejmowania w zakresie 10; rozwijanie sprawności fizycznej, umiejętności współdziałania z partnerem i grupą.

Cele operacyjne:

Dziecko:

– tworzy zbiory równoliczne; układa działania do zadań; reaguje określonym ruchem na polecenia nauczyciela, współpracuje z partnerem z pary i z innymi dziećmi.

Środki dydaktyczne: wiersz K. Datkun-Czerniak *Kurka*, nagranie utworu M. Musorgskiego *Taniec kurcząt w skorupkach*, sylwety kur, kurcząt (w 3 kolorach), jajek, gniazd z jajkami i pisanek do zabawy matematycznej, grzechotka, bębenek, tamburyn, nagranie muzyki o zmiennym tempie, liczniki, cyfry, znaki, karty pracy, cz. 3, s. 64, 65, książka, s. 67, *Nauka...* s. 91.

Przebieg dnia

I

1. Karta pracy, cz. 3, s. 64.

Odpowiednie kolorowanie rysunków jajek. Dzielenie nazw zdjęć na głoski. Rysowanie pod każdym zdjęciem tyłu kresek, z ilu głosek składa jego nazwa.

2. Zabawa przy muzyce M. Musorgskiego *Taniec kurcząt w skorupkach*, z cyklu miniatur *Obrazki z wystawy – Wesole kurczątko*.

Dzieci zamieniają się w *kurczątko*, które przy muzyce *wykluwają się z jajek* i wyruszają zwiedzać świat. Dzieci ruchami ciała, mimiką i głosem najpierw naśladują *kurczątko zwinęte w jajeczku*, następnie wolno zaczynają się poruszać, prostują się, wyciągają *lapki i głowy – wykluwają się ze skorupki*. Potem wyruszają w drogę, która prowadzi *pod górę*. Idąc, kołyszą się na boki. Następnie *turlają się z górki* i trafiają do *kurnika*, gdzie czeka na nie *mama kwoka* z pysznym śniadankiem.

Ćwiczenia poranne – zestaw nr XXVI (*przewodnik*, s. 81).

II

Zabawa matematyczna – *Kury i kurczęta*.

1. Zabawa *Pomieszczone kurczątko*.

Nauczyciel odsłania sylwetę trzech kur w trzech kolorach: brązowym, czarnym i żółtym, oraz pomieszczone sylwetki kurcząt w takich samych kolorach. Zadaniem dzieci jest odgadnięcie, jak wyglądają kurczątko każdej z kur, i ułożenie ich pod sylwetkami odpowiednich *mam*. Dzieci przeliczają, ile kurcząt ma każda kura; określają, która ma ich najwięcej, a która – najmniej.

2. Zabawa *Kury i jajka*.

Nauczyciel układa przed dziećmi sylwetę dziewięciu kur i dziewięciu jajek. Zadaniem dzieci jest sprawdzić, czy wszystkie kury zniosły jajka, wiedząc, że każda znosi tylko po jednym. Dzieci tworzą pary – układają kurę, a obok niej jajko i sprawdzają, czy kur jest tyle samo co jajek – stwierdzają, że liczba kur jest równa liczbie jajek.

3. Zabawa *Ile kur zniosło jajka?*

Nauczyciel odkrywa niajzdo z jajkami. Prosi dzieci, aby odgadły, ile kur zniosło jajka, jeśli wiadomo, że każda zniosła po jednym. Dzieci liczą jajka i układają pod nimi taką samą liczbę kur – stwierdzają, że liczba jajek jest równa liczbie kur.

4. Zabawa *Kury i pisanki*.

Nauczyciel rozmieszcza w sali dziewięć sylwet kur, na każdej znajduje inna liczba kropek (od 1 do 9). Dzieci otrzymują po jednej pisance z kolorowego kartonu, na której jest określona liczba wzorków, np.: *kółeczek, kresek, trójkątów, gwiazdek*. Dzieci poruszają się po sali w rytm tamburynu. Podczas przerwy w grze liczą wzorki na swojej pisance i siadają pod sylwetą kury, która ma taką samą liczbę kropek. Przy powtórzeniach zabawy dzieci zamieniają się pisankami.

5. Ćwiczenia w książce, s. 67.

Opowiadanie historyjki. Układanie zadań do ilustracji. Określanie, gdzie znajdują się kurczęta względem kury.

Zabawa ruchowa rozwijająca szybką reakcję na sygnał – *Kurczątko i jastrząb*.

Dzieci – *kurczątko* – poruszają się swobodnie po sali. Na hasło: *Uwaga, jastrząb!* jak najszybciej uciekają na wyznaczone miejsce, gdzie są bezpieczne.

Rozwiązywanie zadań tekstowych na dodawanie i na odejmowanie w zakresie 10.

1. Rozwiązywanie zadań tekstowych metodą symulacji.

Dzieci mają liczmany, cyfry i znaki. Nauczyciel mówi zadania, dzieci ilustrują je za pomocą liczmanów, układają działania i je odczytują. Na zakończenie udzielają odpowiedzi na zadane pytania.

- *W koszyczku były 4 pisanki. Mama dołożyła jeszcze 6 pisanek. Ile jest teraz pisanek w koszyczku?*
Dzieci biorą 4 liczmany, kładą je przed sobą. Potem dokładają 6 liczmanów. Liczą wszystkie liczmany i układają działanie:

$$4 + 6 = 10$$

które głośno odczytują, a potem udzielają odpowiedzi na pytanie.

- *Lenka miała 10 pisanek. 7 pisanek dała babci i dziadkowi. Ile pisanek jej zostało?*
Dzieci układają przed sobą 10 liczmanów. Potem odsuwają 7 liczmanów. Liczą pozostałe liczmany i układają działanie, głośno je odczytują, odpowiadają na pytanie.

$$10 - 7 = 3$$

2. Ćwiczenia w zeszytcie *Nauka czytania, pisania, liczenia*, s. 91.

Czytanie zadań. Pisanie działań i kończenie odpowiedzi.

- ☒ Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw nr XIX (z wykorzystaniem metody W. Sherborne).

Rozwijanie świadomości własnego ciała

- *Wirujący bączek* – dzieci ślizgają się w kółko na brzuchu, a następnie na plecach.
- *Chowamy się* – w siadzie, przyciągają kolana, chowają głowy; rozprostowują się do pozycji leżącej.
- *Gorąca podłoga* – biegają z wysokim podnoszeniem kolan.
- *Na szczudłach* – chodzą na sztywnych nogach.
- *Ugniatamy podłogę* – w leżeniu na plecach *wciskają* wszystkie części ciała w podłogę. Zdobywanie pewności siebie i poczucia bezpieczeństwa w otoczeniu
- *Przez tunel* – dzieci ustawiają się jedno za drugim w rozkroku, tworzą *tunel* między nogami. Ostatnie dziecko przemieszcza się na czworakach pomiędzy nogami dzieci do przodu i staje jako pierwsze, następnie robi to drugie dziecko itd.
- Ustawienie jak wyżej; ostatnie dziecko przemieszcza się ślizgiem na plecach pomiędzy nogami dzieci do przodu i staje jako pierwsze. Itd.
- *Pogoń na kolanach* – dzieci dobierają się parami, jedno ucieka na kolanach, a drugie je goni. Przy powtórzeniu zabawy następuje zmiana ról.
Rozwijanie umiejętności dzielenia przestrzeni z innymi przez ćwiczenia w parach z *biernym partnerem, przeciwko partnerowi, razem z partnerem*, ćwiczenia w grupie
- *Przesuwamy partnera* – jedno dziecko z pary leży przodem, drugie poprzez chwycenie go za nadgarstki stara się je przesunąć; potem zamieniają się miejscami.
Dzieci w leżeniu tyłem; jedno dziecko z pary chwyta partnera za kostki nóg i stara się je przesunąć; potem zamieniają się miejscami.
- *Prowadzimy niewidomego* – jedno dziecko zamyka oczy, drugie staje twarzą do niego i podaje mu ręce; prowadzi dziecko z zamkniętymi oczami w różnych kierunkach, a ono się temu poddaje. Potem zamieniają się rolami.
- *Przekładamy naleśnik* – jedno dziecko przylega w leżeniu na brzuchu do podłoża; partner próbuje przewrócić je na drugą stronę; potem zamieniają się miejscami
- *Wstajemy razem* – dzieci siedzą tyłem do siebie, złączone plecami; próbują razem wstać, nie odrywając się od siebie.
- *Ćwiczymy razem* – dzieci tworzą koło wiązane, trzymają się za ręce; przykucają, a potem podnoszą się do wspięcia na palce i wracają do pozycji wyjściowej.
Dzieci siedzą w kole, w siadzie prostym rozkrocznym, jedną stopą dotykają sąsiada z prawej strony, a drugą – sąsiada z lewej strony; trzymają się za ręce – jednocześnie podnoszą ręce do góry, a następnie wykonują skłon i wracają do pozycji wyjściowej.
Ćwiczenia kreatywne
- *Ilustrujemy muzykę ruchem* – dzieci improwizują ruchowo przy muzyce o zmiennym tempie.

2. Zabawa z wykorzystaniem fragmentu wiersza E. Stadtmüller *Niežnośne jajo* (w: *Od lata do lata w towarzystwie Skrzata*, Księgarnia Wydawnictwo Skrzat Stanisław Porębski).
Dzieci dobierają się parami i stają za sobą; pierwsze jest *jajkiem*, a drugie – *kurką*. *Jajko* rytmicznie powtarza pierwsze dwa wersy wierszyka i drobnymi kroczkami oddala się od *mamy kurki*, która stoi w miejscu i trzyma się za głowę, poruszając nią na boki. Na końcu przykucają; *kurka* stara się odtworzyć drogę *jajka* i, powtarzając trzeci i czwarty wers wiersza, podąża za nim. Na końcu przytulają się do siebie. Przy powtórzeniu zabawy dzieci zamieniają się rolami.

Uciekło jajeczko

– *Czekaj – wola mama!*

kokoszcze z kurnika.

– *Pozwól się wysiedzieć.*

Toczy się przedziutko,

Pod moim skrzydełkiem

przed mamą umyka.

będzie ci jak w niebie.

 Ćwiczenia poranne – zestaw nr XXVI (przewodnik, s. 81).

II

 Słuchanie wiersza K. Datkun-Czerniak *Jajko*.

- Oglądanie jaj: kurzego, strusiego i przepiórczego; porównywanie ich wielkości, koloru, faktury skorupki. Mierzenie ich obwodów za pomocą sznurka; dopasowywanie do nich obrazków ptaków, do których one należą.
- Nauczyciel pokazuje dzieciom obrazki: *krokodyla*, *węża*, *żółwia*, *wrony* i pyta, które z nich wykluwają się z jaj. Wyjaśnia, że wszystkie zwierzęta przedstawione na obrazkach są jajorodne.
- Słuchanie wiersza – z wykorzystaniem sylwet kury i gęsi.

Kura zniosła jajo i przetarła oczy:

– *Jakie ono białe –*

zawołała głośno: – Kok-kodak, kok-kodak... (dzieci naśladują głos kury)

co w kurzym języku może znaczyć tak:

– *Ratunku! Pomocy!*

Zbiegły się gęsi, kaczki, indyczki

– *cały podwórkowy drób.*

A kura płacze i woła: – Jajko jest chore!

Patrzenie, jakie jest blade. Och, moje jajeczko!

Wezmą cię do szpitala. Już cię pewnie nie zobaczę!

Rzekła gąska: – Gę, gę, gę... (dzieci powtarzają)

Moja kurko, przyjaciółko, jajko jest takie, jak należy.

Przyjdzie gospodyni, jajko do domu zabierze,

zrobi z niego pyszności,

i twoje jajko w domu na stole zagości.

A jeżeli – tak się zdarzyć może – będą święta,

twoje jajko, razem z innymi jajkami...

zalsni kolorami!

- Rozmowa na temat wiersza.

– Jak wyglądało jajko, które zniosła kura? Dlaczego kura myślała, że jest chore?

– Co na pocieszenie powiedziała kurce gąska? Dlaczego na święta jajko *zalsni kolorami*?

- Zabawa dramatowa – *Rozmowy kurek*.

Chętne dzieci wcielają się w role *kurki* i *gąski*. Manipulują sylwetkami i tworzą własne dialogi

– na podstawie wiersza.

- Rozmowa na temat *Do czego wykorzystujemy jajka*.

Dzieci podają propozycje potraw, których składnikiem są jajka. Nauczyciel zapisuje je na sylwecie dużego jajka.

7. Zabawy badawcze – Z czego składa się jajko?

Nauczyciel rozbija jajka, oddziela białka od żółtek. Zwraca uwagę na ich konsystencję. Dzieci porównują wygląd białka i żółtka w jajkach – surowym i gotowanym.

 Zabawa ruchowa rozwijająca szybką reakcję na sygnał, połączona z ćwiczeniami artykulacyjnymi – *Ptasie rozmowy*.

Nauczyciel dzieli dzieci na trzy grupy oznaczone szarfami w różnych kolorach: *kurki*, *gąski* i *indyki*. Akompaniament na grzechotce *zaprasza do spaceru kurki*; akompaniament na kołatce – *gąski*, a na bębenku – *indyki*. Wywołane *ptaki* poruszają się, naśladując głosy ptaków: *ko, ko, ko* – *kury*; *gę, gę, gę* – *gąski*, *gul, gul, gul* – *indyka*. Przy powtórzeniach zabawy dzieci zamieniają się rolami.

 Kurczątka wielkanocne – wykonanie płaskiego origami z kółek.

1. Zabawa *Jakie jest kurczątko?*

Dzieci podają jak najwięcej określeń kurczątka zabawki, podawanego w kole z rąk do rąk. Np. *male, miękkie, żółte, puchate, malutkie, mięciutkie*.

2. Układanie sylwety kurczątka z elementów przygotowanych przez nauczyciela. Wskazywanie i nazywanie poszczególnych części jego ciała (głowa, brzuszek, nóżki, dziobek, skrzydełko, ogonek).

3. Ćwiczenia w szeregowaniu – *Małe kurczątka i duże kurczęta*.

Dzieci układają sylwety kurcząt od najmniejszej do największej; przeliczają je. Potem układają sylwety od największej do najmniejszej.

4. Wykonanie pracy plastycznej.

Zaproponowanie wykonania kurczątka z kółek; pokaz i omówienie pracy przez nauczyciela.

- Samodzielne działania dzieci; wycinanie z żółtego papieru po liniach narysowanych przez nauczyciela trzech kół o średnicy: 8 cm, 5 cm, 3 cm (*brzuszek, skrzydełko, głowa*), dwóch kół o średnicy 2 cm (*ogonek*) oraz z czerwonego papieru – czterech kół o średnicy 2 cm (*łapki i dziobek*). Składanie kół na pół (oprócz koła o średnicy 3 cm – z którego będzie *głowa*). Przyklejanie na kolorowej kartce poszczególnych elementów według wzoru, przyklejanie tylko tej połowy koła, która przylega do papieru. Najpierw *brzuszek* – powstały ze złożenia koła o średnicy 8 cm; z lewej strony, u góry, przyklejenie *głowy* – całego koła o średnicy 3 cm; pośrodku – *dziobka* – utworzonego z dwóch złożonych czerwonych kółek o średnicy 2 cm, przyklejonych obok siebie na kształt *dzioba*. Pośrodku *brzuska* przyklejenie *skrzydełka* – powstałego ze złożonego koła o średnicy 5 cm; po przeciwnej stronie *głowy* przyklejenie *ogonka* powstałego ze złożenia dwóch żółtych kół o średnicy 2 cm, przyklejonych obok siebie; przyklejenie *łapek* powstałych ze złożenia dwóch czerwonych kół o średnicy 2 cm u dołu *brzuska*; pod *kurczątkiem* przyklejenie paska zielonej bibułki ponacinanej w paseczki – *trawy*. Narysowanie ptaszкови czarnym flamastrem *oczka* pośrodku *głowy*.

- Oglądanie powstałych prac.

- Prezentowanie prac na wystawie w kąciiku dla rodziców.

III

1. Karta pracy, cz. 3, s. 66.

Oglądanie obrazków historyjki. Rysowanie jej zakończenia. Opowiadanie całej historyjki.

 Zabawa ruchowa rozwijająca szybką reakcję na sygnał, połączona z ćwiczeniami artykulacyjnymi – *Ptasie rozmowy (przewodnik, s. 91)*.

2. Gra liczbowa *Kostką rzucamy – pisanki zbieramy*.

Nauczyciel rozkłada na dywanie, w rzędzie, powycinane z kartonu kolorowe pisanki i sylwety białych jajeczek. Dzieci kolejno rzucają dużą kostką do gry. Liczą oczka; zbierają tyle jajek, ile wskazuje liczba wyrzuconych oczek, i układają je na końcu rzędu pisanek. Jeśli wśród zebranych pisanek znajduje się białe jajko, dzieci je zatrzymują. Zabawa trwa tak długo, aż na dywanie zostaną tylko jajka kolorowe. Na zakończenie dzieci liczą zebrane białe jajka. Dziecko, które zebrało ich najwięcej, wygrywa.

Dzień 5. Śmigus-dyngus

Cele ogólne:

- rozwijanie mowy; rozwijanie wrażliwości muzycznej i poczucia rytmu.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- wymienia zwyczaje związane z Wielkanocą; rytmicznie porusza się przy piosence.

Środki dydaktyczne: wiersz J. Koczanowskiej *Wielkanoc*, piosenka *Święta – biją dzwony*, sylwety wiaderek w czterech kolorach i dwóch rozmiarach, szarfy w czterech kolorach, sylwety kropli wody – małej i dużej, nagranie skocznej melodii, trójkąty (instrumenty), obrazki przedstawiające właściwe i niewłaściwe zachowania w *lany poniedziałek*, bębenek, rebusy fonetyczne, tamburyn, materiały potrzebne do wykonania kartek z życzeniami, karty pracy, cz. 3, s. 67, 68, 69.

Przebieg dnia

I

1. Karta pracy, cz. 3, s. 67.

Kończenie rysowania pisanek według wzoru. Dzielenie nazw zdjęć na głoski. Rysowanie pod zdjęciami tyłu kresek, z ilu głosek składają się ich nazwy

2. Tworzenie zbiorów z uwzględnieniem cech jakościowych: koloru i wielkości – *Kolorowe wiaderka*.

Dzieci segregują sylwety pomieszanych wiaderek ze względu na ich kolor – zgodnie z kolorem szarfy (czerwona, niebieska, zielona i żółta). Układają małe wiaderka pod sylwetą małej kropli wody, a duże – pod sylwetą dużej; określają, w którym wiaderku zmieści się więcej wody i dlaczego.

 Ćwiczenia poranne – zestaw nr XXVI (*przewodnik*, s. 81).

II

 Zapoznanie ze zwyczajami wielkanocnymi na podstawie wiersza J. Koczanowskiej *Wielkanoc*.

1. Słuchanie wiersza.

*W wielkanocnym koszyczku,
przystrojonym pięknie,
klóciły się pisaniki
o najlepsze miejsce.
Każda chciała spoczywać
tuż obok rzeżuchy,*

*zielonej i puszystej
jak miękkie poduchy.
Wtem do akcji wkroczył
cukrowy baranek,
zjadł zieloną rzeżuchę,
przerwał spór pisanek.*

2. Rozmowa z dziećmi na temat zwyczajów związanych z Wielkanocą: przedświąteczne porządki, robienie pisanek, święcenie pokarmów, odwiedzanie w kościołach grobu Pana Jezusa, wysiewanie zboża i rzeżuchy. Śniadanie wielkanocne w pierwszy dzień świąt i charakterystyczne potrawy, które się na nim spożywa (dzielenie się jajkiem, żurek z kiełbasą, baby i mazurki wielkanocne), odwiedzanie się.

3. Zabawa rytmiczna *W wielkanocny poniedziałek*, nawiązująca do zwyczaju oblewania się wodą. Dzieci rytmizują zdanie: *W wielkanocny poniedziałek oblewamy się nawzajem* i jednocześnie wykonują prosty ruch według własnych pomysłów. Wypowiadają zdanie w różnym tempie, nastroju i z różną dynamiką.

4. Rozmowa – *Jak należy się zachować?*

Dzieci oglądają trzy obrazki. Jeden przedstawia dzieci polewające się wodą z małych sika-wek – jajeczek; drugi – dzieci lejące na siebie wodę wiadrami; trzeci – autobus z otwartymi drzwiami, chłopca lejącego do środka wodę wiaderkiem. Dzieci oceniają postępowanie dzieci w sytuacjach przedstawionych na obrazkach. Wyjaśniają, dlaczego nie należy zachowywać się tak jak dzieci na obrazkach – drugim i trzecim. Nauczyciel zwraca uwagę na zachowanie umiaru w przestrzeganiu zwyczajów świątecznych.

5. Rebusy fonetyczne – *Kto oblewał się w lany poniedziałek?*

Dzieci różnicują ostatnie głoski w nazwach przedmiotów przedstawionych na obrazkach. Dokonują ich syntezy po przypomnieniu ich przez nauczyciela i podają rozwiązanie. Np. rama, tor, meble, sok – Arek; tama, bal, mapa – Ala.

 Zabawa ruchowa rozwijająca szybką reakcję na sygnał – *Uciekamy przed oblaniem*. Nauczyciel dzieli dzieci na dwie grupy: pierwsza spaceruje po sali przy akompaniamentcie tamburynu. Druga stoi z boku. Pojawienie się akompaniamentu na bębenku jest sygnałem dla dzieci z drugiej grupy, które wbiegają, naśladowując gest polewania wodą. Dzieci z grupy pierwszej jak najszybciej muszą usiąść w wyznaczonym miejscu. Przy powtórzeniu zabawy dzieci zamieniają się rolami.

 Zabawy przy piosence *Święta – biją dzwony*.

1. Słuchanie piosenki (sł. i muz. K. Bożek-Gowik).

(Właścicielem praw do utworu jest Wydawnictwo Martel sp. z o.o.).

Cias - to pach - nie na świą - tecz - nym ob - ru - sie, ob - ru - sie, wo - kół sto - lu

się krzą - ta - ją ma - mu - sie, ma - mu - sie. Wszys - cy po - waż - ni

są te - go ran - ka. Niech nas roz - śmie - szy we - so - ła pi - san - ka.

Ref.: Świę - ta, świę - ta, bi - ją dzwo - ny, każ - dy dzwon jak roz - tań - czo - ny.

Tań - czy, tań - czy każ - dy dzwon, bim - bam - bom, bim - bam - bom.

I. *Ciasto pachnie na świątecznym obrusie, obrusie,
wokół stołu się krzątają mamusie, mamusie.
Wszyscy poważni są tego ranka.
Niech nas rozśmieszysz wesola pisanka.*

Ref.: *Święta, święta, biją dzwony,
każdy dzwon jest roztańczony.
Tańczy, tańczy każdy dzwon,
bim-bam-bom, bim-bam-bom.*

II. *Szynka mruga z okrągłego półmiska, półmiska,
tatusz chętnie by z radości zagwizdał, zagwizdał.
Wszyscy poważni są tego ranka.
Niech nas rozśmieszysz wesola pisanka.*

Ref.: *Święta, święta...*

2. Rozmowa o tradycjach, zwyczajach związanych ze świętami wielkanocnymi.
3. Inscenizacja ruchowa obrzędu ludowego *śmigus-dyngus*.
Chłopcy i dziewczynki stoją w dwóch grupach po przeciwnych stronach sali. Kiedy zabrmi skoczna melodia, na środek sali wbiegają dziewczynki i wesoło tańczą w rytm muzyki. W tym czasie chłopcy skradają się na palcach i otaczają je z różnych stron. Kiedy nastąpi przerwa w muzyce, chłopcy gonią upatrzone koleżanki i naśladują polewanie ich wodą z wiadra. Dziewczynki starają się uciec przed nimi i jak najszybciej dotrzeć do bezpiecznego miejsca, wyznaczonego w sali na początku zabawy.
4. Zabawa słuchowa – *Zagubione kurczątko*.
Dzieci siedzą w różnych miejscach sali i zasłaniają sobie dłońmi usta. Jedno z nich – *kurka* – wychodzi z sali. Nauczyciel wskazuje ręką dziecko, które jest *zagubionym kurczątkiem*. Kiedy odgadujący wejdzie do sali, *kurczątko* zaczyna po cichu wydawać dźwięk: *pi, pi, pi, pi...* *Kurka* chodzi między dziećmi i stara się odszukać swoje *zagubione kurczątko*.
Zabawę powtarzamy kilkakrotnie.
5. Improwizacje melodyczne.
Dzieci uczą się na pamięć tekstu:
*Pisanki, pisanki, jajka malowane,
nie ma Wielkanocy bez pięknych pisanek.*
Potem układają do niego własne melodie.
6. Ponowne wysłuchanie piosenki *Święta – biją dzwony* z użyciem trójkątów w refrenie.
(Dzieci w refrenie piosenki grają na trójkątach wartościami ćwierćnut na słowa *bim-bam-bom*).

III

1. Karta pracy, cz. 3, s. 68.

Rysowanie w pętlach pisanek w określonej liczbie i określonym kolorze.

Zabawa ruchowa rozwijająca szybką reakcję na sygnał – *Uciekamy przed oblaniem* (przewodnik, s. 93).

2. Karta pracy, cz. 3, s. 69.

Układanie zadań do podanych obrazków.

3. Wykonywanie kartek świątecznych przez wycinanie z kartek i papieru kolorowego elementów świątecznych.

Zapisywanie na odwrocie przez nauczyciela ułożonych przez dzieci świątecznych życzeń dla rodziców. Zabranie kartek do domów.

Tydzień II: Wiosna na wsi

Dzień 1. Kwoka i jej dzieci

Cele ogólne:

- rozwijanie mowy i myślenia; ukazywanie znaczenia hodowli zwierząt dla człowieka; zapoznanie z literą f: małą i wielką, drukowaną i pisaną.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- wypowiada się na temat wiersza; wymienia korzyści, jakie przynosi człowiekowi hodowla zwierząt; rozpoznaje i nazywa literę f: małą i wielką, drukowaną i pisaną.

Środki dydaktyczne: wiersz T. M. Massalskiej *W gospodarstwie*, nagrania odgłosów dochodzących z wiejskiego podwórka, książki, obrazki przedstawiające zwierzęta żyjące na wiejskim podwórku, sznurowadła, pęsety, bębenek, sznurek, składniki potrzebne do wykonania serków smakowych, tacki, obrazki zwierząt hodowlanych, produkty spożywcze z mleka lub obrazki je przedstawiające,

produkty pochodzenia zwierzęcego lub takie produkty na obrazkach, tekturowe pudełko, przegotowane, schłodzone mleko, kakao, słomki do picia, mikser, słoiki z roztworami farb: żółtej, czerwonej, niebieskiej, puste słoiki, litery, kolorowe nakrywki, tamburyn, napis: *Jaki kolor mają?* nazwy zwierząt z wiejskiego podwórka, zdjęcia, obrazki tych zwierząt, tacki z piaskiem, karty pracy, cz. 3, s. 70, 71, książka, s. 68, 69, 70, 71, 73, *Nauka...* s. 27–28, 55.

Przebieg dnia

I

1. Oglądanie książeczek, obrazków przedstawiających zwierzęta, które można spotkać na wiejskim podwórku. Rozpoznawanie ich i nazywanie; swobodne wypowiedzi dzieci na temat ich wyglądu.

2. Karta pracy, cz. 3, s. 70.

Rysowanie w polach po prawej stronie karty dróg baranków do siana. Określanie, w jakich kierunkach porusza się każdy baranek.

 Ćwiczenia poranne – zestaw nr XXVII.

• Zabawa orientacyjno-porządkowa *Przestraszone kurczątka*.

Dzieci – *kurczątka* – swobodnie poruszają się w różnych kierunkach sali. Na hasło: *Uwaga, kot!* uciekają do *kurnika*, wyznaczonego miejsca w sali, wydając odgłosy: *pi, pi, pi*. Hasło: *Nie ma kota* – jest sygnałem do ponownego ruchu.

• Ćwiczenia dużych grup mięśniowych – *Kaczuszki szukają ziarenek*.

Dzieci – *kaczuszki* – chodzą po sali małymi kroczkami, kołysząc się na boki; co pewien czas wykonują skłony tułowia w przód – *zbierają ziarenka* i prostują się.

• Zabawa z elementem czworakowania – *Pieski gonią gęsi*.

Nauczyciel dzieli dzieci na dwie grupy: *pieski*, które na początku zabawy zajmują miejsce z boku, i *gąski*, które spacerują po dywanie. Na mocne uderzenie w bębenek *pieski* na czworakach przeganiają *gąski* pod ściany. Potem następuje zmiana ról.

• Ćwiczenia tułowia – skłony *Kogut zasypia*.

Dzieci w siadzie klęcznym wykonują skłon tułowia w dół z dotknięciem głową kolan – *kogut chowa głowę w piórka*. Potem powoli prostują się i ustawiają głowy prosto.

• Ćwiczenie równowagi – *Na grzędzie*.

Dzieci – *kurki* – przechodzą, stawiając nogę za nogą po sznurku w taki sposób, aby z niego nie spaść.

• Zabawa uspokajająca – *Na podwórku*.

Dzieci maszerują po obwodzie koła z rytmicznym klaskaniem i powtarzaniem rymowanki: *Na podwórku jest wesoło, wiele zwierząt chodzi w koło. Ko, ko, ko i kwa, kwa, kwa, niech zabawa dalej trwa.*

II

 Słuchanie wiersza T. M. Massalskiej *W gospodarstwie*.

1. Słuchanie nagrania odgłosów dochodzących z wiejskiego podwórka.

Dzieci próbują rozpoznać zwierzęta po głosach.

2. Zabawa *Zwierzęta z wiejskiego podwórka*.

Na melodię popularną z piosenki *Kurczątka* nauczyciel śpiewa:

Kaczęta, kaczęta

w stodole były,

maleńką dziureczką powychodziły.

W tym miejscu kończy piosenkę, a dzieci składają dłonie w kształt dzioba i poruszając *dziobem*, głośno kwaczą: *kwa, kwa, kwa...*

Następnie nauczyciel śpiewa ten sam fragment piosenki, przedstawiając inne zwierzęta, np.: *kocięta, prosięta, cielęta, koźlęta*, a dzieci naśladują wydawane przez nie głosy.

3. Ćwiczenia w książce, s. 68, 69.

- Słuchanie wiersza T. M. Massalskiej *W gospodarstwie*.
- Rozmowa na temat wiersza.
- Kto pieje od świtu?
- Jak gdacze kura? Co robi kaczka? Co robi krowa?
- Od kogo opędza się koń?
- Kto chrumka? Kto cichutko miauczy?
- Kto głośno szczeka?

4. Ćwiczenia ortofoniczne.

Nauczyciel pokazuje na ilustracji (książka, s. 68, 69) zwierzęta, a dzieci nazywają je i naśladują ich głosy.

5. Zabawa dramowa – *Niespokojne kurczątka*.

Chętne dzieci wcielają się w role *kurczątek*, które niepokoją się o swoją mamę; prowadzą dialogi, w których wyrażają swój niepokój i przewidywania, co mogło się przydarzyć mamie.

- Dzieci próbują swoim zachowaniem, mimiką, gestem wyrazić smutek, jaki towarzyszyłby im, gdyby coś złego spotkało ich mamy; następnie wyrażają radość ze spotkania z mamą.

6. Zabawa rozwijająca zręczność i szybkość – *Zbieramy robaki*.

Nauczyciel dzieli dzieci na dziewięć zespołów. Każdy zespół otrzymuje dziewięć sznurowadeł – *robaków*; tackę i pęsetę; zadaniem zespołów jest jak najszybsze zebranie sznurowadeł za pomocą pęset i położenie ich na tackach. Każde dziecko z zespołu wykonuje zadanie po kolei; wygrywa ten zespół, który wykona zadanie najszybciej.

Zabawa słuchowo-ruchowa *Kwoka i kurczętka*.

Dzieci spacerują w różnych kierunkach. Wcześniej nauczyciel wybrał trzy *kwoki*, ale tak, aby dzieci nie zorientowały się, kto nimi jest. Na uderzenie w bębenek *kwoki* zaczynają wydawać odgłosy: *ko, ko, ko*, nawołując *kurczętka*. Zadaniem dzieci jest wybrać *kwokę*, za którą będą podążać małymi kroczkami, tworząc trzy korowody. Na zakończenie dzieci wspólnie z nauczycielem liczą, za którą *kwoką* idzie najwięcej *kurczątek*.

Zabawa dydaktyczna – *Skąd to mamy?*

1. Ćwiczenia klasyfikacyjne – *Co nam dają zwierzęta?*

Dzieci odsłaniają kolejno obrazki przedstawiające zwierzęta hodowlane (*kurę, krowę, owcę, pszczoły, gęś*), podają ich nazwy i zastanawiają się, jakie korzyści ma człowiek z hodowli tych zwierząt. Układają pod obrazkiem zwierzęcia obrazki z odpowiednimi produktami: kura – *jajka*; gęś – *jajka, pierze*; owca – *mięso, wełna, mleko*; krowa – *mięso, mleko*; pszczoły – *miód, воск*.

2. Ćwiczenie w książce, s. 70.

Opowiadanie (na podstawie zdjęć) o tym, co dzieje się z mlekiem otrzymanym od krów.

3. Zabawa *Co pochodzi z mleka?*

Oglądanie zdjęć. Opowiadanie o tym, co dzieje się z mlekiem.

Nauczyciel prezentuje naturalne produkty spożywcze lub powycinane z gazetek reklamowych i przyklejone na kartonie obrazki. Dzieci rozpoznają i nazywają kolejne produkty, a następnie wskazują te, które są zrobione z mleka. Np. *śmietana, masło, jogurt, ser biały, ser żółty, kefir*. Nauczyciel podkreśla znaczenie spożywania produktów mlecznych dla zdrowia i prawidłowego rozwoju, zachęca do ich spożywania.

4. Zabawa *Tajemnicze pudełko*.

Dzieci wyciągają z pudełka różne produkty pochodzenia zwierzęcego, np. *jajko* (ugotowane na twardo), *mleko w kartonie, miód w słoiku, kłębek wełny, opakowanie sera żółtego, pióro*, podają ich nazwy, a następnie wskazują na obrazku zwierzę, od którego dany produkt pochodzi.

5. Burza mózgów – *Co można z nich zrobić?*

Dzieci podają propozycje, do czego można wykorzystać produkty używane w poprzedniej zabawie, np. jajka: *kanapki, salatka, jajka w majonezie, ciasto*; mleko: *kakao, ser, budyń*; miód:

kanapki, ciasto; wełna: sweter, czapka, rękawiczki; ser żółty: kanapki, zapiekanka, pizza; pióro: poduszka, pierzyna.

6. Przygotowanie przez nauczyciela, z pomocą dzieci, mlecznej niespodzianki: zmiksowanie mleka (przetgotowanego i schłodzonego) z granulowanym kakao. Degustowanie powstałego napoju przez słomki; zachęcanie do picia różnych napojów mlecznych.

7. Ćwiczenia w książce, s. 73.

Nazywanie produktów przedstawionych na zdjęciach, otrzymanych dzięki zwierzętom hodowanym na wsi. Określanie, w jakim celu ludzie hodują zwierzęta na wsi.

W parach – naśladowanie klótni wybranych zwierząt z wiejskiego podwórka.

- Wprowadzenie litery **f**: małej i wielkiej, drukowanej i pisanej.

1. Mieszanie kolorów.

Nauczyciel ma słoiki z roztworami farb: żółtej, czerwonej i niebieskiej, oraz puste słoiki.

Prosi dzieci, żeby przypomnieli mu, jakie kolory powstaną przez zmieszanie farb:

- żółtej i niebieskiej (zielony)
- niebieskiej i czerwonej (fioletowy)
- czerwonej i żółtej (pomarańczowy).

Po każdej uzyskanej odpowiedzi miesza farby w tych kolorach.

2. Analiza i synteza słuchowa słowa *farby*.

- Dzielenie słowa *farby* na sylaby, na głoski.
- Co słyszycie na początku słowa *farby*?
- Podawanie przykładów słów rozpoczynających się głoską *f* (*fajka, flaga, foka...*), mających ją w środku (*agrafka, delfin, perfumy...*) oraz na końcu (*elf, kilof, traf...*).
- Z ilu głosek składa się słowo *farby*?

3. Budowanie schematu słowa *farby*.

4. Podawanie przykładów imion rozpoczynających się głoską *f* (*Franek, Filip, Felicja, Florentyna...*).

5. Analiza i synteza słuchowa imienia *Franek*.

Dzielenie imienia na sylaby, na głoski; budowanie jego schematu.

6. Pokaz litery **f**: małej i wielkiej, drukowanej i pisanej.

7. Umieszczenie poznanych liter: **f, F, a, r, n, b, e, y, k**, pod schematami słów *farby, Franek*.

- Odczytanie wyrazów **farby, Franek**.

- Zabawa ruchowa *Dotknij*.

Dzieci biegają po sali. Gdy usłyszą dźwięki tamburynu, zatrzymują się i dotykają w sali przedmiotów w kolorze, jaki wymienił nauczyciel.

8. Zabawa *W jakim kolorze?*

Nauczyciel umieszcza na tablicy napis: **Jaki kolor mają...?**, a pod nim napisy – nazwy zwierząt z wiejskiego podwórka: **barany, konie, kury, koguty, kozy, krowy, indyki**. Na dole tablicy umieszcza zdjęcia, obrazki tych zwierząt.

Zadaniem dzieci jest odczytać napisy, umieścić pod nimi zdjęcia odpowiednich zwierząt i określić kolory ich sierści, piór.

9. Ćwiczenia w zeszyte *Nauka czytania, pisania, liczenia*, s. 27, 28.

- Dzielenie słowa *foka* na głoski – podział prostokąta pod rysunkiem na tyle części, z ilu głosek składa się nazwa.
- Kolorowanie liter **f, F** na wybrane kolory.
- Czytanie połączeń litery **f** z poznanymi literami.
- Czytanie krótkiego tekstu.
- Czytanie wyrazów powstałych z połączenia sylab.
- Pisanie liter **f, F** po śladach.

- Łączenie odpowiednich liter z lukami w wyrazach.
- Czytanie tekstu, kolorowanie flagi i godła Polski.
- 10. Ćwiczenia w zeszycie *Nauka czytania, pisania, liczenia*, s. 55.
- Pokaz prawidłowego kreślenia liter **f**, **F** przez nauczyciela.
- Kreślenie liter **f**, **F** w powietrzu, na podłodze, na tacce z piaskiem, na plecach kolegów lub koleżanek.
- Samodzielne pisanie liter **f**, **F**.

III

1. Karta pracy, cz. 3, s. 71.

Układanie zadań do przedstawionych sytuacji z wiejskiego podwórka (z zastosowaniem liczmanów).

2. Ćwiczenia w książce, s. 71.

Przygotowanie serków smakowych na podwieczorek, według instrukcji przedstawionej na zdjęciach.

- Dzielenie na głoski nazw zdjęć produktów otrzymanych z mleka.

Dzień 2. Na wiejskim podwórku

Cele ogólne:

- rozwijanie sprawności manualnej, inwencji twórczej i umiejętności zgodnego współdziałania; rozwijanie sprawności fizycznej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- współpracuje w zespole podczas tworzenia większej całości; uczestniczy w ćwiczeniach.

Środki dydaktyczne: wiersz A. Bernat *Kwoka*, nagrania utworów: *Prząśniczka* – S. Moniuszki, *Marsz turecki* – W. A. Mozarta, *Mazurek D-dur*, op. 33 nr 2 – F. Chopina, duże arkusze kartonu, liczmany, bębenek, obrazki zwierząt domowych, sylwety zwierząt wycięte z kolorowych czasopism, różnorodne materiały plastyczne, sznurek, kręgle, wstążki o długości 50–70 cm, gumki, karty pracy, cz. 3, s. 72, 73, książka, s. 72.

Przebieg dnia

I

1. Zabawa w kole – *Kwoka*.

Dzieci tworzą koło wiązane; podczas recytacji wiersza A. Bernat w środku chodzi dziecko – *kwoka* – bacznie obserwuje i wskazuje dzieci dłonią, aż w końcu wybiera jedno i tuli do siebie.

<i>Chodzi w kółeczko wesola kwoka,</i>	– <i>Tego nie chcę, bo to nie fruwa,</i>
<i>kurcząt swych nigdy nie spuszcza z oka,</i>	<i>to za tłuste, a to łobuziak.</i>
<i>głośno gdacze, ziarenka dziobie,</i>	<i>To za małe, a to zaspane</i>
<i>chce kurczątko wybrać sobie.</i>	– <i>a to moje ukochane.</i>

- Czy *kwoka* powinna wybierać jedno kurczątko, czy wszystkie kochać?

2. Ćwiczenia w książce, s. 72.

Opowiadanie, na podstawie zdjęć, co dzieje się z mąką otrzymaną ze zbóż.

- ☞ Ćwiczenia poranne – zestaw nr XXVII (*przewodnik*, s. 95).

II

☞ *Na wiejskim podwórku* – twórcza zabawa plastyczna.

1. Zabawa *Co to za zwierzątko?*

Nauczyciel (lub chętne dzieci) opisuje wybrane zwierzę bez podawania jego nazwy, pozostałe dzieci odgadują, o jakim zwierzątku jest mowa, wskazują je na obrazkach.

2. Karta pracy, cz. 3, s. 72.

- Dzielenie nazw zwierząt przedstawionych na obrazkach na głoski. Rysowanie pod obrazkami tyłu kresek, z ilu głosek składają się ich nazwy.
3. Ćwiczenia słownikowe – *Co one robią?*
Dzieci losują obrazki zwierząt domowych; rozpoznają je i nazywają, a następnie podają jak największą liczbę czynności, które dane zwierzę wykonuje. Np. *pies – biega, szczeka, warczy, merda ogonem, szczyrzy kły.*
4. Ćwiczenia klasyfikacyjne – *Rodziny zwierząt.*
Dzieci przynoszą z domu powycinane z kolorowych czasopism obrazki zwierząt domowych (nauczyciel również je przygotowuje, gdyby jakieś dziecko ich nie przyniosło). Dzieci układają swoje obrazki na dywanie, a następnie tworzą rodziny zwierząt poszczególnych gatunków, to znaczy osobno: *koty, psy, krowy* itd. Przeliczają, ile rodzin powstało i ile zwierząt jest w każdej z nich. Układają pod każdą rodziną odpowiednią liczbę liczmanów. Określają, w której rodzinie jest najwięcej zwierząt, a w której – najmniej.
5. Wykonanie pracy plastycznej.
Nauczyciel dzieli dzieci na zespoły; proponuje, aby każdy zespół wykonał na dużym arkuszu kartonu swoje podwórko ze zwierzętami, wykorzystując różnorodne materiały plastyczne. Do wykorzystania dzieci mają: bibułę, papier kolorowy, sylwety zwierząt użyte w poprzedniej zabawie, flamastry, pastele olejne.
- Samodzielne działania dzieci: dzielą się zadaniami w zespołach, wspólnie podejmują decyzje, co powinno się znaleźć na ich podwórkach, z czego to ma być i w jakich miejscach; wykonują poszczególne elementy i przyklejają na kartonie.
  - Oglądanie powstałych prac; opisywanie, co przedstawiają i dlaczego.
  - Prezentowanie prac na wystawie w kąciku dla rodziców.
- Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw nr XX (metodą Kniessów).
- Przybory: kręgle, wstążki o długości 50–70 cm, gumki, nagrania utworów: *Prząśniczka* – S. Moniuszki, *Marsz turecki* – W. A. Mozarta, *Mazurek D-dur; op. 33, nr 2* – F. Chopina.
- Dzieci maszerują po obwodzie koła w rytm nagrania utworu *Prząśniczka*, S. Moniuszki. W trakcie marszu każde dziecko otrzymuje od nauczyciela dwa kręgle.
- Improwizacja ruchowa do muzyki o pogodnym nastroju.
- Dzieci dowolnie manipulują kręglami: uderzają nimi o siebie, o różne części ciała, przekładają je z ręki do ręki, upuszczają, przeskakują przez nie, podnoszą, podrzucają je prawą ręką, lewą, próbują złapać – najpierw w miejscu, następnie w chodzie, w biegu i podskokach zmiennych.
  - Dzieci rytmicznie maszerują w parach dookoła sali przy nagraniu utworu *Marsz turecki*, W. A. Mozarta. Gdy muzyka milknie, zatrzymują się, odwracają przodem do siebie. Na *raz*, uderzają kręglami o swoje uda, na *dwa* – kręglami o siebie przed sobą, na *trzy* – w kręgle kolegi (prawa ręka do prawej ręki kolegi, lewa – do lewej), na *cztery* – uderzają trzy razy nad głową. Następnie maszerują w parach w rytm muzyki.
  - Dzieci rytmicznie maszerują w parach dookoła sali, stukają kręglami o siebie za plecami, przy nagraniu utworu *Marsz turecki*, W. A. Mozarta. Gdy muzyka milknie, wykonują przysiad, uderzają przyborami cztery razy o podłogę, następnie wstają, wykonują półobrót i maszerują w rytm muzyki, w przeciwnym kierunku.
  - Dzieci w siadzie prostym, w rozkroku. Słuchając *Mazurka D-dur; op. 33 nr 2*, F. Chopina, uderzają kręglami o podłogę wzdłuż kończyn dolnych, po wewnętrznej stronie, w kierunku stóp. Przechodzą do skłonu tułowia w przód, następnie wracają do pozycji wyjściowej, ciągnąc kręgle po podłodze, po zewnętrznej stronie kończyn.
  - Dzieci skaczą jak pajacyki, uderzają kręglami o siebie nad głową, uderzają o uda po zewnętrznej stronie, w rytmie wygrywanym przez nauczyciela na bębnie.

- Nauczyciel rozdaje każdemu dziecku dwie wstążki i dwie gumki. Dzieci przymocowują wstążki jednym końcem do szyjek kręgli.
- Dzieci stoją w luźnej gromadce, w lekkim rozkroku, wyrażają muzykę ruchem (dowolny utwór muzyki poważnej). Trzymają w dłoniach kręgle i płynnie manipulują wstążkami. Wykonują w wolnym tempie ćwiczenia ramion i nóg:
  - wymachy ramion w przód i w tył z uginaniem nóg w kolanach
  - krążenia ramion z zataczaniem kół, na zmianę: prawym ramieniem, lewym, przed sobą, z boku tułowia, nad głową
  - przysiady z ramionami wyciągniętymi w przód (wstążki dotykają podłogi)
  - skłony boczne tułowia z ramionami rozłożonymi w bok (wstążki dotykają podłogi)
  - skręty tułowia z ramionami rozłożonymi w bok
  - obroty dookoła własnej osi z ramionami wyciągniętymi w bok.
- Dzieci biegną po sali w rytm muzyki, w różnych kierunkach, z ramionami uniesionymi w górę, ułożonymi z boku, w dół, kręcą spirale. Starają się, by wstążki nie opadały i utrzymywały się w pozycji poziomej, w odniesieniu do podłogi.
- Na końcach wstążek są przymocowane kręgle. Dzieci trzymają za wolne końce wstążek i próbują wprawić kręgle w ruch, wykonując ramionami różne ruchy: wymachy w przód, w tył, na boki, zataczanie nad podłogą małych kół, następnie – coraz większych.
- Dzieci w siadzie skulnym, z ramionami opartymi za plecami – chwytają wstążki palcami stóp, unoszą je do góry tak, by kręgle znalazły się nad podłogą, następnie próbują wprawić kręgle w ruch, wykonując nogami różne ruchy: wymachy w przód, w tył, na boki, zataczanie kół nad podłogą, uderzanie kręglami o siebie.
- Dzieci w siadzie skrzyżnym, trzymają kręgle przed sobą na wysokości głowy, z wstążkami opuszczonymi w dół. Dmuchają na wstążki, by wprawić je w ruch.
- Dzieci odpoczywają w dowolnej pozycji, w leżeniu, zamykają oczy i wsłuchują się w dźwięki nagrania spokojnej muzyki, wyobrażając sobie spacer w ogrodzie pełnym pięknych, kolorowych kwiatów.

III

1. Ćwiczenie analizy i syntezy słuchowej – *Poznajemy zwierzątka*.
Dzieci losują obrazki zwierząt, które można spotkać na wiejskim podwórku; dzielą ich nazwy na sylaby; różnicują głoski – pierwszą i ostatnią.
 Zabawa słuchowo-ruchowa *Kwoka i kurczęta* (przewodnik, s. 96).
2. Karta pracy, cz. 3, s. 73.
Łączenie liniami obrazków, które są na górze karty, z tymi na dole karty, których nazwy się rymują.

Dzień 3. Co słyszać na wsi?

Cele ogólne:

- rozwijanie orientacji przestrzennej; rozwijanie umiejętności śpiewania piosenki i reagowania ruchem na sygnały muzyczne; łączenie pojęć matematycznych z czytaniem.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- prawidłowo posługuje się określeniami kierunków; śpiewa piosenkę, reaguje ruchem na umówione sygnały muzyczne; odczytuje ukryte wyrazy.

Środki dydaktyczne: piosenka *U nas na podwórku*, obrazek *Kotki i motyl*, sylwety lub figurki zwierząt domowych, ćwiczenie graficzne *W którą stronę?*, flamastry, klocki, emblematy zwierząt do zabawy ruchowej, instrumenty perkusyjne, sznurek, plastelina, szyfr – figury i odpowiadające im litery, karty pracy, cz. 3, s. 74, 75, *Nauka...* s. 92.

Przebieg dnia

I

1. Zabawa rozwijająca zmysły – *Wiejskie podwórko*.

Nauczyciel prosi dzieci, aby wyobraziły sobie, że sala jest *wiejskim podwórkiem*. Właśnie zbliża się pora karmienia zwierząt. *Krowy* czekają na świeżą trawę, zaś *kaczki* na owies. Ale *krowy* chcą jeść z innymi *krowami*, a *kaczki* – z innymi *kaczkami*. Dlatego każde zwierzę musi znaleźć swoją grupę. Dzieci same mogą zdecydować, jakim zwierzątkiem będą, ale nie mówią o tym nikomu. Każde dziecko porusza się na czworakach, naśladując głos wybranego przez siebie zwierzątka. Kiedy spotka inne dziecko, które wydaje taki sam dźwięk, staje obok niego – muszą się trzymać razem, żeby się nie zgubić, i nie przestają *muczeć* lub *kwakać*, by inne zwierzęta mogły się odnaleźć. Kiedy dzieci utworzą grupę *krówek* i *kaczek*, wspólnie przeliczają, ile zwierzątek znajduje się w każdej grupie.

2. Karta pracy, cz. 3, s. 74.

Kończenie rysunków zwierząt według wzoru. Kolorowanie wzorów.

 Ćwiczenia poranne – zestaw nr XXVII (*przewodnik*, s. 95).

II

Zabawa matematyczna – *Jaki to kierunek?*

1. Ćwiczenie spostrzegawczości – *Kotki i motyl*.

Nauczyciel odsłania arkusz papieru, na którym narysowany jest jeden *kot* idący w lewą stronę, jeden *kot* idący w prawą stronę i *motyl* – na wprost. Zadaniem dzieci jest określenie, w które strony poruszają się *koty*, a w którą stronę – *motyl*, i zaznaczenie kierunku poprzez narysowanie flamastrem odpowiednich strzałek.

2. Zabawa *Według wskazań nauczyciela*.

Dzieci ustawiają się w luźnej gromadce. Nauczyciel staje za grupą. Dzieci poruszają się po sali zgodnie ze wskazówkami nauczyciela. Np.
Idziemy pięć kroków w prawo. Idziemy dwa kroki w lewo. Idziemy cztery kroki do przodu. Idziemy jeden krok do tyłu. Głaszczemy się lewą ręką po głowie. Dotykamy prawą ręką lewego kolana.

3. Zabawa *Posłuszne zwierzęta*.

Dzieci wybierają sobie sylwety lub figurki zwierząt domowych i wykonują polecenia nauczyciela, ustawiając je w różnych miejscach, z zastosowaniem określeń położenia przedmiotów względem siebie. Np.

Polóżcie zwierzątko przed sobą. Polóżcie zwierzątko za sobą. Polóżcie zwierzątko z boku, z prawej strony. Teraz polóżcie je z boku, z lewej strony. Podnieście zwierzątko do góry. Gdzie się teraz znajduje?

Nauczyciel siada tak, jak siedzą dzieci, manipuluje swoim zwierzątkiem i prosi dzieci o określenie, w jakim miejscu się ono znajduje: przed, za, z prawej strony, z lewej strony.

4. Zabawa *W prawo czy w lewo?*

Nauczyciel układa przed dziećmi sylwety zwierząt skierowanych w prawą lub w lewą stronę. Zadaniem dzieci jest ułożenie z lewej strony zwierząt, które poruszają się w lewo, a prawej tych, które poruszają się w prawo. Dzieci przeliczają zwierzęta w każdej grupie; układają pod nimi taką liczbę klocków, aby zgadzała się z liczbą zwierząt w danej grupie. Określają, których zwierząt jest więcej.

5. Ćwiczenie graficzne – *W którą stronę?*

Dzieci otrzymują kartki z rysunkami zwierząt poruszających się w różnych kierunkach. Rysują strzałki oznaczające kierunek w prawo, w lewo i na wprost, a następnie przeliczają, ile zwierząt porusza się w tym samym kierunku.

 Zabawa ruchowa rozwijająca umiejętność reagowania określonym ruchem na polecenia nauczyciela – *Polecenia*.

Dzieci poruszają się po sali w rytm tamburynu. Podczas przerwy w grze wykonują polecenia nauczyciela, np. *Podnieście do góry prawą rękę... lewą rękę; stańcie na prawej nodze... lewej nodze; wyciągnijcie do przodu lewą rękę, a do tyłu – prawą rękę; prawą ręką dotknijcie głowy, a lewą – prawego kolana* itp.

☐ Zabawy przy piosence *U nas na podwórku*.

1. Zabawa inhibicyjno-incytacyjna *Staraj się dotknąć*.

Dzieci poruszają się podskokami po całej sali. Kiedy nauczyciel wymieni nazwę jakiegoś przedmiotu, np. *krzesło, ściana, stolik, zabawka, podłoga, szafka*, jak najszybciej muszą go dotknąć.

2. Słuchanie piosenki *U nas na podwórku* (sł. A. Galica, muz. T. Pabisiak) śpiewanej przez nauczyciela.

Kotek miauczy: miauu, miauu, miauu.

Kotek miauczy: miauu, miauu, miauu.

Piesek szczeka: hau, hau, hau.

Piesek szczeka: hau, hau, hau.

I. *Kogut pieje, kurka gdacze,
gęga gąska, kaczka kwacze.
– Daj nam szybko jeść.*

II. *Krówka muczy, świnka kwiczy,
konik rzy, a osioł ryczy.
– Zaraz dam wam jeść.*

3. Rozmowa na temat piosenki.

- Określanie tempa i nastroju piosenki.
- Zwrócenie uwagi na powtarzające się elementy.
- Nazywanie zwierząt, o których jest w niej mowa.
- Naśladowanie ich głosów.

4. Ćwiczenia emisyjne – *Jak zwierzątko*.

Dzieci naśladowują, na melodię piosenki, głosy różnych zwierzątek mieszkających w zagrodzie wiejskiej, np. *ko, ko, kwa, kwa, mu, mu, be, be*.

5. Zabawa rytmiczna – *Kotek i piesek*.

Dzieci poruszają się po sali, naśladowując sposób poruszania się wybranego zwierzątka; kiedy usłyszą melodię refrenu, rytmicznie wypowiadają jego tekst i klaszczą: *Kotek miauczy: miauu, miauu, miauu; piesek szczeka: hau, hau, hau*.

6. Zabawa *Co robią zwierzątka?*

Nauczyciel zadaje pytania, a dzieci odpowiadają słowami piosenki: *Co robi kogut? – pieje; Co robi kurka? – gdacze; Co robi gąska? – gęga; Co robi kaczka? – kwacze* itd.

7. Nauka piosenki fragmentami, metodą ze słuchu. Śpiewanie – zespołowe i indywidualne.

8. Instrumentacja piosenki z wykorzystaniem instrumentów perkusyjnych. Pierwszy wers refrenu dzieci grają na grzechotkach; drugi – na kołatkach; razem grają podczas śpiewania ostatnich wersów każdej zwrotki.

☐ Zabawa matematyczno-językowa *Układamy wyrazy*.

- Nauczyciel umieszcza na tablicy szyfr – figury i odpowiadające im litery.

○	◯	△	△	◻	◻	◻	◻
k	o	a	t	r	w	u	g

Dzieci nazywają figury, odczytują przypisane im litery.

Potem odszyfrowują ukryte wyrazy, umieszczając w tabelkach pod figurami litery i odczytując powstałe wyrazy.

		
k	o	t

			
k	u	r	a

				
k	o	g	u	t

				
k	r	o	w	a

- Ćwiczenia w zeszytcie *Nauka czytania, pisania, liczenia*, s. 92. Odczytywanie zaszyfrowanych wyrazów. Pisanie ich.

III

1. Karta pracy, cz. 3, s. 75.

Uzupełnianie tabelki obrazkami kurcząt (z wkładki) tak, żeby w pionie i w poziomie było po dziewięć kurcząt.

2. Zabawa rytmiczno-artykulacyjna – *Muzykalne zwierzaki*.

Nauczyciel dzieli dzieci na kilka zespołów, na które przypadają jednego rodzaju instrumenty. Np. kołatki – *kury*; grzechotki – *kaczki*; bębenki – *indyki*; drewnianka – *owce*; trójkąty – *kurczątka*. Każde dziecko z zespołu wystukuje podany rytm: ćwierćnuta, ćwierćnuta, ósemka, ósemka, ósemka na instrumencie, naśladowując odgłosy wydawane przez zwierzątko przyporządkowane do danego zespołu np. *kury – ko, ko, kokoko*.

3. Lepienie z plasteliny figurek zwierząt z wiejskiego podwórka.

Dzień 4. Zwierzęce rodziny

Cele ogólne:

– rozwijanie mowy i logicznego myślenia; rozwijanie sprawności fizycznej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

– rozwiązuje zagadki; uczestniczy w ćwiczeniach.

Środki dydaktyczne: nagrania utworów: *Prząśniczka* – S. Moniuszki, *Marsz turecki* – W. A. Mozarta, *Mazurek D-dur, op. 33 nr 2* – F. Chopina, obrazki: różnych pokarmów dla zwierząt; przedstawiające różne elementy pogody; zająca i wilka, szarfy, instrumenty perkusyjne, obrazki młodych zwierząt i ich rodziców, materiały plastyczne: do wykonania makiety wiejskiego podwórka, do wykonania koralika na klamerce, kręgle, wstążki długości 50–70 cm, gumki, sznurek, kartoniki z kreskami (od 1 do 9), karty pracy, cz. 3, s. 76, 77.

Przebieg dnia

I

1. Zabawa słowna *Obrazek – dźwięk*.

Nauczyciel pokazuje obrazki. Każdemu obrazkowi przypisany jest jakiś dźwięk, np. burza – *ratatata*, chmury – *och!*, słońce – *ach!*, deszcz – *kap! kap!* Nauczyciel (lub chętne dziecko) pokazuje obrazki w różnej kolejności, a dzieci wydają odpowiednie dźwięki.

Zabawa ruchowo-naśladowcza *Zapraszam jako...*

Dzieci siedzą w kole na krzeselkach. Obok jednego z dzieci z prawej strony znajduje się wolne miejsce. To dziecko mówi: *Miejsce po mojej prawej stronie jest wolne. Zapraszam na nie Kasię jako... kurkę*. Zaproszone dziecko idzie w kierunku wolnego miejsca, naśladowując ruchy kury.

2. Karta pracy, cz. 3, s. 76.

Łączenie kropek, które są po prawej stronie karty, według wzoru.

Ćwiczenia poranne – zestaw nr XXVII (*przewodnik*, s. 95).

II

Rodzice i ich dzieci – rozmowa na temat młodych i dorosłych zwierząt z wiejskiego podwórka.

1. Ćwiczenia matematyczne – *Policz i pokaż*.

Dzieci otrzymują kartoniki z kreskami (od 1 do 9). Nauczyciel mówi krótkie rymowanki, w których występują liczebniki, a dzieci podnoszą do góry kartonik, na którym jest tyle kresek, o ilu zwierzątkach mówi nauczyciel. Np.

Małe świnki trzy kwiczą: kwi, kwi, kwi. (kartonik z trzema kreskami)

Idą drogą dwa kurczaki, oglądają polne maki. (kartonik z dwiema kreskami)

Cztery białe koty mają czarne łaty. (kartonik z czterema kreskami)

Sześć gąsiątek po stawie pływało, przez co zmoczone pióra miało. (kartonik z sześcioma kreskami)

W stajni pięć koników stało i się sianem zajadało. (kartonik z pięcioma kreskami)

Dziewięć krów mruczało, bo pić im się chciało. (kartonik z dziewięcioma kreskami)

Siedem baranków małych na łące brykało. (kartonik z siedmioma kreskami)

Osiem królików noskami ruszało, siano wąchało. (kartonik z ośmioma kreskami)

2. Ćwiczenia klasyfikacyjne – *Co jedzą zwierzęta?*

Nauczyciel układa przed dziećmi obrazki różnych pokarmów, np.: *ryby, trawa, mięso, kapusta, marchewka, siano, ziarna*. Dzieci je nazywają, a następnie układają przy nich figurki zwierząt, które się nimi żywią. Np. ziarna – *kura, kaczka, gęś*; marchewka, kapusta – *królik*; siano, trawa – *krowa, owca, koza, koń*; kości, mięso – *pies*; ryby, mięso – *kot*.

Zabawa ruchowa z elementem biegu – *Koniki*.

Dzieci – *koniki* – poruszają się przy akompaniamencie tamburynu w rytmie ósemek. Podczas przerwy w grze zatrzymują się i kopią raz prawym, raz lewym *kopytkiem*; podczas biegu kłaskają językiem, podczas kopania rżą: *iichacha*.

3. Zabawa dydaktyczna *Rodzice i ich dzieci*.

Nauczyciel układa przed dziećmi obrazki przedstawiające zwierzęta dorosłe i ich dzieci. Wspólnie omawiają różnice w wyglądzie i zachowaniu młodych i ich rodziców; prawidłowo nazywają mamę, tatę i dziecko. Np. *klacz, koń, źrebię; maciora, wieprz, prosię; gęś, gąsior, gąsięta; kaczka, kaczor, kacząta*.

- Następnie segregują obrazki zwierząt do dwóch pętli ułożonych z szarf. Do pętli czerwonej wkładają obrazki, które przedstawiają *zwierzęce dzieci*, a do szarfy zielonej – obrazki ich *rodziców*.

Potem dzieci segregują do dwóch pętli obrazki zwierząt, biorąc pod uwagę liczbę ich nóg; w jednej pętli układają zwierzęta, które poruszają się na dwóch nogach, a w drugiej – zwierzęta poruszające się na czterech nogach. Przeliczają, których obrazków jest więcej.

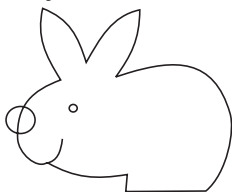

- Wypowiadają się na temat domów zwierząt wymienionych przez nauczyciela. Np. pies – *buda*; pszczoła – *ul*; koń – *stajnia*; krowa – *obora*; świnka – *chlewik*; kura – *kurnik*.
- ☞ Zabawa ruchowo-naśladowcza *Zapraszam jako...* (*przewodnik*, s. 104).
- 4. Wycinanie przez chętne dzieci z kolorowego kartonu płotków, drzewek, zabudowań i innych elementów, które, ich zdaniem, powinny znaleźć się na makiecie wiejskiego podwórka. Przyklejanie ich, poprzez zakładkę powstałą z założenia około 2 cm dolnej części poszczególnych sylwet, do podłoża w miejscach zaproponowanych przez dzieci. Podkreślenie wpływu wkładu pracy każdego dziecka na efekt końcowy. Prezentowanie gotowej makiety w kąciku dla rodziców.
- ☞ Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw nr XX (*przewodnik*, s. 99–100).

III

1. Karta pracy, cz. 3, s. 77.

- Rysowanie szlaczków po śladach, a potem – samodzielnie.
- 2. Wykonanie *królika z klamerką*.
- Oglądanie obrazków przedstawiających zająca i królika. Wyszukiwanie różnic w ich wyglądzie.
- Wykonywanie ruchów nosem – *Tak wącha królik*.
- Zapoznanie ze sposobem wykonania prac.
- * Wycinanie konturu królika z kolorowego kartonu. Wycinanie nosa z czerwonego papieru i przyklejanie go w odpowiednim miejscu.

- * Domalowywanie czarnym flamastrem oczu (po obu stronach), pyszczka i wąsików. Zrobienie ogonka z kłębka waty i doklejanie go z tyłu. Przypinanie u dołu dopasowanego kolorystycznie spinacza do bielizny, który będzie wyglądał jak łapki króliczka.

- Wykonanie prac przez dzieci.

Dzień 5. Wiosna na działce

Cele ogólne:

- rozwijanie pamięci słuchowej; zachęcanie do obserwowania przyrody.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- recytuje wiersz; rozpoznaje i nazywa dżdżownice.

Środki dydaktyczne: wiersz H. Zdzitowieckiej *W naszym ogródeczku*, ilustracje do wiersza, instrumenty perkusyjne, obrazki narzędzi ogrodniczych, sadzonki pomidorów, różne nasiona, skakanki, dżdżownica w słoiku, obrazki, ziemia, doniczki, pojemniki do sadzenia, łopatki, konewki, karty pracy, cz. 3, s. 78, 79, 80.

Przebieg dnia

I

1. Karta pracy, cz. 3, s. 78.

Rysowanie po śladzie rysunku cebuli. Kolorowanie rysunków, które pokazują to, co pomaga rosnać roślinom.

2. Oglądanie różnych nasion. Porównywanie ich wyglądu (kolor, wielkość).

 Ćwiczenia poranne – zestaw nr XXVII (*przewodnik*, s. 95).

II

 Słuchanie wiersza H. Zdzitowieckiej *W naszym ogródeczku*. Nauka wiersza.

1. Słuchanie wiersza.

*W naszym ogródeczku
zrobimy porządki:
zagrabimy ścieżki,
przekopimy grządki!
Na grządkach wyrosnie:
fasolka, marchewka,
sałata i groszek,
czerwona rzodkiewka.*

*W naszym ogródeczku
posiejemy kwiatki –
będą nam pachniały
fiolki i bratki,
nasturcje, goździki,
nagietki i groszek,
i ta biała lilia,
co tak żółci nosek.*

2. Rozmowa na temat wiersza.

- Co zrobimy w ogródku?
- Co będzie nam potrzebne do kopania, a co – do grabienia?
- Jakie warzywa wyrosną w ogródku?
- Jakie kwiaty wyrosną w ogródku?

 Zabawa muzyczno-ruchowa *W ogródku*.

Dzieci poruszają się po sali zgodnie z rytmem wystukiwanym na bębenu. Gdy nauczyciel zaczyna grać na tamburynie, dzieci naśladują grabienie liści. Gdy usłyszą dźwięki kołatki – naśladują nakładanie liści na taczkę i wożenie ich na śmietnik. Przy dźwiękach grzechotki – naśladują kopanie ziemi łopatą, a przy dźwiękach talerzy – sianie nasion.

3. Karta pracy, cz. 3, s. 79.

- Czytanie całościowe nazw narzędzi ogrodniczych. Łączenie kartoników z wyrazami z odpowiednimi zdjęciami.
- Wyjaśnianie, do czego służą te narzędzia.

4. Ponowne słuchanie wiersza.

Podczas słuchania wiersza dzieci układają obrazki roślin w takiej kolejności, w jakiej wymienione są w wierszu.

- Nauka wiersza fragmentami, metodą ze słuchu.

5. Wyjaśnienie nazw: *kwiaty ogrodowe*, *kwiaty polne*.

 Zabawa ruchowa z elementem równowagi – *Nie podepcz grządek*.

Nauczyciel wyznacza skakankami zarys grządek. Dzieci spacerują *wąskimi ścieżkami*, starając się nie deptać *grządek*.

6. Próby wspólnej recytacji wiersza.

7. Wypowiadanie się na temat roli roślin w życiu ludzi i zwierząt.

Rośliny są pokarmem, wzbogacają powietrze w tlen, upiększają krajobraz, służą do produkcji lekarstw, herbat, soków, wykorzystywane są w kosmetyce do produkcji kremów, szamponów, maseczek, toników...

8. Umieszczanie sadzonek pomidorów w przygotowanych skrzynkach z ziemią.

- Przypomnienie, czego potrzebują rośliny, żeby rosnąć.

- Wsadzenie sadzonek, podlanie i umieszczenie roślin w nasłonecznionym miejscu sali.
  - Zachęcanie dzieci przez nauczyciela do obserwowania rozwijającej się rośliny.
9. Ilustracja ruchowa wiersza *W naszym ogródeczku*.
Dzieci naśladują, podczas wspólnej z nauczycielem recytacji – grabienie, kopanie ziemi, wymienianąc warzywa, liczą je na palcach, *sieją kwiaty, wączają je i ścierają żółty pyłek z lilii ze swojego nosa*.

 Zapoznanie z wyglądem dżdżownicy oraz jej rolą w spulchnianiu gleby.

1. Przypomnienie czynników sprzyjających rozwojowi roślin.
2. Obserwowanie dżdżownicy w słoiku.
  - Co to za zwierzę?
  - Jak porusza się dżdżownica? (Pełza, wsuwa się w ziemię).
3. Ćwiczenie prawidłowej wymowy słowa *dżdżownica*.
4. Wyjaśnienie nazwy *dżdżownica*.

Pochodzi od tego, że wychodzi z ziemi w czasie deszczowej (dżdżystej) pogody.

5. Słuchanie ciekawostek na temat dżdżownicy.

Dżdżownica porusza się dzięki mięśniom wora skórno-mięśniowego. Twarde włoski umieszczone na dolnej części umożliwiają jej ruch do przodu i kopanie kanalików w ziemi. Dżdżownica nie ma wyodrębnionej głowy ani oczu. Reaguje jednak na światło.

Prowadzi nocny tryb życia. Ponieważ oddycha przez skórę, musi przebywać stale w wilgotnym otoczeniu. Promienie słoneczne wysuszyłyby jej skórę, dlatego w dzień przebywa pod ziemią, w wykopanych przez siebie kanalikach. Na powierzchnię ziemi wychodzi w nocy. Zwierzę możemy zobaczyć na powierzchni ziemi w deszczowe dni, gdy woda zaleje mu korytarze.

Dżdżownica żywi się zbutwiałymi liśćmi i innymi częściami roślin, które wciąga do swoich kanalików. Niestrawione części roślin i ziemię, którą połyka na różnych głębokościach, wydala na powierzchnię ziemi. Przyczynia się w ten sposób do wymieszania gleby z różnych warstw. Kanalki, które drąży dżdżownica, spulchniają glebę i ułatwiają do niej dostęp powietrza i wody. Im więcej dżdżownic w glebie, tym jest ona lepsza. Dlatego rolnicy, ogrodnicy i działkowcy starają się chronić te zwierzęta.

6. Umieszczenie dżdżownicy (ze słoika z ziemią) w skrzynce z posadzonymi pomidorami.

 Zabawy na placu przedszkolnym.

III

1. Podział nazw obrazków na sylaby i na głoski.

 Zabawa ruchowa z elementem równowagi – *Nie podepcz grządek (przewodnik, s. 106)*.

2. Karta pracy, cz. 3, s. 80.

Ćwiczenia grafomotoryczne – *Kaczka*.

Tydzień III: Dbamy o Ziemię

Dzień 1. Szanujemy las

Cel ogólny:

- bezpośrednio obserwowanie przyrody.

Cel operacyjny:

Dziecko:

- obserwuje w lesie (parku) rośliny, małe zwierzęta, sprawdza czystość roślin (powietrza).

Środki dydaktyczne: piosenka *Zatańcz razem z nami*, różne przedmioty, bębenek, gumowe rękawiczki, mapa Polski, woreczki foliowe, obręcze, kartki z bloku technicznego, mazaki, kawałki waty, karta pracy, cz. 4, s. 3.

Przebieg dnia

I

1. Zabawa rozwijająca zmysł dotyku – *Poznajemy za pomocą dotyku*.
Dzieci siadają w ścisłym kole na dywanie. Przed każdym z nich leżą kartka z bloku technicznego i mazak. Dzieci trzymają ręce za plecami. Nauczyciel chodzi na zewnątrz koła i kolejno podaje im do rąk jakiś przedmiot (np.: długopis, klucz, filiżankę z kącika lalek, klocek...). Każde dziecko dotyka przedmiotu, a potem rysuje go na leżącej przed nim kartce. Potem sprawdza, czy prawidłowo rozpoznało przedmiot za pomocą dotyku.
2. Swobodny taniec przy piosence *Zatańcz razem z nami* (autor i kompozytor nieznani).

Za - tańcz ra - zem z na - mi, do - bierz się pa - ra - mi.
O tak, tak, właś - nie tak, już kó - łecz - ka krę - cą się.
*Zatańcz razem z nami, O tak, tak, właśnie tak,
dobierz się parami. już kółeczka kręcą się.*

- Ćwiczenia poranne – zestaw nr XXVIII.
- Zabawa orientacyjno-porządkowa *Ptaki w gniazdach*.
Przy dźwiękach bębna dzieci – *ptaki* – poruszają się swobodnie pomiędzy rozłożonymi na podłodze obręczami. Przerwa w grze jest sygnałem, że *ptaki* muszą schować się do obręczy – *gniazd*. W każdym *gnieździe* mogą być tylko dwa *ptaki*. Po każdym powtórzeniu zabawy nauczyciel usuwa jedno *gniazdo*.
  - Ćwiczenia oddechowe.
Dzieci naśladują wachanie *trzymanego w dłoni kwiatka*. Wciągają powietrze nosem, a wydychają – ustami.
  - Zabawa *Wycieraczki*.
Jedno dziecko leży tyłem, a drugie ciągnie je za nogi po podłodze. Po chwili dzieci zamieniają się rolami.
  - Zabawa *Obserwujemy przyrodę*.
Dzieci leżą przodem na podłodze. Naśladują przyglądanie się zwierzętom przez lornetkę, dlatego co chwilę unoszą łokcie nad podłogę, trzymając dłonie przy oczach.
  - Marsz po kole przy piosence śpiewanej przez nauczyciela.

II

- Wycieczka do lasu, parku.
1. Podanie celu wycieczki: obserwowanie roślin, małych zwierząt, sprawdzanie czystości roślin przez pocieranie ich watą, zbieranie okazów leżących na ziemi.
  2. Karta pracy, cz. 4, s. 3 (część pierwsza ćwiczenia).
Czytanie tekstu wyrazowo-obrazkowego o właściwym postępowaniu względem przyrody.
  3. Przygotowanie woreczków na śmieci i tworzywo przyrodnicze.
  4. Wyjazd do lasu (parku).
  5. Zabawy i ćwiczenia w lesie.
    - Wsłuchiwanie się w odgłosy lasu (szum drzew, odgłosy wydawane przez ptaki...).
    - Ćwiczenia oddechowe – *Jak pachnie las* (wypowiedzi dzieci o tym, jakie zapachy wyczuwają).
    - Poszukiwanie małych zwierząt (np. mrówek); dyskretne przyglądanie się ich zachowaniu.
    - Zbieranie okazów, które leżą na ziemi (szyszki, patyczki...).

- Porządkowanie lasu, zbieranie w gumowych rękawiczkach leżących w lesie papierków, puszek...
  - Sprawdzanie czystości roślin, np. liści, poprzez delikatne pocieranie ich wata.
  - Zabawa pod hasłem *Leśni detektywi*.
Rozpoznawanie okazów leśnych za pomocą dotyku, węchu.
  - Przytulanie się do wybranych drzew, wsłuchiwanie się w nie.
6. Powrót do przedszkola.

III

1. Segregowanie przywiezionych darów lasu; umieszczanie ich w kąciку przyrody.
2. Odpowiadanie na pytania: *Czy las jest potrzebny? Dlaczego?*
3. Oglądanie mapy Polski, wskazywanie na niej dużych obszarów leśnych, takich jak np. Świętokrzyski Park Narodowy.

4. Karta pracy, cz. 4, s. 3 (ciąg dalszy).

Rysowanie siebie dbającego o przyrodę.

Zabawa ruchowa kształtująca postawę ciała – *Kwiatek rośnie*.

Dzieci w siadzie skrzyżnym, z tułowiem pochylonym do przodu, z dłońmi opartymi o podłogę, na hasło: *Kwiatek rośnie*, powoli prostują tułów i wyciągają ręce jak najwyżej w górę. Na hasło: *Kwiatek więdnie*, powoli wracają do pozycji wyjściowej.

Dzień 2. Sadzimy drzewko

Cele ogólne:

- rozwijanie mowy; zapoznanie z literą ż: małą i wielką, drukowaną i pisaną; rozwijanie opiekuńczego stosunku względem przyrody.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- wypowiada się na temat wiersza; rozpoznaje i nazywa literę ż: małą i wielką, drukowaną i pisaną; sadzi wspólnie z kolegami drzewko w ogrodzie przedszkolnym.

Środki dydaktyczne: wiersz Danuty Gellnerowej *Co to jest przyroda?*, sadzonka drzewka, ziemia próchnicza, słoiki z wodą, piasek, żwirek, lejek, wata, bębenek, obręcz, drewniane patyki (lub inne materiały) do wykonania płotka, zdjęcia różnych żab, litery, kolorowe nakrywki, skakanki, litery, wyrazy z lukami, litera ż, tacki z piaskiem, karty pracy, cz. 4, s. 4, 5, *Nauka...* s. 29, 56.

Przebieg dnia

I

1. Karta pracy, cz. 4, s. 5.

Kończenie według wzoru. Kolorowanie wybranego rysunku.

2. Zabawa słowna *Co by było...?*

Swobodne wypowiedzi dzieci na tematy:

Co by było, gdyby na Ziemi nie było zwierząt?

Jak wyglądałby świat, gdyby nie było na nim kwiatów?

Ćwiczenia poranne – zestaw nr XXVIII (*przewodnik*, s. 108).

II

Słuchanie wiersza Danuty Gellnerowej *Co to jest przyroda?*

1. Słuchanie wiersza.

*To drzewa i kwiaty,
i liście, i woda.
Motyl nad łąką,
biała stokrotka.*

*Przyroda jest wokół,
wszędzie ją spotkasz.
Ptak rozśpiewany,
gadające świerszcze.*

Powiedzcie, proszę,
co jeszcze, co jeszcze.
Szanuj przyrodę,
kochaj przyrodę.
Kwiatom w doniczkach
nie żałuj wody.

Dbaj o trawniki!
Niech koło domu
będzie wesoło,
będzie zielono.

2. Rozmowa na temat wiersza.
  - Co to jest przyroda?
  - Jak należy o nią dbać?
  - Co to znaczy: szanować przyrodę?
3. Zrozumienie zależności występujących w świecie przyrody.
  - Kto jest ważniejszy w przyrodzie – rośliny czy zwierzęta?
  - Czy mogłyby żyć na świecie zwierzęta, gdyby nie było roślin?
  - Co jest potrzebne do tego, aby mogły rosnąć rośliny?
4. Zabawa pantomimiczna z elementem dramy – *Roślina chce pić*.
Dzieci próbują się wczuć w rolę rośliny, której brakuje wody. Swoją mimiką, ruchem głowy, ciała pokazują, jak czuje się roślina, która usycha i potrzebuje wody.
5. Rozmowa po zabawie.
  - Jak czuliście się w roli rośliny, która potrzebuje wody?
  - Czy trudno było to pokazać?
  - Jak będzie się zachowywać roślina, która będzie mogła korzystać tylko z brudnej wody?
  - Czy tylko woda jest potrzebna roślinom?
6. Słuchanie ciekawostek na temat roślin.

Rośliny, tak jak ludzie i zwierzęta, oddychają: pochłaniają szkodliwe gazy (dwutlenek węgla), a wydzielają tlen, który jest potrzebny do oddychania ludziom i zwierzętom.

Jeżeli ziemia, woda i powietrze są zanieczyszczone, to szkodzą ludziom, zwierzętom i roślinom, które wtedy chorują.

 Zabawa ruchowa *Ziemia, woda, powietrze*.

Dzieci stają w rozsypane, zwrócone twarzami do nauczyciela.

Na hasło: *Ziemia* – dotykają dłońmi podłogi, przykucając jednocześnie.

Na hasło: *Woda* – chwytają dłońmi za kolana.

Na hasło: *Powietrze* – wskazują przestrzeń nad głową.

Nauczyciel podaje hasła w różnej kolejności. To dziecko, które się pomyli, odchodzi z zabawy.

 Wprowadzenie litery *ż*: małej i wielkiej, drukowanej i pisanej.

1. Oglądanie zdjęcia żab. Słuchanie ciekawostek na ich temat.

Żaby to rodzina płazów bezogonowych. W Polsce spotykamy: żaby jeziorkowe, żaby wodne, żaby śmieszki, żaby moczarowe, żaby dalmatyńskie, żaby trawne.

Mają długi język, którym łowią pożywienie. Charakterystycznym elementem ich budowy są też wydłużone, tylne kończyny przystosowane do wykonywania skoków.

Lubią wygrzewać się na słońcu, częściowo zanurzone w wodzie lub będąc na słonecznym brzegu. Gdy jest im gorąco – kąpią się.

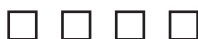
Jedzą owady (osy, muchy, mrówki...), pająki, małe ryby, ślimaki...

Chętnie jedzą je jeże, dużo mniej chętnie – bociany (w czasie karmienia młodych zdarza im się łapać żaby).

2. Analiza i synteza słuchowa słowa *żaba*.

- Dzielenie słowa *żaba* na sylaby i na głoski.
- Co słyszycie na początku słowa *żaba*?

- Podawanie przykładów słów rozpoczynających się głoską ż (żyrafa, żurek, żyrandol...), mających ją w środku (kozuch, mrożonki, bażant...).
  - (Występująca na końcu słów głoska ż brzmi często jak głoska sz).
  - Z ilu głosek składa się słowo żaba?
3. Budowanie schematu słowa żaba.

4. Podawanie przykładów imion rozpoczynających się głoską ż (Żaneta, Żeliszlaw...).
5. Analiza i synteza słuchowa imienia Żaneta.

Dzielenie imienia na sylaby, na głoski; budowanie jego schematu.

- Zabawa ruchowa z elementem skoku – Uwaga! Bocian!
- Nauczyciel skakankami wyznacza staw. Jedno dziecko – bocian – stoi z boku. Pozostałe dzieci – żaby – skaczą po sali – łące. Na hasło Uwaga! Bocian! – żaby uciekają do stawu, a bocian je łapie. Złapana żaba odchodzi na bok.

6. Pokaz litery ż: małej i wielkiej, drukowanej i pisanej.
- (Nauczyciel wyjaśnia, że jest jeszcze inny zapis głoski ż – dwuznak rz).
7. Umieszczenie poznanych liter: ż, Ź, a, t, n, b, e, pod schematami słów żaba, Żaneta.
- Odczytanie wyrazów **żaba, Żaneta**.
8. Uzupełnianie luk w wyrazach literą ż; odczytanie otrzymanych wyrazów.

.uk wa.ka aba.ur gara.e je.yny le.ak małe no.e pla.a twaro.ek

9. Ćwiczenia w zeszytcie *Nauka czytania, pisania, liczenia*, s. 29.
- Dzielenie słowa żaba na głoski – podział prostokąta pod rysunkiem na tyle części, z ilu głosek składa się nazwa.
  - Kolorowanie liter ż, Ź na wybrany kolor.
  - Czytanie połączeń litery ż z poznanymi literami.
  - Czytanie tekstu. Rysowanie ptaka, o którym jest mowa.
  - Czytanie wyrazów powstałych z połączenia sylab.
  - Pisanie liter ż, Ź po śladach.
10. Ćwiczenia w zeszytcie *Nauka czytania, pisania, liczenia*, s. 56.
- Pokaz prawidłowego kreślenia liter ż, Ź przez nauczyciela.
  - Kreślenie liter ż, Ź w powietrzu, na podłodze, na tacce z piaskiem, na plecach kolegów lub koleżanek.
  - Samodzielne pisanie liter ż, Ź.

 Sadzenie drzewka lub krzewu w ogrodzie przedszkolnym.

1. Rozmowa poprzedzająca wyjście na plac przedszkolny.
- Co jest potrzebne, żeby drzewko mogło rosnąć? (Światło, ziemia, woda, czyste powietrze).
  - Co drzewo daje innym, np. ludziom, zwierzętom? (Produkuje tlen potrzebny do oddychania, jest pożywieniem dla zwierząt, jest schronieniem dla ptaków i owadów, latem chroni przed nadmiernym nasłonecznieniem).
2. Wyjście na plac przedszkolny; wyszukiwanie miejsca i przygotowanie terenu do zasadzenia drzewka.
- Wykopanie dołka (można go przygotować wcześniej).
  - Włożenie korzeni drzewka do wykopanego dołka.
  - Wsypanie na korzenie drzewka kilku garści ziemi próchniczej.
  - Polanie drzewka wodą.
  - Przykrycie ziemią, uklepanie ziemi wokół drzewka.
  - Zrobienie płotka otaczającego drzewko – z drewnianych patyków lub z innego materiału.
3. Wypowiedzi dzieci na temat *Jak będziemy dbać o nasze drzewo?*

III

1. Zabawy badawcze w grupach pod hasłem *Czy można oczyścić wodę?*

- Rozmowa poprzedzająca prace badawcze.
- Skąd się bierze woda?
- Czy woda jest potrzebna? Komu?
- Co zanieczyszcza wodę?
- Czy wy możecie mieć jakiś wpływ na czystość wody? (Musimy nie zaśmiecać zbiorników wodnych – rzek, stawów, jezior).
- Czy wodę można oczyścić?
- Wyjaśnienie, co oznacza słowo *filtr*. (Urządzenie, które zatrzymuje zanieczyszczenia).
- Zaproponowanie dzieciom zabaw w oczyszczanie, czyli filtrowanie wody.
- Przygotowanie słoików z wodą, do których wsypujemy: ziemię, piasek, żwirek.
- Porównywanie wyglądu wody w słoikach.
- Filtrowanie wody przy użyciu filtra z waty.
- Oglądanie przefiltrowanej wody.
- Zwrócenie uwagi na zanieczyszczenia znajdujące się na wacie.
- Wyciągnięcie wniosków z przeprowadzonych obserwacji; określanie, jakie znaczenie mają filtry w procesie oczyszczania wody.

Zabawa ruchowa *Układamy krople wody*.

Dzieci dobierają się po troje i kładą na dywanie w taki sposób, aby ich ciała tworzyły kształt kropli wody. Leżą przez chwilę z zamkniętymi oczami, wymawiając słowo: *kap, kap, kap...*

2. Karta pracy, cz. 4, s. 4.

Mówienie rymowanki i rysowanie po szarych liniach (jedno słowo to jedna linia). Potem mówienie z jednoczesnym, samodzielnym rysowaniem linii.

Dzień 3. Widzimy, słyszymy, wężamy

Cele ogólne:

- umuzykalnienie dzieci; rozwijanie umiejętności klasyfikowania.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- rozróżnia dźwięki – wysokie i niskie; klasyfikuje przedmioty ze względu na dwie cechy równocześnie.

Środki dydaktyczne: piosenka *Nasze uszy słyszą świat*, chustka, kartki papieru, skakanki, pałeczka, talerz (instrument), kartoniki do klasyfikacji, tamburyn, taśma klejąca, szablon kwiatka, bibuła, rolki po papierze toaletowym, opaska do zasłonięcia oczu, bębenek, obręcze, różne rodzaje papieru, plastikowe torebki, kosz, klej, kolorowy karton, nożyczki, *Przygotowanie...* s. 21, *Wyprawka plastyczna*.

Przebieg dnia

I

1. *Przygotowanie do czytania, pisania, liczenia*, s. 21.

- Połączenie z rysunkiem balonu tych rysunków, których nazwy rozpoczynają się taką samą głoską jak słowo *balon*.
- Połączenie z rysunkiem parasola tych rysunków, których nazwy rozpoczynają się taką samą głoską jak słowo *parasol*.

2. Zabawa *Podchodzimy do zwierzątko*.

Dzieci ustawiają się w kole, w którego środku staje jedno dziecko – *zwierzątko* – z zasłoniętymi oczami. Na dany przez nauczyciela znak inne dzieci chcą podejść do *zwierzątka*. Gdy dziecko – *zwierzątko* – usłyszy odgłos kroków i wskaże kierunek, z którego dochodzi odgłos, podchodzący musi się cofnąć. Wygrywa dziecko, które nieusłyszane podejdzie do *zwierzątka*

i dotknie go ręką. Jeśli w ciągu 3 minut nikomu nie uda się podejść, wygrywa osoba stojąca w środku koła.

3. Zabawa *Dokończ zdanie*.

Nauczyciel wypowiada początek zdania, a dzieci za każdym razem próbują podać jego inne zakończenie. Np.:

- Dbać o przyrodę to znaczy...* (nie zrywać roślin).
Dbać o przyrodę to znaczy... (nie deptać trawników).
Dbać o przyrodę to znaczy... (oszczędzać wodę). Itd.

☞ Ćwiczenia poranne – zestaw nr XXVIII (*przewodnik*, s. 108).

II

☞ Zabawy przy piosence *Nasze uszy słyszą świat*.

1. Zabawa *Pozwólcie mówić papierkom*.

Nauczyciel mówi, że często zaśmiejemy papierami różne miejsca, ale papier można także wykorzystać do różnych ćwiczeń słuchowych.

Rozdaje dzieciom po małej kartce papieru.

- Dzieci drą trzymaną kartkę na dwie części, wsłuchując się w odgłos, który powstaje podczas wykonywania tej czynności.
- Dzieci drą papier najpierw bardzo szybko, a potem – bardzo wolno. Zwracają uwagę na różnice między powstającymi dźwiękami.
- Zgniatają różne rodzaje papieru i plastikowe torebki. Przysłuchują się powstałym dźwiękom.
- Każde dziecko robi papierowe kulki różnej wielkości, a następnie nasłuchuje, jakie odgłosy powstają, gdy upuszcza kulki na podłogę.
- Dzieci wrzucają zgnieciony papier do kosza.

2. Słuchanie piosenki *Nasze uszy słyszą świat* (sł. Dorota Gellner, muz. K. Kwiatkowska).

Umiarkowanie, pogodnie

I. Każ - dy z nas ma dwo - je o - czu, któ - re wi - dzą wszyst - ko,
Błę - kit nie - ba, bia - ły do - mek, zie - leń traw i list - ków,
wi - dzą wszyst - ko. U - szy sły - szą pta - ków śpiew,
traw i list - ków.
dzwon - ki desz - czu, gra - nie drzew, a nad sta - wem chó - ry
żab - na - sze u - szy sły - szą świat!

I. *Każdy z nas ma dwoje oczu,
które widzą wszystko,
widzą wszystko.
Błękit nieba, biały domek,
zieleń traw i listków,
traw i listków.*

Ref.: *Uszy słyszą ptaków śpiew,
dzwonki deszczu, granie drzew,
a nad stawem chóry żab –
nasze uszy słyszą świat!*

II. *Każdy z nas ma jeden nosek
do wachania kwiatków,
do wachania.
Czasem także do kichania,
lecz na szczęście rzadko,
do kichania.*

Ref.: *Uszy słyszą ptaków śpiew...*

3. Rozmowa na temat piosenki.

- Z ilu zwrotek składa się piosenka?
- Czy ma refren?
- Co robią oczy? Co robią uszy?
- Do czego służy nosek?

4. Zabawa przy piosence.

Podczas pierwszej zwrotki dzieci spacerują po sali, przyglądając się *domkowi, niebu, trawie...*

Podczas refrenu zatrzymują się i wspólnie z nauczycielem wyklaskują rytm piosenki. Podczas drugiej zwrotki dzieci spacerują po sali, *wachając kwiatki*, a potem kichając.

5. Tworzenie formy ronda do tekstu przysłowia *Kwiecień – plecień, bo przeplata trochę zimy, trochę lata.*

Część A

Dzieci wspólnie recytują tekst przysłowia w rytmie $\frac{3}{4}$, akompaniując sobie klaskaniem w dłonie i uderzeniami dłoni o kolana.

Część B

Jedno z dzieci improwizuje melodię do całego tekstu przysłowia.

Część A

Powtórzenie recytacji.

Część C

Inne dziecko mówi wolno tekst przysłowia w rytmie $\frac{4}{4}$ i jednocześnie uderza pałeczką w talerz.

Część A

Powtórzenie recytacji.

Część D

Trzecie dziecko śpiewa na własną melodię zmieniony tekst przysłowia, np. *Kwiecień, kwiecień, przeplata, przeplata wiosnę z latem.*

Część A

Powtórzenie recytacji.

Klasyfikowanie z użyciem kart logicznych.

1. Dostrzeganie cech wspólnych i różniących dane przedmioty. Klasyfikowanie przedmiotów ze względu na jedną cechę.

Dzieci dostają karty logiczne (*Wyprawka plastyczna*). Nauczyciel ma przygotowane kartoniki, na których będzie kodował wraz z dziećmi cechy liści przedstawionych na kartach:

- wielkość, np. sylwetki człowieka: większa i mniejsza,
- kolor, np. plamy: zielona, żółta, brązowa,
- kształt – rysunek liścia dębu, klonu, kasztanowca.

– Przyjrzyjcie się kartom. Co na nich narysowano?

- Jak można je rozdzielić? (Dzieci podają różne propozycje, np. osobno duże liście, małe liście; rozdzielanie według kolorów; rozdzielanie według kształtów liści).
- Rozłóżcie karty na dwie grupy tak, aby w jednej z nich były obrazki dużych liści, a w drugiej – małych.
- Jak zaznaczymy na kartoniku, że tu leżą obrazki małych liści? (Np. małą sylwetką człowieka).
- Jak zaznaczymy na kartoniku, że tu leżą obrazki dużych liści? (Np. większą sylwetką człowieka). Dzieci zsuwają karty. Nauczyciel pokazuje kartonik z zakodowaną cechą (małe lub duże), a dzieci wybierają spośród wszystkich kart tylko te, na których obrazki mają wskazaną cechę.
- Rozłóżcie karty według kolorów.
- Jak zaznaczycie na kartonikach, jakie kolory mają karty w każdej grupie? (Np. plamami w danym kolorze).

Dzieci zsuwają karty. Nauczyciel pokazuje kartonik z zakodowaną cechą (żółte, zielone lub brązowe plamy), a dzieci wybierają spośród wszystkich kart tylko te, na których obrazki mają wskazaną cechę.

- Rozłóżcie karty według przedstawionych na nich kształtów liści.
- Jak zaznaczycie na kartonikach, jakie liście są na obrazkach w każdej grupie? (Np. rysunkiem liścia – dębu, kasztanowca lub klonu).

Dzieci zsuwają karty. Nauczyciel pokazuje kartonik z zakodowaną cechą (rysunek liścia – dębu, kasztanowca lub klonu), a dzieci wybierają spośród wszystkich kart tylko te, na których obrazki mają wskazaną cechę.

Teraz nauczyciel sprawdza, czy dzieci potrafią wyróżnić wskazane cechy kart. Pokazuje kartonik z zakodowaną cechą, a dzieci wybierają odpowiednie karty; nauczyciel wybiera karty, a dzieci mają wskazać kartonik z odpowiednią cechą i ją nazwać. Dopiero kiedy nauczyciel upewni się, że dzieci potrafią wyróżnić i nazwać cechy przedmiotów, może przystąpić do ćwiczeń w wyróżnianiu dwóch cech jednocześnie.

Zabawa ruchowa.

Każde dziecko wybiera jedną kartę. Dzieci biegną swobodnie po całej sali. Po usłyszeniu dźwięku tamburynu zatrzymują się i patrzą, jaki kartonik z zakodowaną cechą pokaże nauczyciel. Te dzieci, które mają właściwe karty, unoszą je do góry. Zabawę powtarzamy kilkakrotnie.

2. Klasyfikowanie przedmiotów ze względu na dwie cechy równocześnie.

Nauczyciel pokazuje jednocześnie dwa kartoniki z zakodowanymi cechami, np. małe, żółte. Dzieci muszą wybrać karty przedstawiające: małe żółte liście: klonu, kasztanowca i dębu. Nauczyciel wybiera karty, np. mały zielony liść dębu, duży zielony liść dębu. Zadaniem dzieci jest wskazanie kartoników z cechami wspólnymi i ich nazwanie (zielone liście dębu).

Jeżeli dzieci nie będą miały kłopotów z tymi ćwiczeniami, można spróbować klasyfikacji kart ze względu na trzy cechy, np. brązowe duże liście klonu.

Zabawy na placu przedszkolnym.

III

1. Oglądanie reprodukcji obrazów przedstawiających przyrodę wiosną. Wypowiadanie się na ich temat (*Wyprawka plastyczna*).

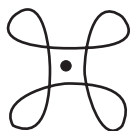
Camille Pissarro *Wiosenna pogoda w Eragny*.

Ferdinand Hodler *Kwitnąca jabłoń*.

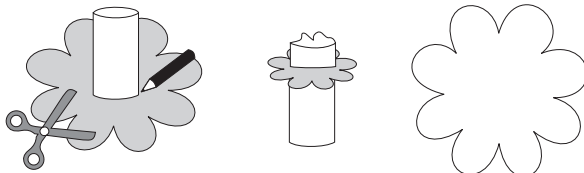
2. Zabawa *Kwiat*.

Nauczyciel układa ze skakanek na podłodze kształt kwiatu. Przymocowuje skakanek do podłogi taśmą klejącą. Dzieci chodzą po skakanekach, mówiąc rymowanek:

*Kwiaty – piękne i pachnące –
zobaczysz na każdej łące.*

3. Wykonanie papierowego kwiatka.
    - Oklejanie rolki po papierze toaletowym zielonym papierem (o wymiarach: 16 na 10 cm).
    - Przerysowanie kielicha kwiatka z szablonu (przygotowuje nauczyciel) na kolorowy papier i wycięcie go nożyczkami.
- Postawienie rolki po papierze toaletowym pośrodku kwiatka i obrysowanie jej ołówkiem. Następnie wycięcie powstałego w środku kółka i nałożenie papierowego kwiatka na rolkę.
- Zgniecenie kawałka bibuły w innym kolorze w dużą kulkę i umieszczenie jej w otworze.

Dzień 4. Gdyby lasu nie było...

Cele ogólne:

- rozwijanie myślenia przyczynowo-skutkowego; rozwijanie sprawności manualnej; rozwijanie umiejętności klasyfikowania.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- opowiada historyjkę; wykonuje papierowego motyla; segreguje guziki według dwóch cech.

Środki dydaktyczne: piosenka *Zatańcz razem z nami*, pudełka z piaskiem, szablony odwłoku i skrzydeł motyla na kartonie, klej, naczynia o różnych kształtach, ale o takiej samej pojemności, kubek, piasek, kolorowy papier, nici z igłą, obrazki, bębenek, obręcze, zielone sylwety liści: dębu, kasztanowca, klonu, tamburyn, duży obrazek motyla, nożyczki, po 10 guzików w różnych kształtach dla każdego dziecka, kartoniki z cyframi, karty pracy, cz. 4, s. 6, 7, *Nauka...* s. 93.

Przebieg dnia

I

1. Karta pracy, cz. 4, s. 7.

Szukanie żabek ukrytych na rysunku. Kolorowanie ich, liczenie. Uzupełnianie ich do dziewięciu. Wyjaśnianie pojęcia *barwa ochronna*.

2. Podział nazw obrazków na sylaby i na głoski.

 Ćwiczenia poranne – zestaw nr XXVIII (*przewodnik*, s. 108).

II

 Historyjka obrazkowa – *Co się stało z drzewem?*

1. Zabawa *Liście wiosną*.

Dzieci wyobrażają sobie, że są liśćmi. Każde z nich dostaje zieloną sylwetę liścia: dębu, kasztanowca lub klonu.

- Dmuchają na liście trzymane w dłoniach.
- Wymyślają odpowiedzi na pytania: *O czym mogłyby rozmawiać liście, gdyby potrafiły mówić? Czy lubią, gdy wiatr nimi porusza?*

2. Karta pracy, cz. 4, s. 6.

- Historyjka obrazkowa.
Dzieci oglądają obrazki. Opowiadają historyjkę.
Odpowiadają na pytania:
  - Dlaczego drzewko uschło?
  - Przypomnijcie, co nam dają drzewa.Dzieci kończą kolorować obrazki.

Zabawa ruchowa *Wiatr porusza gałązkami drzew.*

Dzieci, przy dźwiękach tamburynu poruszają wyciągniętymi do góry ramionami. Szybkość poruszania wyznacza natężenie uderzeń w tamburyn.

Wykonanie papierowego motyla.

1. Zapoznanie z budową motyla.
Dzieci oglądają duży obrazek motyla. Wymieniają części ciała motyla i wskazują je na obrazku.
2. Słuchanie ciekawostek na temat motyli.

Motyle to owady zwane luskoskrzydłymi. Dzielimy je ze względu na: wygląd, porę lotu (motyle dzienne, ćmy) oraz wielkość (motyle większe, motyle mniejsze).

Jest to druga pod względem liczebności grupa owadów (na świecie jest 150 tysięcy gatunków motyli; w Polsce – ponad 3 tysiące).

Ciało motyla jest zbudowane z trzech części: głowy, tułowia, odwłoka.

Na głowie znajdują się: para oczu złożonych, para czułków oraz ssący aparat gębowy.

Większość motyli odżywia się nektarem kwiatowym.

Na czułkach znajdują się receptory zapachu oraz narządy (Johnstona) słuchu i równowagi, wychwytyjące drgania powietrza.

Tułów składa się z trzech segmentów. Na nim znajdują się trzy pary odnóży oraz dwie pary skrzydeł. Skrzydła są pokryte drobnymi luskami.

3. Ćwiczenia ruchowo-graficzne.

- Nauczyciel pokazuje pantomimicznie rękami lot motyla. Dzieci przyglądają się i potem same naśladują te czynności.
- Nauczyciel rysuje palcem każdemu dziecku, w jego pudełku z piaskiem, motyla. Mówi przy tym rymowanekę:

Motyle – piękne, kolorowe – zdobią kwiaty ogrodowe.

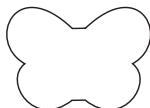
Dzieci rysują palcem po rysunku nauczyciela, mówiąc rymowanekę. Potem wyrównują piasek i rysują motyla samodzielnie.

4. Zapoznanie ze sposobem wykonania prac.

- Wycinanie odwłoka narysowanego na czarnym kartonie.

- Wycinanie skrzydeł narysowanych na kolorowym kartonie.

- Przyklejanie odwłoka do skrzydeł i ozdabianie pracy kolorowym papierem (pamiętajmy, że wzory na skrzydłach są takie same – symetryczne).

- Wycinanie i przyklejanie czułek, rysowanie oczu.
- Przeciągnięcie nici przez główkę (przez nauczyciela).
- Ozdobienie *motylami* sali.

Zabawy guzikami.

Dzieci dostają po 10 guzików. Liczą je i podają ich liczbę.

- Układanie dowolnej postaci z guzików. Nazywanie jej.
- Segregowanie guzików pod względem kształtu.
- Czym różnią się guziki?
Dzieci segregują guziki na te w kształcie koła, na kwadratowe i na trójkątne.
Liczą guziki w każdym kształcie i układają przy nich kartoniki z odpowiednimi cyframi.
- Segregowanie guzików pod względem liczby dziurek.
Dzieci segregują guziki na te z dwiema dziurkami, z trzema i z czterema. Liczą guziki z określoną liczbą dziurek i układają przy nich kartoniki z odpowiednimi cyframi.
- Wyszukiwanie guzików mających dwie cechy: są w kształcie koła i mają cztery dziurki.
Dzieci szukają wśród swoich guzików takich, które spełniają te kryteria. Liczą, ile mają guzików okrągłych o czterech dziurkach.
- Na podstawie jakich innych dwóch cech możemy wyszukiwać guziki? (Np. w kształcie trójkąta, mających dwie dziurki; w kształcie kwadratu, z czterema dziurkami...).
- Ćwiczenia w zeszyte *Nauka czytania, pisanie, liczenia*, s. 93.
Określanie, czym różnią się guziki. Kolorowanie okrągłych guzików z czterema dziurkami.

Zabawy na placu przedszkolnym.

III

1. Porównywanie pojemności naczyń za pomocą obranej jednostki objętości (ćwiczenia przy piaskownicy).

Nauczyciel przygotowuje dwa naczynia różniące się kształtem, ale o takiej samej pojemności, piasek i kubek.

- Do którego naczynia zmieści się więcej piasku?
Dzieci szacują na oko, które naczynie ma większą pojemność.
- Jak sprawdzić, kto ma rację?
Nauczyciel wysłuchuje pomysłów dzieci, np. zważyć piasek w obu naczyniach, przesypano do jednakowych naczyń itp.
- Jak sprawdzić to za pomocą jednej miarki? Czy może nią być kubek?
Dzieci przesypano piasek z naczyń do kubka i liczą, ile takich miarek zmieści się w każdym naczyniu. Okazuje się, że mimo różnicy w wyglądzie naczyń mieści się w nich po tyle samo piasku.
- Czy można po wyglądzie naczyń stwierdzić z pewnością, gdzie jest więcej piasku?
- Czym można sobie pomóc, by to stwierdzić?
- Czy można mierzyć piasek w każdym naczyniu inną miarką?
Wysunięcie wniosku: *pojemność naczyń można porównać za pomocą wspólnej miarki.*

2. Praca w grupach.

Oglądanie trzech naczyń o różnych kształtach. Szacowanie na oko, gdzie zmieści się więcej piasku.

Wsypywanie piasku do trzech naczyń za pomocą tego samego kubka. Liczenie, ile kubków piasku mieści się w każdym naczyniu. Porównywanie otrzymanych wyników, wyciągnięcie wniosków.

Swobodny taniec przy piosence *Zatańcz razem z nami (przewodnik, s. 108)*.

Dzień 5. Odznaka przyjaciela przyrody

Cele ogólne:

- zachęcanie do dbania o przyrodę; rozwijanie sprawności fizycznej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- wymienia cechy przyjaciela przyrody; uczestniczy w ćwiczeniach fizycznych.

Środki dydaktyczne: wiersz A. Widzowskiej *Przyjaciół przyrody*, szyfonowe chustki, nagranie muzyki, bębenek, obręcz, kolorowe krążki, nagranie nastrojowej muzyki, nagranie głośnych dźwięków, karty pracy, cz. 4, s. 8, 9, 10.

Przebieg dnia

I

1. Zabawa *Strumyk*.

Każde dziecko dostaje dwie szyfonowe chustki. Ma wyobrazić sobie, że razem tworzą strumyk. Dzieci, przy muzyce, łapią chustki za rogi i tańczą, poruszając nimi bardzo powoli i łagodnie. Potem *strumyk wpływa do jeziora*. Dzieci stają w dużym kole. Bardzo wolno poruszają chustkami i wolno się obracają.

2. Ćwiczenia oddechowo-fonacyjne.

- Śpiewanie głoski **o** na podaną przez nauczyciela melodię.
- Mówienie głoski **o** jak najdłużej, na jednym wydechu.
- Mówienie, na przemian: o a o a o a o a o a...

3. Karta pracy, cz. 4, s. 10.

Rysowanie coraz mniejszych szlaczków.

 Ćwiczenia poranne – zestaw nr XXVIII (*przewodnik*, s. 108).

II

 Projektowanie odznaki *Przyjaciół przyrody*.

1. Słuchanie wiersza A. Widzowskiej *Przyjaciół przyrody*.

*My, przedszkolaki na ziemskiej kuli,
wiemy, że Ziemię trzeba przytulić,
zadbać o lasy, powietrze, wodę,
kwiaty, zwierzęta – całą przyrodę!*

*To źle marnować wodę w kąpieli
od poniedziałku aż do niedzieli.
Po co bez przerwy nurkować w wannie?
Lepiej z prysznica zrobić fontannę!*

*Torba foliowa szczyrzy zębiska.
– Jestem z plastiku, sztuczna i śliska.
Gdy będę plackiem leżeć na wodzie,
fokom i żółwiom chętnie zaszkożę!
– Ja także! – wrzeszczy ze szkła butelka.
– W lesie się smażyć niczym iskierka,*

*a gdy rozgrzeję się jak ognisko,
pożar wywołam i spalę wszystko!*

*– Czy wy nie wiecie, okropne śmieci,
że na planecie mieszkają dzieci?
Szust! Posprzątam balagan wielki,
osobno papier, plastik, butelki!*

*Pstryk! Pamiętamy, by gasić światło,
wiemy, że pożar wywołać łatwo,
a gdy widzimy sarenkę w lesie,
to nie wrzeszczymy, aż echo niesie!*

*Ten, kto przyrodę niszczy i truje,
niech się kolcami jeża pokluje!*

2. Rozmowa na temat wiersza.

- O co należy zadbać w przyrodzie?
- Czego nie należy marnować?

- Czego nie należy robić z plastikowymi i szklanymi opakowaniami?
- Dlaczego należy segregować śmieci?
- Co powinno spotkać tych, którzy nie dbają o przyrodę?

3. Podawanie cech przyjaciela przyrody.

Np. Przyjaciół przyrody:

- nie łamie gałęzi drzew
- nie depta trawników w parku, na skwerze
- nie śmieci
- nie zrywa roślin
- nie zostawia kąpiących kranów
- wychodząc z pomieszczenia, gasi światło.

4. Karta pracy, cz. 4, s. 8.

- Oglądanie obrazków z odznakami *Przyjaciół przyrody*. Wyjaśnienie ich znaczenia.
- Projektowanie własnej oznaki.
- Wspólne oglądanie wykonanych oznak, określanie, co oznaczają.
- ☒ Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw nr XXIII, w ogrodzie przedszkolnym (z wykorzystaniem kolorowych krążków).
  - Zabawa orientacyjno-porządkowa i wyprostna – *Z krążkiem na głowie*.
Dzieci maszerują po obwodzie koła, otrzymują krążki od nauczyciela; kładą je na głowach i idą ostrożnie, aby nie zgubić krążków.
  - Zabawa bieżna *Samochoody*.
Dzieci trzymają krążki jak *kierownicę samochodu*. Kiedy nauczyciel podniesie do góry krążek zielony, poruszają się w różnych kierunkach sali z wymijaniem się; kiedy trzyma krążek czerwony – zatrzymują się.
  - Skłony w przód – *Zamieniamy się krążkami*.
Dzieci dobierają się parami, stają tyłem, w rozkroku, w niewielkiej odległości do siebie. Zamieniają się krążkami, podając je sobie w skłonie między nogami; potem podają sobie krążki nad głowami. Podczas wykonywania ćwiczenia dzieci starają się nie ugiąć nóg w kolanach.
  - Ćwiczenie zręczności i szybkości – *Odwracamy krążki*.
Dzieci rozkładają krążki na trawie, w pewnych odstępach od siebie. Spacerują pomiędzy krążkami. Na hasło: *Odwracamy krążki* jak najszybciej starają się odwrócić na drugą stronę jak największą liczbę krążków. Kłaśnięcie lub gwizdnięcie jest sygnałem do ponownego marszu.
  - Ćwiczenie z elementem toczenia – *Uciekające krążki*.
Dzieci toczą krążki przed sobą w różnych kierunkach. Na kłaśnięcie lub gwizdnięcie zatrzymują krążki i siadają na nich skrzyżnie z prostymi plecami i rękami opartymi na kolanach.
  - Ćwiczenie równowagi – *Na jednej nodze*.
Dzieci stają na jednej nodze, drugą uginają i kładą na niej krążek. Wytrzymują, licząc do czterech. To samo ćwiczenie wykonują na drugiej nodze.
  - Ćwiczenie współdziałania z innymi – *W dużym kole*.
Dzieci tworzą duże koło. Trzymają swoje krążki w prawej ręce, lewą ręką chwytają krążek osoby stojącej po swojej lewej stronie. Wykonują cwał boczny: najpierw w prawą, a na sygnał – kłaśnięcie – w lewą stronę. Krążki trzymają mocno, aby nie wysunęły im się z rąk.
  - Skoki – *Skoki pajacyków*.
Dzieci tworzą cztery zespoły – zgodnie z kolorami swoich krążków. Układają krążki na ziemi, równo jeden za drugim, w odległości kroku, i stają za nimi w kolejce. Skaczą jak *pajacyki*, wykonując nad każdym krążkiem rozkrok, a za krążkiem – odskok. Ćwiczenie wykonują wolno, zachowując odstęp.

- Ćwiczenie rytmu – *Wystukujemy rytm kroków*.
Dzieci maszerują po obwodzie koła, rytmicznie wystukują rytm swoich kroków, uderzając piąstką w krążek. Oddają krążki nauczycielowi.

III

1. Rozmowa na temat segregowania śmieci.

- Dlaczego segregujemy śmieci?

Dzięki segregacji odpadów na wysypiska trafia mniej śmieci. Te, które można poddać recyklingowi, zostają ponownie przetworzone (np. szkło trafia do hut szkła, a papier – do produkcji, między innymi, papieru toaletowego).

Posegregowane śmieci wrzucamy do pojemników oznaczonych odpowiednimi kolorami (lub podpisanymi):

- pojemnik na papier – kolor niebieski
- pojemnik na plastik – kolor żółty
- pojemnik na szkło kolorowe – kolor zielony
- pojemnik na szkło bezbarwne – kolor biały
- pojemnik na aluminium (rodzaj metalu) – kolor czerwony.

2. Karta pracy, cz. 4, s. 9.

Kolorowanie rysunków pojemników na śmieci na odpowiednie kolory.

Zabawa ruchowa *Ukryj się*.

Przy nagraniu nastrojowej muzyki dzieci poruszają się swobodnie po sali. Kiedy usłyszą dźwięki głośne, nieprzyjemne dla uszu, przykucają i chowają głowę w ramionach, jakby chciały się ukryć. Ponowne dźwięki nagrania muzyki nastrojowej są sygnałem do wykonywania ruchu.

Tydzień IV: Teatr

Dzień 1. Pacynka, jawajka, marionetka i kukielka

Cele ogólne:

- rozwijanie mowy; rozwijanie sprawności manualnej; zapoznanie z literą **h**: małą i wielką, drukowaną i pisaną.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- wie, czym różnią się: pacynka, jawajka, kukielka i marionetka; wykonuje maskę z papierowego talerza; rozpoznaje i nazywa literę **h**: małą i wielką, drukowaną i pisaną.

Środki dydaktyczne: wiersz J. Koczanowskiej *Teatr*, kostka mimiczna, farby, pędzle, talerze papierowe, nożyczki, bębenek, napis *maska*, igła, kawałki tasiemki, stroje, maski, sylwety postaci, kukielki – do kącika teatralnego, gotowe maski wykonane przez nauczyciela, hulajnoga, kartoniki z cyframi: 1, 3, 5, 7, litery, kolorowe nakrywki, kolorowe kartki włożone do koszulek, książka, s. 74, karty pracy, cz. 4, s. 11, 12, 13, *Nauka...* s. 30, 57.

Przebieg dnia

I

1. Karta pracy, cz. 4, s. 11.

Rysowanie po śladach szlaczków obiema rękami równocześnie.

2. Zabawa *Hop*.

Dzieci rozbiegają się po sali. Na hasło nauczyciela: *Biegiem!* zaczynają biec w miejscu (przebieganie nogami i rękami musi być bardzo szybkie). Na następne hasło: *Hop!* – skaczą przez wyimaginowaną przeszkodę, krzycząc przy tym *Hop!*

Ćwiczenia poranne – zestaw nr XXIX.

- Zabawa orientacyjno-porządkowa *Kto jest wysoki? Kto jest niski?*
Dzieci biegają swobodnie po sali. Na dźwięk bębna zatrzymują się i łączą w pary. Ustawiają się tyłem do siebie i sprawdzają, która osoba z pary jest wyższa, a która – niższa.
- Ćwiczenia nóg.
Dzieci rytmicznie wspinają się na palce, a następnie wykonują przysiad podparty.
- Podskoki rozkroczo-zwarte *Pajacyki*.
Dzieci stoją w rozsypce, skaczą jak pajacyki.
- Ćwiczenia oddechowe.
Dzieci siadają skrzyżnie, wciągają powietrze nosem, prostując tułów, a następnie wypuszczają powietrze ustami, schylając równocześnie tułów. Ręce mają oparte o kolana.
- Ćwiczenia kształtujące mięśnie nóg.
Dzieci maszerują, licząc do dziesięciu:
dziesięć kroków – marsz we wspięciu na palce
dziesięć kroków – marsz na piętach.

II

☐ Słuchanie wiersza J. Koczanowskiej *Teatr*.

1. Karta pracy, cz. 4, s. 12.

Dzielenie na głoski nazw zdjęć: *korona, scena, aktor, maska*.

– Z czym są związane te nazwy?

- Kończenie rysowania koron.

2. Słuchanie wiersza.

*Teatr to miejsce jest niezwykle,
zaczarowana każda chwila,
kurtyna w górę się unosi
i przedstawienie rozpoczyna.*

*Na scenie dzieją się historie
wesołe, smutne, zagadkowe,*

*można do kraju baśni trafić
i poznać światy całkiem nowe.*

*Można się wzruszyć, rozweselić,
nauczyć wielu mądrych rzeczy,
uważnie patrzeć, pilnie słuchać,
ciekawym być i bardzo grzecznym.*

3. Rozmowa na temat wiersza.

- Jakim miejscem jest teatr?
- Co dzieje się na scenie?
- Co nam daje teatr?
- Jak należy zachowywać się w teatrze?

4. Ćwiczenia w książce, s. 74.

Oglądanie obrazków przedstawiających różne lalki teatralne. Słuchanie nazw lalek i ich powtarzanie.

Odpowiadanie na pytania:

- Ile jest pacynek, ile jawajek, kukielek i marionetek?
- Których lalek jest najwięcej? Których lalek jest najmniej?
- Ile jest razem marionetek i jawajek?
- Ile jest razem kukielek i marionetek?

☐ Zabawa ruchowo-naśladowcza *Jestem aktorem*.

Dzieci naśladowują ruchy, miny, gesty różnych postaci, z którymi możemy spotkać się na przedstawieniach teatralnych.

☐ Wykonanie maski z papierowego talerza.

1. Zabawy kostką mimiczną.

Dzieci rzucają kolejno kostką mimiczną, pokazując minę, jaka wyszła na kostce. Potem pozostałe osoby ją naśladują. Następnie nazywają emocje przedstawione na danej twarzy z obrazka, który jest na kostce.

2. Czytanie całościowe wyrazu *maska*.

3. Oglądanie kilku masek wykonanych przez nauczyciela.

• Nazywanie postaci, które przedstawiają maski (np. Chińczyk, pirat...).

4. Zapoznanie ze sposobem wykonania prac.

• Spód papierowego talerza malujemy farbami według własnego uznania. Twarz może być zabawna lub groźna, mieć długie zęby lub gęstą brodę. *Chińczykowi* narysujemy skośne oczy, a *prosiaczkowi* – różowy ryjek. Jeżeli chcemy namalować *księżniczkę*, nie możemy zapomnieć o koronie, a *pirat* koniecznie musi mieć czarną przepaskę na oko.

• Po wyschnięciu maski wycinamy otwory na oczy, nos i, ewentualnie, usta.

• Po bokach, blisko brzegu maski, nauczyciel robi igłą małe otwory i przewleka przez nie taśmkę, której końce dziecko wiąże z tyłu głowy.

5. Wykonanie prac przez dzieci.

6. Umieszczenie wykonanych masek w miejscu przeznaczonym na kącik teatralny.

☐ Wprowadzenie litery **h**: małej i wielkiej, drukowanej i pisanej.

1. Oglądanie hulajnowy. Pokaz jazdy na niej.

– Dzięki czemu hulajnoga się porusza?

– Od czego zależy szybkość jej poruszania się?

– Dlaczego ma taką nazwę?

– Czym jeszcze możemy poruszać się po podwórku?

2. Analiza i synteza słuchowa słowa *hulajnoga*.

• Dzielenie słowa *hulajnoga* na sylaby i na głoski.

– Co słyszycie na początku słowa *hulajnoga*?

• Podawanie przykładów słów rozpoczynających się głoską *h* (*hak, hamak, homar...*), mających ją w środku (*echo, rachunek, marchewka...*) oraz na końcu (*dach, groch, pech...*).

– Z ilu głosek składa się słowo *hulajnoga*?

3. Budowanie schematu słowa *hulajnoga*.

4. Podawanie imion rozpoczynających się głoską *h* (*Hania, Hela, Heniek, Hubert...*).

5. Analiza i synteza słuchowa imienia *Hubert*.

Dzielenie imienia na sylaby, na głoski; budowanie jego schematu.

☐ Zabawa ruchowo-naśladowcza *Jedziemy na...*

Gdy nauczyciel pokaże kartonik z cyfrą **1**, dzieci będą naśladować jazdę na hulajnodze; gdy pokaże kartonik z cyfrą **3**, będą naśladować jazdę na rowerze; gdy z cyfrą **5** – samochodem, a gdy z **7** – wszystkie ustawią się w rzędzie i będą naśladować jazdę pociągami.

6. Pokaz litery **h**: małej i wielkiej, drukowanej i pisanej.

(Nauczyciel wyjaśnia, że głosce *h* odpowiadają zapisy – litera **h** i litera **ch**).

7. Umieszczenie poznanych liter: **h, H, a, o, u, b, r, t, g, n, l, j, e**, pod schematami słów *hulajnoga, Hubert*.

- Czytanie wyrazów **hulajnoga, Hubert**.
- 8. Ćwiczenia w zeszytcie *Nauka czytania, pisania, liczenia*, s. 30.
- Dzielenie słowa *hak* na głoski – podział prostokąta pod rysunkiem na tyle części, z ilu głosek składa się nazwa.
- Kolorowanie liter **h, H** na wybrany kolor.
- Czytanie połączeń litery **h** z poznanymi literami.
- Czytanie tekstu. Kolorowanie na niebiesko liter **h, H**.
- Kolorowanie liter tworzących wyraz **hulajnoga**.
- Pisanie liter **h, H** po śladach.
- 9. Ćwiczenia w zeszytcie *Nauka czytania, pisania, liczenia*, s. 57.
- Pokaz prawidłowego kreślenia liter **h, H** przez nauczyciela.
- Kreślenie liter **h, H** w powietrzu, na podłodze, na kolorowej kartce włożonej do koszulki.
- Samodzielne pisanie liter **h, H**.
- Zabawy na placu przedszkolnym.

III

- Ćwiczenia dykcyjne.
Prawidłowe wymawianie zdań dotyczących różnych postaci z baśni.
Kot w butach lubił łowić ryby.
Śnieżka połknęła kawałek jabłka, które utknęło jej w przetyku.
Kopciuszek był bardzo uczynną dziewczynką.
Smok Wawelski mieszkał w jamie pod Wawelem.
Czerwony ludek to krasnoludki.
Straszne straszycło mieszkało w strasznym zamku.
- Zabawa ruchowo-naśladowcza *Jestem aktorem* (przewodnik, s. 122).
- Karta pracy, cz. 4, s. 13.
Łączenie liniami rysunków pacynek – zwróconych przodem i tyłem.
- Zorganizowanie w sali kącika teatralnego.
Umieszczenie w nim strojów, masek, sylwet postaci, kukiełek.
Zachęcanie dzieci do inscenizowania znanych i wymyślonych baśni.

Dzień 2. Jesteśmy w teatrze

Cele ogólne:

- zapoznanie z teatrem; zachęcanie do oglądania spektakli teatralnych.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- wie, co to jest: scena, kurtyna, widownia; chętnie ogląda przedstawienia teatralne.

Środki dydaktyczne: bębenek, karta pracy, cz. 4, s. 14, książka, s. 75.

Przebieg dnia

I

- Zabawa *Taniec kraba i żyrafy*.
Dzieci wraz z nauczycielem tworzą krąg na środku sali. Będą wykonywać, na przemian, taniec kraba i żyrafy.
Kroki kraba: nogi ugięte w kolanach, jeden krok na prawo przy równoczesnym obróceniu klatki piersiowej w lewo; drugi krok na lewo, z obrotem klatki piersiowej w prawo (piers będzie więc zawsze zwrócona w kierunku przeciwnym do stawianych kroków).
Krok żyrafy: na palcach, z uniesionymi ramionami i ciałem wyprężonym jak struna.

2. Karta pracy, cz. 4, s. 14.

Liczenie elementów na obrazkach w każdym szeregu i porównywanie ich liczby.

Kolorowanie w każdej parze na czerwono figury znajdującej się przy obrazku, na którym jest więcej elementów.

 Ćwiczenia poranne – zestaw nr XXIX (*przewodnik*, s. 122).

II

 Oglądanie baśni w teatrze dla dzieci (np. w Kielcach – Teatr Lalki i Aktora „Kubuś”).

1. Rozmowa na temat *Jak zachowujemy się w teatrze?*
2. Wyjście (wyjazd) do teatru.
3. Oglądanie sali teatralnej (scena, kurtyna, widownia).
4. Oglądanie spektaklu.
5. Powrót do przedszkola.

III

1. Ćwiczenia w książce, s. 75.

- Oglądanie zdjęcia przedstawiającego dzieci występujące na scenie.
- Odpowiadanie na pytania:
  - Gdzie występują aktorzy?
  - Kto w teatrze przygotowuje dekoracje zwane scenografią?
  - Gdzie siedzą widzowie?
  - Co muszą mieć widzowie, żeby mogli wejść na widownię?
  - Gdzie kupują bilety?
  - Jak powinniście zachowywać się w teatrze?
  - Za jakie postacie są przebrane dzieci?

 Zabawa ruchowo-naśladowcza *Jestem aktorem* (*przewodnik*, s. 122).

Dzień 3. Kto jest wyższy? Kto jest niższy?

Cele ogólne:

- porównywanie wysokości; rozwijanie sprawności fizycznej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- stosuje słowa: *wyższy od... niższy od... takiego samego wzrostu*; uczestniczy w ćwiczeniach ruchowych.

Środki dydaktyczne: nagranie spokojnej muzyki, bębenek, kolorowe krążki gimnastyczne, karta pracy, cz. 4, s. 15, *Przygotowanie...* s. 22.

Przebieg dnia

I

1. *Przygotowanie do czytania, pisania, liczenia*, s. 22.

Słuchanie nazw rysunków podzielonych na głoski. Wskazanie odpowiedniego rysunku. Próby dzielenia nazw rysunków samodzielnie. Pokolorowanie tych rysunków, których nazwy zostały podzielone na głoski samodzielnie.

2. Zabawa *O jakiej baśni rozmawialiśmy?*

Jedno dziecko opuszcza na chwilę salę. W tym czasie pozostałe dzieci umawiają się, o jakiej baśni będą rozmawiać. Po powrocie do sali dziecko ma odgadnąć tytuł baśni poprzez zadawanie grupie pytań. Wolno mu tylko tak formułować pytania, aby grupa odpowiadała na nie: *tak* lub *nie*. Np.

- Czy w tej baśni występuje kot? Czy on chodzi w butach?

3. Zabawa *Posłuszny balon*.

Dzieci dzielą się na kilka 6–7-osobowych grup. Członkowie każdej grupy gromadzą się w rogu sali. Są bardzo ściśnięci, ale niekoniecznie muszą trzymać się za ręce. Nauczyciel wyznacza punkt w innym rogu sali. Zadaniem członków każdej grupy jest dojść do tego punktu, ani na chwilę nie zmieniając swego ściśnionego kształtu – tak jakby to był toczący się balonik.

Dzieci w grupie muszą zatem odnaleźć jeden i ten sam dla wszystkich rytm poruszania się. Zabawie towarzyszy spokojny akompaniament muzyczny.

📖 Ćwiczenia poranne – zestaw nr XXIX (*przewodnik*, s. 122).

II

📖 Porównywanie wzrostu – *Kto jest wyższy? Kto jest niższy?*

Nauczyciel nawiązuje do tematyki tygodnia i pyta dzieci:

- Kto na ogół jest wyższy – król czy królowa?
- Czy Calineczka była wysoka?
- Pokażcie mi, jacy jesteście wysocy. (Dzieci prostują się i stają na palcach).
- Pokażcie mi, jacy jesteście niscy. (Dzieci, w przysiadzie, opuszczają głowy).
- Zabawa.

Dzieci dobierają się parami, stają tyłem do siebie i porównują swój wzrost. Potem rozdzielają się na dwie grupy – każde wyższe dziecko z pary przechodzi do grupy po prawej stronie, a niższe dziecko – do grupy po lewej stronie. Dzieci niższego wzrostu siadają z boku i przyglądają się dzieciom wyższym, które dobierają się w pary i porównują swój wzrost. Niższe dzieci z każdej pary siadają, a wyższe znowu dobierają się w pary i porównują swój wzrost itd. Dochodzimy w końcu do sytuacji, gdy swój wzrost porównuje dwoje najwyższych dzieci. Dzieci wskazują najwyższą osobę i osobę niższą od niej. Potem powtarzamy zabawę, ale w drugą stronę – niższe dzieci z par porównują swój wzrost aż do momentu, gdy zostaje dwoje najniższych dzieci. Wtedy pozostałe osoby pokazują najniższą osobę i osobę wyższą od niej.

📖 Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw nr XXIII (*przewodnik*, s. 120–121).

III

📖 Zabawa muzyczno-ruchowa *Czarodziejski zamek*.

Dzieci chodzą przy dźwiękach spokojnej muzyki po całej sali, która jest *czarodziejskim zamkiem*. W zamku oglądają wszystkie *piękne obrazy, meble, świeczniki* itp. Gdy muzyka cichnie, nieruchomieją w pozycji, w jakiej były w momencie przerwania muzyki. Tak *zaczarowane* trwają do momentu, gdy znów zabrzmie muzyka.

1. Karta pracy, cz. 4, s. 15.

Łączenie obrazków dzieci z ich cieniami.

2. Ćwiczenia ekspresji językowej pod hasłem *Układamy baśń*.

Dzieci siadają w kręgu na dywanie i kolejno wypowiadają zdania tak, aby tworzyły logiczną całość. W ten sposób powstaje baśń ułożona przez wszystkie dzieci.

Pierwsze zdanie baśni może zacząć nauczyciel. Np.

Za siedmioma górami, za siedmioma morzami stał zamek, w którym mieszkał smok mieniący się wszystkimi kolorami tęczy...

Dzień 4. Dziwna chatka

Cele ogólne:

- rozwijanie sprawności manualnej; rozróżnianie wysokości dźwięków; rozwijanie orientacji przestrzennej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- maluje *śmieszny zamek*; reaguje odpowiednim ruchem na dźwięki: wysokie, średnie i niskie; rozdziela strony – prawą i lewą.

Środki dydaktyczne: wiersz Doroty Gellner *Śmieszny zamek*, piosenka *Dziwna chatka*, zagadki, bębenek, nagranie spokojnej muzyki, wyraz *zamek*, woreczki, karty pracy, cz. 4, s. 16, 17, *Nauka...* s. 94.

Przebieg dnia

I

1. Rozwiązywanie zagadek.

*Choć kłopoty z wilkiem miała,
wyszła z opresji zdrowa i cała.* (Czerwony Kapturek)

*Jak się nazywa taki budynek,
w którym zobaczysz scenę, kurtynę?* (teatr)

*Jaka to dziewczynka pracowita była,
a na wielkim balu bucik zostawiła?* (Kopciuszek)

*Choć nie są żywe, widzowie im brawa biją,
występują w teatrze, chętnie na nie popatrzą.* (kukiełki)

2. Karta pracy, cz. 4, s. 16.

Rysowanie po śladach rysunków, bez odrywania kredki od kartki.

 Ćwiczenia poranne – zestaw nr XXIX (*przewodnik*, s. 122).

II

 Wykonanie ilustracji do wiersza Doroty Gellner *Śmieszny zamek*.

1. Wypowiedzi dzieci na temat *Jak wygląda zamek?*

Dzieci podają propozycje wyglądu zamku.

Określają, kto w takim zamku mieszkał.

2. Czytanie całościowe wyrazu *zamek*.
3. Słuchanie wiersza.

*W ciemnym kącie,
pełnym kurzu,
śmieszny zamek
jest na wzgórzu.
Wszyscy, którzy
w nim mieszkali,
dawno gdzieś
pouciekali.*

*Więc na starej wisi bramie
ogłoszenie w złotej ramie:*

ZATRUDNIMY:

1. *Tłum rycerzy*
  2. *Smoka, który zęby szczerzy*
  3. *Pazia*
  4. *Króla*
  5. *I królową!*
- I zaczniemy bajkę nową!*

4. Rozmowa na temat wiersza.

- Gdzie był zamek?
- Czy ktoś w nim mieszkał?
- Jak mógł wyglądać taki opuszczony, *śmieszny zamek*?
- Co znajdowało się na bramie?
- Kogo chciano zatrudnić?

5. Zabawa *Poruszam się jak...*

Dzieci naśladują ruchy postaci, które chciano zatrudnić w zamku. Poruszają się dostojnie jak król lub królowa; syczą i szczerzą zęby jak smok; poruszają się sztywno jak rycerze...

6. Malowanie *śmiesznego*, opuszczonego zamku.
  7. Wspólne oglądanie wykonanych prac. Wskazywanie najśmieszniejszych zamków.
- Zabawa muzyczno-ruchowa *Czarodziejski zamek* (przewodnik, s. 126).
- Zabawa przy piosence *Dziwna chatka*.

1. Ćwiczenia muzyczno-ruchowe.

Dzieci stoją na obwodzie koła. Przy nagraniu melodii w wiolinie wspinają się na palce, unoszą ręce wysoko nad głowę i poruszają się w prawą stronę zgodnie z rytmem. W czasie melodii granej w średnim rejestrze – maszerują z rękami skrzyżowanymi przed sobą (dłonie podtrzymują łokcie). Kiedy zabrzmi melodia w basie, dzieci chodzą po kole w przysiadzie.

Zabawę powtarzamy kilkakrotnie, z różną zmianą rejestru melodii.

2. Słuchanie piosenki *Dziwna chatka* (sł. A. Waćławski, muz. T. Dorogusz-Doroszkievicz, P. Mazurek, Z. Seroka).

Sta - ła w le - sie dziw - na chat - ka, nie - zwy - kle baj - ko - wa,
 bo nie by - ła mu - ro - wa - na, tyl - ko pier - ni - ko - wa.
 Da-szek z mar-ce-pa - nu, a ścia-ny z cu-kier - ków, ko-min z cze-ko-la - dy,
 a o-kna z wa-fel - ków, a o-kna z wa-fel - ków.

I. *Stała w lesie dziwna chatka,
 niezwykle bajkowa,
 bo nie była murowana,
 tylko piernikowa.*

II. *Kto w tym domku może mieszkać?
 Chyba Baba-Jaga!
 Może się poczęstujemy,
 ale czy wypada?*

Ref.: *Daszek z marcepanu,
 a ściany z cukierków,
 komin z czekolady,
 a okna z wafelków. (bis)*

Ref.: *Daszek z marcepanu...*

III. *Nagle drzwi się otworzyły,
 wyszła starsza pani,
 zamiast ciastek dała dzieciom
 jagurt z malinami!*

Ref.: *Daszek z marcepanu... (bis)*

3. Rozmowa na temat piosenki.

- Jak wyglądała chatka?
- Kto według baśni mieszkał w takiej chatce?
- Kto mieszkał w tej chatce w piosence?

4. Zabawa przy piosence.

Dzieci są ustawione w półkołu.

I zwrotka

*Stała w lesie dziwna chatka,
niezwykle bajkowa,
bo nie była murowana,
tylko piernikowa.*

Ref.:

*Daszek z marcepanu,
a ściany z cukierków,
komin z czekolady,
a okna z wafelków.*

II zwrotka

*Kto w tym domku może mieszkać?
Chyba Baba-Jaga!
Może się poczęstujemy,
ale czy wypada?*

Ref.: *Daszek z marcepanu...*

III zwrotka

*Nagle drzwi się otworzyły,
wyszła starsza pani,
zamiast ciastek dała dzieciom
jogurt z malinami!*

Ref.: *Daszek z marcepanu...*

Dzieci:

przez chwilę stoją na jednej nodze,
rozkładają ręce na boki, wykonują palcem
wskazującym gest przeczenia,
głaszczą się po brzuchu,
opierają ręce na biodrach,

wykonują rytmiczne półobrotów,

przykładają dłonie do policzków,
rozkładają ręce na boki,
głaszczą się po brzuchu,
rozkładają ręce na boki,

jw.

zgiętą rękę przesuwają do siebie,
kłaniają się,
wyciągają ręce przed siebie,
głaszczą się po brzuchu,

jw.

Z prawej strony, z lewej strony – ćwiczenia rozwijające orientację przestrzenną.

1. Zabawa *Zrośnięte bliźniaki*.

Dzieci dobierają się parami. Chodzą po sali, stykając się wymienionymi przez nauczyciela częściami ciała, np.: plecami, łokciami, uszami...

2. Zabawa woreczkami.

Dzieci dostają woreczki. Rzucają je względem siebie według poleceń nauczyciela. Np.

- Rzućcie go za siebie.
- Rzućcie go przed siebie.
- Rzućcie go po swojej lewej stronie.
- Rzućcie go po swojej prawej stronie.

3. Zabawa połączona z maszerowaniem.

Dzieci maszerują po sali i wykonują polecenia, pokazują odpowiednią nogę według słów rymowanki.

*Hej, idziemy naprzód żwawo
nóżką lewą, nóżką prawą.
Hej, maszerujemy drogą
prawą nogą, lewą nogą.*

*I klaszczemy wciąż rękami
nad głowami, nad głowami.
Potem z lewej, z prawej strony,
no i podskok. Już zrobiony?*

4. Ćwiczenia w zeszycie *Nauka czytania, pisania, liczenia*, s. 94.
Kolorowanie motyli lecących w lewą stronę na żółto, a lecących w prawą stronę – na niebiesko. Łączenie rysunków kwiatów zieloną kredką, zaczynając od tego z najmniejszą liczbą, aż do tego z największą liczbą. Kolorowanie rysunków.

 Zabawy na placu przedszkolnym.

III

1. Karta pracy, cz. 4, s. 17.

Ilustrowanie zadań na dodawanie. Odpowiadanie na pytania.

2. Zabawa *Kamień*.

Dzieci wraz z nauczycielem tworzą krąg. Wznoszą się na palce, następnie wykonują przysiad, udając, że podnoszą kamień. Potem wstają i ważą w rękach wymaglinowany kamień. Wdychając powietrze nosem, odchylają rękę do tyłu, jakby przygotowywały się do rzutu. W czasie rzutu wypuszczają powietrze, wymawiając głośno: *Uuuu...*

3. Wymawianie samogłosek: **a, o, i, u, y, e** ciągle, aż braknie tchu, a potem krótko, robiąc przerwy pomiędzy poszczególnymi dźwiękami.

 Zabawa ruchowo-naśladowcza *Jestem aktorem* (przewodnik, s. 122).

Dzień 5. Teatrzyk paluszkowy

Cele ogólne:

- zachęcanie do interpretowania utworu za pomocą pacynek paluszkowych; rozwijanie sprawności fizycznej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- uczestniczy w teatrzyku paluszkowym; chętnie wykonuje ćwiczenia ruchowe.

Środki dydaktyczne: wiersz D. Ślepowrońskiej *Smoczy karnawał*, klej, nożyczki, czarodziejska różdżka, bębenek, kolorowe krążki gimnastyczne, lusterka, nagranie spokojnej muzyki, karty pracy, cz. 4, s. 18, 19, *Wyprawka plastyczna*.

Przebieg dnia

I

1. Karta pracy, cz. 4, s. 18.

Kolorowanie w polach po prawej stronie karty tych samych miejsc, które są pokolorowane po lewej stronie karty.

2. Zabawa *Echo*.

Dzieci dobierają się w pary. Stają w odległości około metra od siebie. Jedno z dzieci jest nadawcą, drugie – odbiorcą. Nadawca wydaje z siebie różne dźwięki: krótkie, długie, niskie, wysokie... Jego partner stara się powtórzyć je możliwie jak najdokładniej. Co jakiś czas partnerzy zamieniają się rolami.

 Ćwiczenia poranne – zestaw nr XXIX (przewodnik, s. 122).

II

 Teatrzyk paluszkowy na podstawie utworu D. Ślepowrońskiej *Smoczy karnawał*.

1. Wycięcie pacynki na palce (*Wyprawka plastyczna*).

Dzieci wycinają pacynki, sklejają je.

2. Słuchanie utworu i inscenizowanie go pacynkami paluszkowymi przez dzieci.

Król: *Jestem smutny niestychanie,
smok, co dotąd smacznie spał,
znów zażądał pięknych panien.*

Chór: *Tyś mu, królu, panny dał?!*
Król: *Ach, wszak bestia ogniem zionie!
 Och, przeżyłem straszny szok.
 Tnie ogonem po koronie...*
Smok: *Cisza! Teraz mówi smok!
 Słuchaj, królu, żadnych kantów!
 Bo nie spuszcza z ciebie oka.
 Przyślij do mnie muzykantów!*
Król: *Muzykanci, marsz do smoka!*
Smok: *Niechaj zagra muzyka!
 W końcu mamy nowy rok!
 Wszystkie panny do walczyka!
 Będzie z wami tańczył smok.*
Król: *Nie rozumiem tego wcale.
 Nie je panien? Zwyczaj zmienia?*
Smok: *Lubię bale w karnawale.
 Panny nie są do jedzenia!*
Chór: *Tańczyły więc wszystkie panny
 sambę, twista, bossa novę.
 Zemdlął król, choć nie był ranny.
 Smok pięciorgiem nóg stepował.
 Każdą z pięciu głów się śmiał
 i wyborny humor miał.*

3. Rozmowa na temat utworu.

- Dlaczego król był smutny?
- Czego zażądał smok?
- Ile głów miał smok?
- Co to jest karnawał?
- Co lubi smok w karnawale?
- Jak skończyła się ta historia?
- Jak inaczej można przedstawić ten utwór?

4. Tworzenie w parach indywidualnych teatryków – z wykorzystaniem pacynek paluszkowych.

- Zabawa ruchowo-naśladowcza *Jestem aktorem* (przewodnik, s. 122).
- Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw nr XXIII (przewodnik, s. 120–121).

III

1. Zabawa mimiczna – *Wyczarowujemy miny*.

Dzieci z lusterkami siadają w dowolnej pozycji na dywanie. Są zwrócone twarzami w kierunku nauczyciela, który trzyma *czarodziejską różdżkę*. Nauczyciel za pomocą *różdżki zaczarowuje* dzieci, wypowiadając *czarodziejskie zaklęcia*. Np.

Czary-mary, jesteście smutni.

Czary-mary, chce wam się śmiać.

Dzieci pokazują na swoich buziach *wyczarowane różdżką miny*. Starają się tak długo zachować *zaczarowaną minę*, dopóki nauczyciel – *wróżka* – nie poleci spojrzeć w lusterko. Gdy dzieci spojrzą w lusterko, zostaną odczarowane.

- Zabawa muzyczno-ruchowa *Czarodziejski zamek* (przewodnik, s. 126).

2. Karta pracy, cz. 4, s. 19.

Rysowanie coraz mniejszych szlaczków.

Propozycja korzystania z *Tablic demonstracyjnych dla starszych przedszkolaków*

Numer tablicy	Opis	Tygodnie, w których można wykorzystać tablice
MARZEC		
31	Skarby naszej Ziemi – węgiel kamienny, sól kamienna – zdjęcia: wnętrza kopalni węgla, wnętrza kopalni soli, produktów otrzymywanych z chemicznej przeróbki węgla i artykułów, w których skład wchodzi sól	Tydzień II Czy dinozaury żyły naprawdę?
52	Wprowadzenie zapisu cyfrowego liczby 9	Tydzień II Czy dinozaury żyły naprawdę?
53	Wprowadzenie litery z – małej i wielkiej, drukowanej i pisanej – na podstawie wyrazu <i>zebra</i>	Tydzień I Zwierzęta na świecie
54	Zwierzęta egzotyczne – zdjęcia: niedźwiedzia polarnego, zebry, renifera, żyrafy, nosorożca, tygrysa	Tydzień I Zwierzęta na świecie
55	Zwierzęta egzotyczne – zdjęcia: pingwina, foki, lwów, hipopotama, małpy, słonia	Tydzień I Zwierzęta na świecie
57	Zjawiska atmosferyczne – zdjęcia: padającego śniegu, deszczu, gradu, mgły, wiatru, burzy	Tydzień III Nadchodzi wiosna
58	Wprowadzenie zapisu cyfrowego liczby 10	Tydzień IV Nadchodzi wiosna
59	Wprowadzenie litery u – małej i wielkiej, drukowanej i pisanej – na podstawie wyrazu <i>ule</i>	Tydzień II Czy dinozaury żyły naprawdę?
61	Wprowadzenie litery c – małej i wielkiej, drukowanej i pisanej – na podstawie wyrazu <i>cebula</i>	Tydzień III Nadchodzi wiosna
62	Pierwsze wiosenne ptaki – zdjęcia: skowronka, czajki, bociana białego, bociana czarnego, szpaka, jaskółki	Tydzień IV Nadchodzi wiosna
63	Ptaki i ich gniazda – zdjęcia: bocianów, trzciniaka, remiza, jaskółki, wilgi	Tydzień IV Nadchodzi wiosna
64	Wprowadzenie litery l – małej i wielkiej, drukowanej i pisanej – na podstawie wyrazu <i>łopata</i>	Tydzień IV Nadchodzi wiosna
KWIECIEŃ		
60	Wiosenny las z widocznymi warstwami	Tydzień III Dbamy o Ziemię
65	Zwierzęta z wiejskiego podwórka – zdjęcia: konia, żrebaka, krowy, cielaka, owcy, jagnięcia (dorosłych zwierząt i ich młodych)	Tydzień II Wiosna na wsi
66	Wprowadzenie litery j – małej i wielkiej, drukowanej i pisanej – na podstawie wyrazu <i>jajko</i>	Tydzień I Wielkanoc – zwyczaje i tradycje

67	Zwierzęta z wiejskiego podwórka – zdjęcia: świni, prosiaka, kury, kurczątka, królika, króliczka (dorośłych zwierząt i ich młodych)	Tydzień II Wiosna na wsi
70	Wprowadzenie litery <i>f</i> – małej i wielkiej, drukowanej i pisanej – na podstawie wyrazu <i>farby</i>	Tydzień II Wiosna na wsi
71	Segregacja śmieci – zdjęcia: pojemników na śmieci i poszczególnych rodzajów śmieci	Tydzień III Dbamy o Ziemię
72	Wprowadzenie litery <i>ż</i> – małej i wielkiej, drukowanej i pisanej – na podstawie wyrazu <i>żaba</i>	Tydzień III Dbamy o Ziemię
73	Teatryki dziecięce z udziałem: aktorów, kukiełek, marionetek, pacynek	Tydzień IV Teatr
76	Wprowadzenie litery <i>h</i> – małej i wielkiej, drukowanej i pisanej – na podstawie wyrazu <i>hulajnoga</i>	Tydzień IV Teatr
Tablica do wykorzystania przez nauczyciela w dowolnie wybranym przez niego temacie		
35	Figurowy obrazek – domek z otoczeniem	
38	Czekolada – od ziaren kakaowca do tabliczki czekolady	
75	Rebusy – dotyczące poznanych liter	

Propozycja korzystania z *Wyprawki plastycznej*

Miesiąc	Tydzień	Dzień tygodnia	Praca plastyczna, historyjka
MARZEC	I. Zwierzęta na świecie	5. Znamy różne zwierzęta egzotyczne	<i>Wesoły hipopotam dla koleżanki lub kolegi</i>
	III. Nadchodzi wiosna	1. Czekamy na wiosnę	<i>Przebiśnięgi</i>
	IV. Nadeszła wiosna	3. Wiosna w błękitnej sukience	<i>Drzewo wiosną</i>
		4. Pierwsze motyle	Kolorowanka wodna <i>Kwiat i motyl</i>
KWIECIEŃ	I. Wielkanoc – zwyczaje i tradycje	1. Przygotowania do świąt	<i>Zajęczek wielkanocny</i>
		2. Pisanki wielkanocne	<i>Pisanka wielkanocna</i>
	II. Wiosna na wsi	2. Na wiejskim podwórku	<i>Kaczusia</i>
	III. Dbamy o Ziemię	3. Widzimy, słyszymy, wachamy	Zdjęcia obrazów Camille Pissarro <i>Wiosenna pogoda w Eragny</i> . Ferdinand Hodler <i>Kwitnąca jabłoń</i> .
			Karty logiczne
IV. Teatr	5. Teatrzyk paluszkowy	<i>Pacynki na palce</i>	